

Τὸ τεῦχος αὐτὸς εἶναι ἀφιερωμένο στὰ ἑκατὸ χρόνια τοῦ Συνδέσμου

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ ή "ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ",

**ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ**

"Υπεύθυνος συντάξεως
Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γραμ. τοῦ Συνδέσμου
Παλαμᾶ 35 - Χαλάνδρι

"Οργανον τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριτῶν μεταδίδων τὰς σκέψεις
καὶ γνώμας αὐτῶν, ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ.
'Αποστέλλεται δωρεάν καὶ ὅταν τὸ διαβάσετε νὰ τὸ δώσετε νὰ τὸ δια-
βάσῃ ὅποιος γνωστός σας Μεγαλοχωρίτης ἢ Ρουμελιώτης δὲν ἔλαθε.

"Έτος 38ον
ἀριθμὸς φύλλου 32
'Ιανουάριος - 'Απρίλιος
1970

Ίερὰ νοσταλγία καὶ παλμοὶ πανηγύρεως

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου π. Ἡλείας κ.κ. ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Τὴν 21ην Δεκεμβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους ὁ Σύνδεσμος Μεγαλοχωριτῶν ἡ «Ἄγια Παρασκευή» ἐτέλεσεν ἐν τῷ Ίερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυφέλης, καὶ μετ' ἀκρας εὐ-
λαβείας καὶ ἐπιβαλλομένης ἐπισημότητος καὶ σεμνότητος ἐ-
τήσιον Μηνημόσυνον ὑπὲρ τῶν κεκομημένων Ἰερυτῶν, Εὐερ-
γετῶν καὶ Μελῶν αὐτοῦ, καὶ ἀπέτισε φόρον τιμῆς καὶ εὐ-
γνωμοσύνης ἐπὶ τῇ 27ῃ ἐπετείῳ τοῦ ἡρωϊκοῦ καὶ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ ιερομάρτυρος πατρὸς Δημητρίου Βαστάκη, ἐφη-
μερίου καὶ Δημοδιδασκάλου μετὰ τῶν 12 συναθλητῶν του
καὶ ἐθνομαρτύρων Μεγαλοχωριτῶν ὡς καὶ διὰ τῶν κατά¹
καιρούς ἐν πολέμοις πεσόντων ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος.

Κατὰ θείαν δὲ συγκυρίαν τοῦ ιεροῦ τούτου Μηνημόσυνου προστητὴ ἡ ἐμὴ ταπεινότης, καὶ ἀνυποκρίτως καὶ «ἐκ Βαθέ-
ων» ἀνέπεμψα πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεόν ίκεσίας καὶ δεή-
σεις, ὅπως τάξη αὐτούς ἐν σκηναῖς δικαίων, οἵτινες ἀφῆκαν
ίεράν μνήμην καὶ ζωηρόν παράδειγμα ἀφοσιώσεως καὶ
θυσίας πρὸς τὰ ἀφθαρτά Ἰδανικά καὶ διὰ τὰς μελλούσας Γε-
γεάς.

«Ἀλλ᾽ ἐν ταύτῃ... τὸν Θεόν, διότι μὲν ἡξίωσεν ἐν τῇ
Ἀπείρῳ Του ἀγάπη... συμμετοχῆς εἰς τὴν σεμνήν καὶ συγκινη-
τικήν ταύτην συμπροσευχὴν ὑπὲρ πεφιλημένων, ἀλλοτε, πνευ-
ματικῶν μου τέκνων, ὃν ἡ γλυκυτάτη ἀνάμνησις ἡγναφεύει
τῇ καρδίᾳ μου ιεράν νοσταλγίαν διὰ τὰς μεγάλας ἀρετὰς
αὐτῶν, καὶ γενικώτερον, τοῦ Εὐρυτανικοῦ λαοῦ.

Ποιμάνας ἐπὶ μίαν περίπου δεκαετίαν ὡς ἀρχιερεὺς (1936—1945) τὸν εὐγενῆ, φιλότιμον, φιλόθρησκον καὶ γενναῖον αὐτὸν λαόν, πηγὴν τῶν ἀθανάτων Τσολιάδων, ἐγγρά-
ριστα τὸ φιλόστοργον, τὸ φιλόγομφον καὶ σεμνὸν τῆς ἔξωτερικῆς καὶ ἔσωτερικῆς ζωῆς των, ἀρετάς τὰς δύοις καὶ τώρα ἐκπρο-
σωπεῖ ὡς ἀκοίμητος θεματοφύλακῆς ὁ αἰωνόδιος Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν, δύστις κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἑορτάζει τὴν πρώτην Ἐκαπονταετηρίδα τουπλήρη πατριωτικῆς συγειδή-
σεως, μερικῶς ἀλλὰ καὶ γενικώτερον, πλήρη ἔργων ἀγάπης,
ἵνων καὶ προόδου, καὶ πλήρη Ἐθνικῆς ὑπερηφανείας.

Σὺν τῇ Ίερᾳ ταύτῃ νοσταλγίᾳ σημειώγων τὰς πενιχρὰς ταύτας γραμμάς, αἰσθάνομαι μετὰ τῶν πεφιλημένων Εὐρυτά-

νων καὶ κοινοὺς παλμοὺς πανηγύρεως ἐπὶ τῇ πανεγδόξῳ καὶ Λυτρωτικῇ τοῦ Σωτῆρος μας Ἀγαστάσει. Ἡς τὴν ἐπέτειον ἑορτάζομεν, καθ' ὅλον τὸ ἄγιον Τεσσαρακονθήμερον, ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τῆς Πανευφήμου Ἀγαλήφεώς Του.

Καὶ δικαίως καὶ εὐλόγως σύμπας ὁ Ὁρθόδοξος Χρι-
στιανικὸς κόσμος ἑορτάζει τὴν φαιδρὰν αὐ-
τὴν ἑορτήν, κορωνίδα τῶν ἑορτῶν, διότι ὁ θρίαμβος τοῦ Νικητοῦ τοῦ θανάτου, εἴναι κατάδηλος καθ' ἀπασαν τὴν Οἰ-
κουμένην, καὶ θὰ ἀποτελῇ τὸ μέγιστον Θαῦμα ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ χρόνου ἀχρι τῆς συγελείας τῶν αἰώνων.

Θέλετε Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί νὰ φηλαφήσητε τὸν θρί-
αμβον τοῦ Ἀγαστάντος Χριστοῦ καὶ μαζὶ μὲ ήμιᾶς καὶ ὀλό-
κληρον τὸ ἀνθρώπιον Γένος;

«Ἀγαδηφίσατε τὴν Ίστορίαν!

Ἐκεῖ θὰ ἔδετε τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς Φιλαγθω-
πίας, τὰ συντελεσθέντα καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας διὰ τοῦ
παγκοσμίου ἔργου τῆς Ἀγαστάσεως!

Θὰ ἔδετε τὰ φῶτα τῶν γγώσεων καὶ ἐπιστημῶν τοῦ ἀ-
ληθοῦς πολιτισμοῦ, τὰ ἀγαδιλύσαντα ἐκ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ὑπολογίσατε ἐν ψυχρῷ, ὅτι μέγα καὶ ὑψηλὸν συνετελέ-
σθη διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ, Χάριτι τοῦ Ἀ-
γαστάντος ἐκ Τριημέρου Ταφῆς, καὶ θὰ ἔχετε ἐγώπιόν σας
τὸν καταπληκτικὸν θρίαμβον τοῦ Νικητοῦ τοῦ θανάτου.

«Ἀλλ᾽ ὁ Ἀγαστάς Κύριος καὶ θριαμβεύσας κατὰ τοῦ
Σωτῆρος Χριστός, καὶ ἡδη ζῇ ἐν τῷ μέσῳ ήμιῶν.

Τραγωτάτη ἀπόδειξης τούτου, ὅτι ἡ ἐπὶ γῆς ὑπὸ Αὐτοῦ
ἱδρυθεῖσα, Ἐκκλησία, ζῇ, θριαμβεύει καὶ μυριάδας ψυχῶν
καθ' ἐκάστην ἐλκύει πρὸς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐραγῶν.

Διώκεται ἀπηγῶς, ἀλλὰ διαρκῶς ἀκμάζει.

Βάλλεται ἀμειλίκτως, ἀλλὰ συγεχῶς ἐκπολιτίζει καὶ ἀ-
ναπλάττει, καὶ ἀναγεννᾷ. Καὶ κατ' ἀδήριτον ἀνάγκην πεί-
θουται καὶ αἱ σκοτειναὶ δυνάμεις, αἱ μισοῦσαι αὐτήν, ὅτι ταύ-
της καὶ πύλαι «Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν».

Ούτω διέποντες καὶ φρογοῦντες πάντες ἀνεξαιρέτως, καὶ τὰ μέλη του Συνδέσμου, καὶ οἱ Εὐρυτᾶνες, καὶ σύμπασα ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλλάς, ὡς εὐτυχεῖς δόδοιπόροι ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τῆς Ἀγαστάσεως τοῦ Σωτῆρος, ἀς ἀγαφωνήσωμεν μὲ παλιοὺς χαρᾶς καὶ γλυκὺ αἰσθημα πανηγύρεως:

Χριστὸς Ἀγέστη!

καὶ ἀληθῶς Ἀγέστη, ὅτι
χθὲς καὶ σήμερον δὲ Αὔτος, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας
‘Ο π. Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΣΥΓΧΑΙΡΟΥΝ ΚΑΙ ΕΥΧΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Μὲ τὴν ἐπέτειον τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 100 χρόνων ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τοῦ Συνδέσμου δὲ σεβασμοῦ. Μητροπολίτης μας Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας κ.κ. Δαμασκηνὸς μᾶς ἀπέστειλε τὸ κατωτέρω ἔγγραφον συγχαίρων διὰ τὴν ἐκατονταετή δρᾶσιν τοῦ Συνδέσμου μας.

Ἐν Ναυπάκτῳ τῇ 5 Μαΐου 1970

Πρὸς

Τὸν Ἀξιότερον
κ. Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριῶν
«ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
Ἐξ ΑΘΗΝΑΣ

Πληροφορηθέγετες ἐκ τοῦ Δεετίου «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωρίου - Εὐρυτανίας» διτὸς δὲ ὑμέτερος Σύνδεσμος ἐκήρυξε τὸ ἔτος 1970 Ἐτος τῆς Ἐκατονταετίας τοῦ Συνδέσμου σας, συγχαίρομεν ὑμᾶς διὰ τὸ συντελεσθὲν ἔργον καὶ τὴν Ἐθνικοθρησκευτικὴν δρᾶσιν τῶν μελῶν τοῦ καθ' ὑμᾶς Συνδέσμου, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἐκατονταετίαν.

Πρὸς τούτοις εὐχόμεθα Πατρικῶς δπως δὲ Κύριος ἐπιδαιφιλεύῃ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ εἰς πάντας τοὺς Μεγαλοχωρίτας καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν καὶ εὐδοεῖ τὸ ἔργον καὶ τοὺς ὑψηλοὺς σκοπούς τοῦ Συνδέσμου ὑ μῶν.

Μετ' Ε δ χ ω ν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
‘Ο Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἐπίσης εὐχαριστήριον ἔγγραφον ἀπέγνωνεν καὶ δὲ Πρόεδρος τοῦ βραδευθέντος ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν Συνδέσμου τῶν Συντίων καὶ Ἀν. Σπιθαρί.

Πρὸς

Τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ΗΕΡΙΟΔΙΚΟΥ
Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Ἐν ταύθαι

Ἄξιότατε κ. Διευθυντά,

Σᾶς παρακαλοῦμεν θερμότατα, δηνας δεχθῆτε τὰς διαπόρους εὐχαριστίας τοῦ Δ.Σ. τοῦ ἡμετέρου Σωματείου καὶ τὰς προσωπικάς μου ἐγκαρδίους τοιαύτας διὰ τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματά Σας ἐκδηλώνετα καὶ διὰ τοῦ ἐπικρίτου Περιοδικοῦ σας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν τιμητικῶν διακρίσεων ἐκ μέρους τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Γνωρίζοντες τὴν ίστορίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ Σωματείου Σας τοῦ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ ἡ «ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», ίστορία, ἀρρήτως συνδεδεμένη μὲ τὴν ίστορίαν τοῦ «Μεγάλου Χωρίου», δὲν εἴναι δυνατὸν παρὰ νὰ κατεχώμεθα ἀπὸ βαθύτατην συγκίνησιν δι. δὲσμού μέχρι τοῦδε ἐπράξατε ὑπὲρ τῆς Γενετείρας Υμῶν.

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας, δηνας Σᾶς εὐχηθῶμεν τὸ Ν. Ἐτος εὐφρόσυνον καὶ δημιουργικὸν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Μεγάλου Χωρίου καὶ τῶν οἰκογενειῶν Σας.

Μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς καὶ ἀγάπης πολλῆς

‘Ο Πρόεδρος
ΑΝ. ΣΠΙΘΑΡΙ

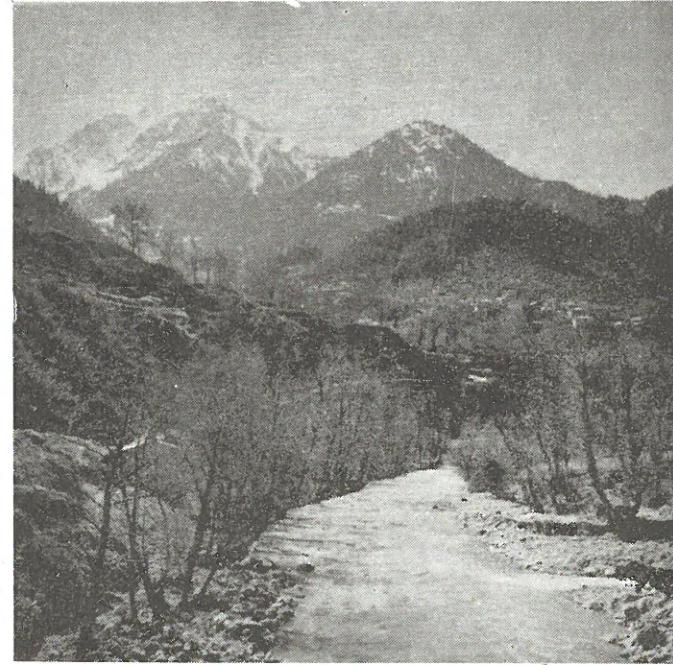
Εαρινή δωπεία

«Στὸ Καλούσκιοτο Μεγάλο Χωρίο δρεθήκαμε μιὰ μέρα... πλούσιαν χιονάτες τὸν ἀέρα τοῦ Μάη οἱ πεταλούδες... Πανηγύρι φωτός!! Ἀγούχτοι οἱ ἥλιακοι κρουνοί, μᾶς λούζουν μὲ χρυσάφια. Εἶναι τὸ ἥλιος φῶς. Οὐράνια θυπεία, θεία εὐλογία.»

Ποιός σδέλτος καὶ ἐμπινεσμένος γτεκορατέρ, πρόλαβε στὸ ἄψε σθῆσε, ν' ἀπλώσῃ τοὺς τάπητες αὐτοὺς κεντημένους, μὲ πολύχρωμες ἀνεμῶνες καὶ γὰ στήσῃ σὲ πλαγιές καὶ κάμπους ἀνθισμένες μυγδαλές;... Ἡ χλόη εὐπρέπισε τὶς ρωγμὲς τῶν δράχων καλύπτοντας τὴν γύμνια τους.

«Ολες οἱ ἐποχὲς δίγουν ἀστείρευτες δημορφίες σὲ τούτη τὴν περιοχὴν. Μόλις ἀρχίσανε νὰ σκάζουν τὰ μπουκιπούκια στὰ δένδρα ἢ στὰ δενδρίλια καὶ γὰ ξεμυτίζῃ ἀπὸ τὴν γῆ ἢ νέα διάστηση.»

Ἀνθισμένα δένδρα ἢ δενδράκια θάμνοι ἢ χαμολούλουδα ξεχύνουν τ' ἄρωμά τους σ' ἔνα μεθυστικὸ κοκτέηλ. Κλεις τὰ μάτια σου καὶ παίρνεις βαθιές ἀναπνοές μὲ ξωτικὰ μύρα. Τ' ἀνοίγεις καὶ θαμπώνεσαι ἀπὸ τὸ χρῶμα. Μία παραμέγιστη ὀμπρέλλα σὲ χρῶμα βυσσινί, ποὺ δὲν ξεχωρίζεις φυλλωσίᾳ ἀπὸ τὸ πολὺ ἀνθό. «Ενα κίτρινο σὰν τὸ φλουρί δεντρίλιο παραπέρα. «Ενα πελώριο κατακόκκινο δένδρο. «Ενας ὅγκος ἀτόφιο χρυσάφι κείνος δὲ θάμνος. «Ενας δλλος κάτασπρος σὰν γὰ τὸν κουκούλωσε τὸ χιόνι. «Ολα τὰ χρώματα σ' δλες τὶς ἀποχρώσεις.

Ποτάμι, «Αη-Λιάς καὶ Καλλιακούδα.

Ἀπὸ τὸ πολὺ δικθύ ώς τὸ ἀπαλὸ πολύ. Καί... μέσα σὲ τέτοιο σκηνικὸ ἔνα ἀνηφόρισμα στὸ δουνγό εἶναι πορεία σὲ κόσμο μαγείας...

Αφανεῖς μυροφόρες ραντίζουν μὲ σεμνὰ ἀρώματα τοῦ δουνγοῦ, ἀγια μῆρα θυμαριοῦ μολόχας, φλιτσούνι καὶ μέντας. Τὸ δουνγό, δουνγό φηλὸ ίσκιερό, μὲ τὰ φηλὰ πλατάνια, τὶς ίτιές καὶ τὰ ἔλατα καὶ τὰ χοντρὰ τὰ πεῦκα.

Μὲ τὰ τρεχούμενα νερά, τὶς γραφικές χαράδρες, ποὺ ξαποσταίγουν τὸ κοριμή κι ὁ ἀνασασμὸς κάθε καρδιᾶς μοσχοδλᾶ θυμάρι...

Τὸ χρονογράφημα μας

Έκατό χρόνια

“Εγας αιώνας συμπληρώνεται από τή χρονιά που μιά διμάδα απλών ανθρώπων συναθροίστηκαν κι’ έταξαν σκοπό τους τήν έδρυση του Συνδέσμου μας, τού «Αδελφάτου τῶν Μεγαλοχωριτῶν» δπως τό διγόμαστον τότε. Θάταν καλλίτερα νὰ πῶ πώς έταξαν σκοπό τους ἡ ἀκόμα καλλίτερα πρόσφεραν τούς ἑαυτούς τους στήν υπηρεσία τῆς ἀγάπης. Τῆς ἀγάπης στή συγκεκριμένη της ἔρφαση που εἶναι τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης ἡ δούθεια στὸν πάσχοντα συνάνθρωπο, που εἶναι καθηκον ἐπιβεβλημένο καὶ θεῖκα προσδιορισμένο, στήν ἀνακούφιση τοῦ πόνου, στή διευθέτηση τῆς διαφορᾶς που γεννᾶ ἡ διχόνια καὶ τὸ μίσος καὶ τέλος στήν υπηρεσία τοῦ πλησίου καὶ στήν υψηλὴ ἔνοια τῆς προσφορᾶς στὸν τόπο τῆς καταγωγῆς καὶ στὸ Εθνικό σύγολο!

Ολόκληρη ἡ ἔκατόχρονη διαδρομὴ μοσχοδιλᾶ τὸ ἄρωμα τῶν εὐγενῶν ψυχῶν που υπηρέτησαν τήν ἀγάπη πιστά, ἀφειδόλευτα, σύσσωμα, μὲ κέντρο πάντα τήν ἰδιὰ ἐντολή!

Ολόκληρη ἡ ἔκατόχρονη διαδρομὴ εἶναι μιὰ ἀφετηρία καὶ ἔνα κέντρο που γύρω του περιστρέφεται ὁ κύκλος τῶν Εθνικῶν προσδοκιῶν καὶ τῶν λαϊκῶν μας παραδόσεων, τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν καὶ τῶν συγκεκριμένων στόχων γιὰ τή διατήρηση τῆς πνευματικῆς μας κληρονομιᾶς καὶ τῆς προσφορᾶς ἔργων ἀγάπης στὸ κοινωνικὸ σύγολο!

Πολλὰ τὰ ἐμπόδια καὶ μύριες οἱ δυσκολίες. Πολλὴ ἡ δυστυχία καὶ μεγάλος ὁ πόνος από τής Εθνικές συμφορές μὲ τής ὁποίες συγχράνθηκε ἡ ἔκατόχρονη ιστορία του. Σ’ ὅλα αὐτὰ κράτησε φήλακ τὸ φλάμπουρο τῶν σκοπῶν του καὶ μὲ τὸν πόθο καὶ τὸ πάθος γιὰ τή ζωὴ καὶ τήν ἀγάπη, τής ἀρχῆς που ἐπὶ ἔνα δλόκληρο αἰώνα υπηρέτησε, μᾶς παραδίδει σήμερα τή σκυτάλη γιὰ τή συγχέιση τῶν ἰδιῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἰδιῶν ἐπιδιώξεων!

Σκοπὸς μου δὲν εἶναι ν’ ἀναφερθῶ στήν ιστορία καὶ στὰ ἐπιτεύγματα τῶν ἔκατὸ χρόνων ζωῆς. Αὐτὰ θὰ τὰ κρίγουν οἱ γενεές που θ’ ἀκολουθήσουν καὶ θὰ φαγοῦν ἀξίες μᾶς κληρονομιᾶς ἔκατο καὶ περισσοτέρων χρόνων καὶ θὰ τὰ δικαιώσει ὁ πόθος τῶν νεώτερων γιὰ προσφορά. Θέλω σήμερα κι’ από τή στήλη γὰ καλέσω δλους αὐτούς που ἀπαρτίζουν τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου, δλους αὐτούς που ἀπό κακὴ ἐκτίμηση τῶν πραγμάτων ἡ καὶ ἀπὸ ἀδιαφορία,—τὸ χειρότερο ἐλάττωμα τῆς φυλῆς μᾶς — στέκονται θεατὲς καὶ μένουν ἀπραγοὶ καὶ ἀκίνητοι μπροστά στή φωνή που ἔπειραν από τήν ιστορία, που διηγάται καὶ διαλαλεῖ τὸ ἔργο ἐνὸς αἰώνα.

Θέλω νὰ καλέσω δλους, ὅπου γῆς πατριώτες, νὰ φάσουν! Και φάνοντας νὰ συντρέξουν. Ναί, γὰ συντρέξουν καὶ νὰ ἑγωθοῦν κάτω από τή σημαία γιὰ δὲ τι ὥρατο κι’ εὐγενικὸ μᾶς παρέδωκε ὁ αἰώνας που πέρασε, γιὰ δὲ τι ἀνώτερο καὶ υψηλὸ μᾶς υπόσχεται ὁ αἰώνας που ἥρθε!

Πόθος παραμένει ν’ συγέχεια.

Ἐγτολὴ ἡ ἀγάπη καὶ ἔρφαση τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης.

Νὰ ζῆς στήν ἀγκαλιὰ τῆς φύσης, μὲ συντροφιὰ τὸ κελάρισμα τοῦ νεροῦ ἡ τὸ κελαΐδισμα τῶν πουλιῶν. Καὶ τότε χωμένος σὲ ὅλα αὐτά, λυτρώνεσσαι ἡ ἔξελαφρώνεις απὸ πολλά. Βρίσκεσαι στὸν τόπο που τὸν λένε Μεγάλο Χωρί. Καὶ ζῶτας μιὰ τέτοια μέρα θὰ θελήσῃς νὰ πῆς καὶ νὰ ξαγαπής καὶ στὸ τέλος γὰ πιστέψῃ πώς ἡ ζωὴ εἶναι πολὺ πολὺ διμορφη, καὶ πώς ἡ Πατρίδα μᾶς ἀκόμα πιὸ διμορφη...

ΑΘΗΝΑ ΑΝ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗ

Σήμερα, ποὺ ὅλες οἱ ἀξίες περνᾶνε κρίση καὶ δλες οἱ ἀρχὲς καὶ οἱ παραδόσεις πρόχειρα ξεφύλλιζονται, μέγχ διδαχμα ἀρχῶν ξεπηδάει ἀπὸ τήν ἔκατόχρονη ιστορία τοῦ Συνδέσμου μας.

Τὸ διδαχμα αὐτὸ πρέπει νὰ γίνει γνώμονας καὶ δδηγὸς γιὰ τοὺς παρόντες καὶ γιὰ κείνους ποὺ θ’ ἀκολουθήσουν. “Αν περιοριστοῦμε μόνο σὲ παγηγυρισμούς καὶ σὲ ἀπλές ἀναδρομές, αὐστηρὰ θὰ μᾶς κρίγει ἡ δεύτερη ἔκατονταστία καὶ πολὺ θὰ δοκιμαστοῦμε.

Χάσια ἀνοίγουν οἱ σεισμοὶ ποὺ ρίχνουν τίς ἀξίες καὶ ποδοπατοῦν τίς παραδόσεις. Πιστοὶ στή συνέχιση καὶ μὲ δδηγὸ τήν ἀγάπη, ἀς δικαιώσωμε τὸ ἔργο τῶν ἰδρυτῶν κι’ ὅλων αὐτῶν ποὺ ἔγιναν τὰ λιθάρια γιὰ νὰ στηθῇ τὸ οικοδόμημα τῶν Ἐκατὸ χρόνων κι’ ἀς γεμίσωμε μὲ «ἄνθη τὸ γάσμα ποὺ ἀγοιξε ὁ σεισμός»!

Στέφ. Βασιλόπουλος

Π ΝΕΤΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΤΜΕΛΙΩΤΩΝ

Γιὰ τήν ἀξιοποίηση τῆς Ρουμελῆς

Γιὰ τή φροντίδα τῆς Ρουμελιώτισσας

Γιὰ τή ἀξιοποίηση τῆς Λαϊκῆς Παραδοσῆς

Γιὰ τή βράβευση κάθε εὐγενικῆς Προσπάθειας

Γιὰ τὸ πνευματικὸ ἀνέβασμα τοῦ τόπου μας

Γιὰ τή προοπτή τῆς Τέχνης καὶ τῶν Γραμμάτων

Γιὰ τή βοήθεια τοῦ Ρουμελιώτη φοιτητή

Γιὰ τήν ἀξιοποίηση τοῦ Ρουμελιώτη ἐπιστήμονα

Γιὰ ν’ ἀκουστεῖ παντοῦ Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΡΟΤΜΕΛΗΣ

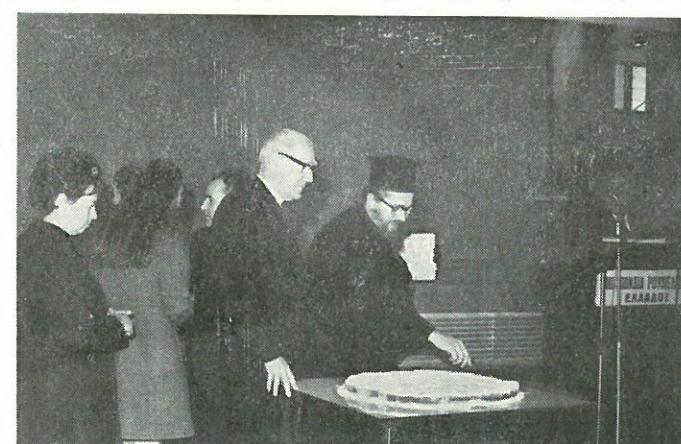
Γιὰ νὰ ἐπιβληθεῖ παντοῦ ἡ ΛΕΒΕΝΤΙΑ ΤΗΣ.

Π ΝΕΤΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΤΜΕΛΙΩΤΩΝ στήν υπηρεσία κάθε Ρουμελιώτη.

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ ΕΚΟΦΕ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΟΠΠΙΤΑ

ΚΑΘΟΛΙΚΗ ΣΤΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΝ. ΚΕΝ. ΡΟΤΜΕΛΙΩΤΩΝ

Στήν ωραία διακοσμημένη αίθουσα τῆς Φοιτητικῆς Στέγης, ὁδὸς Πατησίων, ἡ Ο.Ρ.Ε. μὲ τοὺς συλλόγους τῆς Ρουμελῆς ἔκοψε τήν Πρωτοχρονιάτικη πίττα της. Οἱ διάφοροι διμιληταὶ ἀναφέρθηκαν στὰ ζωτικῆς σημασίας ἔργα καὶ

“Απὸ τὸ κόψιμο τῆς πίττας τῆς Ο.Ρ.Ε. Διακρίνονται ὁ πρόεδρος τῆς Ο.Ρ.Ε. κ. Ασημάκης καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μᾶς πρεσβ. Κων. νος Βαστάκης

ζητήματα που ἀπασχολοῦν τὰ χωριὰ καὶ τίς πόλεις τῆς Ρουμελῆς καὶ ἔξεδήλωσαν τὸ ἔνδιαφέρον τους γιὰ τοὺς σκοπούς που ἔπιδιώκει τὸ Πνευματικὸ Κέντρο Ρουμελιώτων.

Μίλησε θαυμάσια ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ο.Ρ.Ε. κ.

Χριστουγεννιάτικη Γιορτή και ἀπονομὴ δώρων στοὺς μικροὺς μαθητὰς τοῦ σχολείου.

Ἄπὸ τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ καὶ τοὺς μικροὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου τοῦ Χωρίου μας πήραμε τὴν παρακάτω εὐχαριστήρια ἐπιστολὴ καὶ τὴ δημοσιεύσουμε ὡς ἔχει.

Ἐπαναλαμβάνομε τὴν παρατήρηση ὅτι παρόμοιες ἐκδηλώσεις τιμοῦν τοὺς δργανωτὰς καὶ δίγουν χαρὰ στὰ μικρὰ παιδάκια τοῦ χωρίου μας ποὺ στεροῦνται παρόμοιων ἐκδηλώσεων. Μαζὶ μὲ τὴν παρατήρησή μας παρακαλοῦμε δὲ τοὺς φίλους μας δπῶς συντρέχουν οἰκονομικὰ στὴν ἐπιτυχία τῶν ἑορτῶν αὐτῶν πρᾶγμα ποὺ καὶ εὔκολο εἶναι καὶ ἀπὸ ἀποψῆ σκοποῦ πολὺ ὑψηλό.

Ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ τῇ 12.1.1970
Πρὸς

Τὸν Σύνδεσμον Μεγαλοχωριτῶν «Ἡ Ἀγία Παρασκευὴ» εἰς Ἀθήνας

Ἄξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν διμῆν, ὅτι τὴν 15.12. 69 ἐλήφθη τὸ ἀποσταλὲν εἰς ἡμᾶς χρηματικὸν ποσὸν τῶν 500 δραχμῶν, ὡς συμβολὴ τοῦ καθ' ἡμᾶς Συνδέσμου Μεγαλοχωριτῶν «Ἡ Ἀγία Παρασκευὴ», εἰς τὴν διοργανωθεῖσαν Σχολικὴν ἑορτὴν ἐπὶ ταῖς Ἀγίαις ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ δεὶ διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ ἀπονομὴν δώρων εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου.

Σπύρος Σκαρλίγκος καὶ ἔζητησε τὴν καθολικὴ συμπαράσταση δλων τῶν Ρουμελιωτῶν γιὰ τὸ Πηγαδιατικὸ Κέντρο Ρουμελιωτῶν. Ἐκ μέρους τοῦ Ρουμελιωτικοῦ τύπου μίλησαν κ.κ. Γ. Γοργορίνης, δ.κ. Γιάννης Γ. Γαϊτάγης καὶ ἡ Κυρία Μαίρη Μπουσιμπούρελη. Ἐπίσης ἐμπνευσμένο χαιρετισμὸ ἀπηρύθυνε δ.κ. Ν. Σοφαλῆς.

Ο Πρόεδρος τῆς Ο.Ρ.Ε. κ. Κ. Ἀσημάκης μὲ συγκίνηση ἔχαιρέτησε δλους τοὺς Συλλόγους τῆς Ρουμέλης, τοὺς φίλους καὶ τοὺς Ρουμελιῶτες καὶ εὐχήθηκε τὴν πραγματοποίηση τῶν δινέρων τῆς Ρουμέλης.

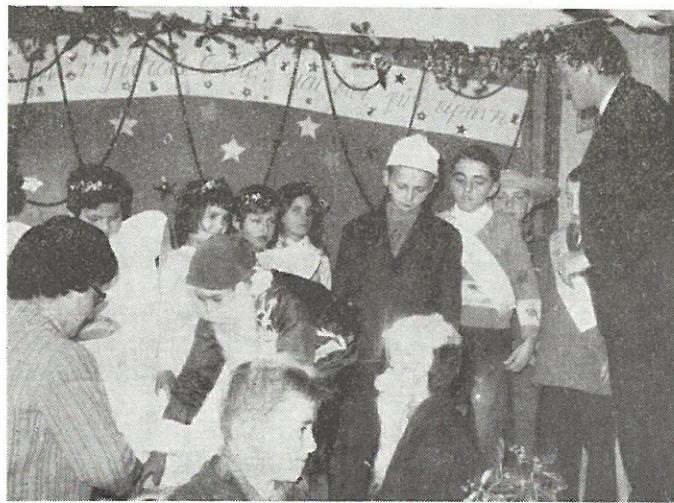

Ἡ Ο.Ρ.Ε. κόθει τὴν διακιλόππιτα. Διακρίνονται δ. πρόεδρος τῆς Ο.Ρ.Ε. στρατηγὸς Κ. Ἀσημάκης, δ. πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας π. Κων) νος Βαστάκης δ. Γενικὸς Γραμ. τῆς Ο.Ρ.Ε. κ. Σ.Σκαρλίγκος.

Τὸν Σύνδεσμό μας ἀντιπροσώπευσε δ. Πρόεδρός του αἰδεσ. Κων) νος Βαστάκης καὶ δ. Ταμίας κ. Σιαμανῆς.

Ο πατὴρ Κων) νος εὐλόγησε τὴν πίττα ἔκανε μνεία τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν 100 χρόνων ἀπὸ τὴν ἔδρυση τοῦ Συνδέσμου μας καὶ εὐχήθηκε σὲ δλους τοὺς Ρουμελιῶτες ὑγεία καὶ προκοπὴ γιὰ τὸ 1970.

Τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν διετέθη ἐξ δλοκλήρου, διὲ διὸ σκοπὸν ἔξητήθη, τὴν 23ην Δεκεμβρίου καθ' ἥν ἐτελέσθη ἡ διοργανωθεῖσα Σχολικὴ ἑορτή, καὶ καθ' ἥν παρέστησαν αἱ ἀρχαι καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας. Ἡ χαρὰ ἥν ἐσκόρπισεν, εἰς τοὺς μαθητὰς μας καὶ εἰς ἡμᾶς, ἡ ἀπονομὴ τῶν δώρων δὲν δύναται γὰρ ἐκφρασθῆ διὰ λέξεων.

Χαρούμενα σκέτες καὶ Χριστουγεννιάτικα τραγούδια. Ἀπὸ τὴν παθικὴ γιορτὴ τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα, διδάσκαλοι καὶ μαθηταί, διὰ τὴν ἀπεριόρυστον ἀγάπην, τὸ ἀμέριστον ἔνδιαφέρον καὶ τὴν συμπαράστασίν σας εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ Θεῖον ἔργον τοῦ Σχολείου.

Ἡ εὐγενὴς αὕτη προσφορά σας δίδει θάρρος καὶ δύναμιν εἰς ἡμᾶς τοὺς διδάσκαλους, ἵνα ἐργασθῶμεν μὲ μεγαλύτερον ζῆλον καὶ ἀγάπην διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν μαθητῶν εἰς καλοὺς καὶ χρηστοὺς πολίτας πρὸς διφελος τοῦ χωρίου μας.

Ἀπὸ τὴν ἀπονομὴ δώρων κατὰ τὴν ἑορταστικὴ ἐκδήλωση ποὺ ἔγινε στὸ Χωρίο μας μὲ πρωτοβουλία τῶν διδάσκαλων μας γιὰ τὶς γιορτές τῶν Χριστουγέννων.

Σᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως διαβιβάσετε τὰς εὐχαριστίας καὶ εὐχὰς τῶν μαθητῶν καὶ ἡμῶν ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει εἰς ἀπαντὰ τὰ μέλη τοῦ καθ' ἡμᾶς Συμβουλίου.

Σᾶς ἀποστέλλομεν δύο φωτογραφίας ληφθείσας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Σχολικῆς μας ἑορτῆς.

Διατελῶμεν μεθ' ὑπολήψεως
τὸ διδακτικὸ προσωπικὸ τοῦ Σχολείου

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΧΡΟΝΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

«Ολβιος, δοτις της ιστορίας
ἔσχε μάθησιν». Ηύριπιδης.

Τό δυσχερέστερον ἔργον, τὸ διποίνον ἀνέλαθον κατὰ τὴν δωδεκατετῇ ἐνεργόν μου προσφοράν εἰς τὴν Διοίκησιν τοῦ ἡμετέρου «Συνδέσμου» τῶν Μεγαλοχωριῶν ἢ ΑΓΓΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» τοῦ Νομού Ερυτανίας, ὅπηρῆσεν ἡ πραρύντα υποχρέωσις καὶ ἀνάληψις ταύτης, διπλαὶ ἐμβέσσω καὶ περιγράψα, ἐπ' εὑκαιρίᾳ τῆς πρώτης ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΙΑΣ τοῦ Συνδέσμου τούτου 1870—1970, τὴν ιστορίαν τῆς διπάρκειως καὶ θράσεως αὐτοῦ.

Καὶ εἶναι δεδικαιολογημένη ἡ δυσκολία τοῦ πράγματος διὰ τοὺς ἔπις λόγους: Πρῶτον, τὸ ἀρχεῖον τῆς πρώτης περιόδου, ἡ δοτία προφανῶς ἐκτίνεται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ παρελθόντος αἰώνος καὶ τὸ δόπιον θὰ ἔχρησθει μὲν τὸ προκειμένην, ὡς ἀδιάφευστος πηγὴ τῆς ἱστορίας ταύτης κατεστράφη διοικητής ἐν Κωνσταντινούπολει, ἐνθα ἡ ἕδρα τοῦ Συνδέσμου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἐλληνοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ ἔτους 1897. Δεύτερον αἱ περιουσιαὶ ταῦται γραπταὶ μαρτυρίᾳ, ίδια τοῦ παρελθόντος αἰώνος, εἰναι, παρὰ τὸ ἀξιόπιστον αὐτῶν, πειρατειμέναι. Τρίτον δέ, διὰ τοῦ παρούσα προσπάθειας ἀποτελεῖ τὴν πρώτην καὶ μοναδικὴν συστήματικὴν ἀπαρχὴν παραμοίου ἔργου. Οἱ λόγοι δὲ οὗτοι: καὶ τὸ γονός, διὰ ἡ σύνταξις καὶ θρησκεία παρουσιάζει τῆς πρώτης ταύτης ἱστορίας, ἡ δοτία θὰ ἀποτελῇ τὸν ἐπίσημον θεματοφύλακα τῶν μέχρι τοῦδε πραγματοποιηθεισῶν πράξεων τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὴν διαρρέεσσαν ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΙΑΝ αὐτοῦ, δικαιολογεῖ τὴν δυσκολίαν τοῦ ποστύματος.

Παρά ταῦτα, δημιως, συγκεντρώσας τὰς μαρτυρίας προφορικάς τε καὶ γραπτάς τὰς ἀναφερομένας εἰς τὸν παρελθόντα αἰῶνα καὶ μελετήσας τὸ διαταθέν, ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος (1905) πολύτιμον ἀρχεῖον τοῦ Συνδέσμου προσεχίῳ ηὔθη εἰς τὴν παρουσίαν τῆς Ιστορίας ταῦτης. Ἐγώ δὲ πρὸς τούτους τὴν ἐνδόμυχον πεποιθήσιν, ὅτι παρὰ τὰς μνημονευθεῖσας δυναχερεῖςς η̄ δημιουρίευσις αὐτῆς θὰ παρακινήσῃ καὶ ἀλλούς διὰ τὸ παρόντοις η̄ εἰς παρόμοια ἔργα καὶ ἐπὶ πλέον: Πρῶτον, ἀναμφισβήτωλας θὰ συμβολίσῃ αὕτη ὡς ἐλαχίστη συμβολὴ τῆς καθόλου ἀξιολόγου ιστορίας τοῦ Μεγάλου Χωρίου. Δεύτερον δέ, ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ αὕτη, ἀφ' ἑνὸς τὸν ἀδιάφευσιν τοῦ μάρτυρα τοῦ παρελθόντος, ἀφ' ἑτέρου θὰ παρουσιάσῃ τὸ φωτεινὸν παράθετημα καὶ τὸν σοφὸν διδάσκαλον τοῦ παρόντος. Προϋποθέσεις, δηλ., ἀξιόλογοι διὰ νὰ χρησιμεύσουν, ὡς ὁ εἰλικρινέστερος σύμβολος τοῦ μέλλοντος πρὸς ἔτι καρποφόρον πρόδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν ἀνατέλλουσαν δεινάρεαν αὐτοῦ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΙΑΝ!

Μὲ τὴν πεποιθησίν, θτὶ καὶ διὰ τοῦ ἐλαχίστου τούτου ἔργου συμβάλλω εἰς τὴν αὐθὶ ὅλου προσπάθειαν ὑπέρ τῆς προόδου τοῦ ἱστορικοῦ «τῶν Μεγαλοχωριτῶν Συγκέντρου ή 'Ἄγια Παρασκευή», ἢ διοπαί ἀντανακλήσιν πρὸς τὴν γενέτειράν μου, τὸ Μεγάλο Χωρίο, πρασινάζειν τὸ μικρόν τοῦτο πόνημα. Τοῦτο, θελώ νὰ ἐπίζω, θτὶ ὁ ἀποτελέσθη, ἀφ' ἐνὸς ἀφορμὴν πρὸς σχεκτήρων και λλών πολυτίμων ἱστορικῶν πληροφοριῶν, ἀφ' ἑτέρου δέ, ὑπωσθή ποτε συγκανιγγιάδων Μνημέσυνον εἰς τὴν ιεράν σκιάν καὶ ἀλητηριανήμην τῶν ἀοιδῶν μου, Ἰδρυτῶν καὶ Μελῶν τοῦ «Συγκέντρου», — ἐν οἷς Ισυγκατατηριμέναι καὶ ὁ μακαριστὸς ιερομάρτυς Πατήρ μου, διὶς ἕπα ύμέρχθην ώστοι: καθὼς ὅλην τὴν ἑκατονταετίαν καὶ πλέον. Ἀλλωστε «οὐδὲν τε λοιπῶν ἀξίων». Διότι, τὸ προσφερόμενον ἀνήκει εἰς τὴν Ισεπτήν μνημήν ματῶν. Εἶναι: ἔργον καὶ ἀποτέλεσμα τῶν ἀπών καὶ θυσίῶν των. Εἶναι: πράγματι, ἔργον — θύμνος γλυκύς, ὃς τοὺς τούς ἐλέγχειν δοῖς οἱ Μεγαλοχωρίται: Ἰδού προσφέρομεν: «τὰ σὰ ἔν τῶν σῶν»!

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είς τάς γραμμάς τοῦ προλόγου ὑπῆρχε σύντομος δι'¹ ἐν ἔργοι
μὲν ἱστορίαις ἔκατὸν ἐτῶν. Ἐπιθυμών, οὕτως, νὰ διευκολύνω τὸν ἀ-
ναγνώστην εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ τερατίου ἔργου τῆς ἐπιθέωσεως
ἔνδον «Συνδέσμου», ἐπερχόμενον ἥδη εἰς τὴν δευτέραν ἔκατοντας
τίτλον, θὰ γίνω κάπιας ἐκπετάστερος εἰς τὴν εἰσαγωγήν τούτου. Κατά-
φροντ, δητε αὕτη θὰ χρησιμεύσῃ, δι' λαμπτήρας κατανοήσων τὰς ποστ-

Τοῦ πρεσβυτέρου Κων)νου Βαστάκη

παθείας τῶν ἀπὸ ἀρχῆς μελῶν τοῦ μέχρι τῶν ἡμερῶν μης καὶ ἵνα κατανοηθῇ ἡ φυσικὴ καὶ ψυχολογικὴ διαιρεσίς τοῦ ἔργου εἰς περιόδους ἔχούσας ἁμερών συνάφειαν καὶ σχέσιν μεταξὺ των, ὡς οἰκοδόμημα ὥραιον, καὶ ἐποικεδομητικὸν ἅμα καὶ προτρεπτικὸν πρόσδρομον τῶν μελλόντων διαιδόχων τῆς διευτέρας ἡδη ἑκατονταετίας.

Τό δύον τούτο έργον της έκαπονταστοῦς ιστορικῆς διαδρομῆς τοῦ Συνδέσμου εἰς αγωγικῆς τὸ διήρεσα εἰς τρεῖς έκτατα μένας περιόδους.

Η πρώτη ἐκ τῶν τριῶν τούτων χρονικῶν περιόδων τοποθετεῖται ἀπὸ τὸ ἔτος 1870 καὶ ἔκτεινεται πρός τὸ ἔγγνωστον παρελθόν... "Αν καὶ θά ἐπερίττευε, τόσον δὲ λόγος, δύον καὶ ἡ σχετικὴ ἔρευνα περὶ τῆς περιόδου ταῦτης, διθιμένου ὅτι τὰ βάθυα τῆς ἐκαπονταστικῆς, διὰ τὴν ὑπὸ ἔξτασιν ιστορίαν, τοποθετοῦται ἀπὸ τὸ ἔτος 1870 καὶ ἔκτης, δύοις, χάριν τῆς ἀληθοφανοῦς παραδειξεως, θεωρῶ ιστορικῶς ἐπιβεβλημένον νὰ γίνη καὶ περὶ τῆς χρονικῆς ταῦτης περιόδου, τῆς παραδόσεως, δι σχετικὸς λόγος. Καὶ τοῦτο διότι ἡ προφορικὴ παράδοσις ἀποδεικνύεται, δχι μόνον ἀληθοφανής, ἀλλὰ κρονικῶς καὶ λογικῶς ἡ ρίζα καὶ τὸ θεμέλιον τῆς δευτέρας περιόδου. Δικτυχῶς, κατὰ τὸν ιστορικούς, ὡς χρόνος μὲ τὰς ποικίλας περιττάσεις τῆς μακρᾶς δουλείας τοῦ Γένους ἥμινν καὶ ίδια, δι' ασα συνέδαινον εἰς τὴν ἐν Κων) πόλεις ἔδραν τοῦ Συνδέσμου δὲν μάρκι διεφύλαξε, τούλαχιστον μέχρι σήμερον, οὐδεμίαν γραπτὴν μαρτυρίαν, ἡ δούσια ἀμέσως νὰ βεδαιώνῃ τὴν ὑπαρξίην τοῦ Συνδέσμου καὶ κατὰ τὴν περίοδον ταῦτην. Ἀλλ' ἀν λείπεται ἡ γραπτὴ ἀμεσώς μαρτυρία, τὸ γεγονός τοῦτο, διεπικυνθέται, τόσον ἀπὸ ἐμμέσους τοιωτάς, δύον καὶ ἀπὸ τὴν ξάνθαν βεδαιώσιν τῆς προφορικῆς παραδόσεως. Διότι ἡ παράδοσις αὕτη θιέστως μέχρι τῶν ἡμερῶν ἥμινν, δτι ὁ Σύνδεσμος εἰς τὸ ἀπώτερον τῆς περιόδου ταῦτης παρελθόν ὑφάστατο ὑπὸ τὴν ἔκτης ἀπωνυμίαν: «Τὸ ἐν Κων) πόλεις Ἀδελφάτο τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἡ Ἀπαραχεύη». «Ἀδελφάτων», ἀπαλῶς ὅπδ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀγαθοθεργοῦ καὶ ἀλληλοδιογηθητικοῦ Σωματείου. Κατὰ ταῦτα, ἡ χρονικὴ αὕτη περίοδος θά καθίστατο ἐπὶ ἀξιολογωτέρα τῶν ἑτέρων ὅσο μεταγνωστέρων, ἐὰν διεώάντο μέχρι τῶν ἡμερῶν μας αἱ ρίζαι τῆς ιδρύσεως τοῦ Συνδέσμου καὶ οἱ στοχοί οἱ διὰ τοὺς δύοις ἐγένοντο ἡ συλλογικὴ ἐμψυχος αὕτη προπάθεια τῶν φιλοπροδότων ἥμινν προγόνων. Ἀλλά, καὶ, ὡς αὕτη παρεδόθη, προκαλεῖ τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸ πατριωτικὸν δέος πρὸ τῆς ιερᾶς μνήμης Ἐκείνων, οἱ δύοις συνετέλεσαν νὰ φυτευθοῦν τὰ πρώτα σπέρματα τοῦ φυτεύθεντος καὶ «ἐν εὐλογίᾳ Κυρίου» ἀναπτυχθέντος ὑπεραιωνίδιου δένδρου τοῦ Συνθέσμου. Δένδρου εὐγενοῦς καὶ ἀειθαλοῦς μὲ ἐκτεταμένους καλάδους, οἱ δύοις ἀπέδωσαν καὶ ἀπόδησαν εἰςέτι πολυχύμους καχρόπους ἀτομικῆς, κοινωνικῆς καὶ θειγ-κής ιστορίας καὶ θειγνής ὑπεροψωνίας.

Η δευτέρα χρονική περίοδος έκπτενεται από τού ἔτος 1870 μέχρι τού ἔτος 1929. Η ἀρχὴ τῆς περιόδου ταύτης ἀποτελεῖ ἐπισήμων εἰσέτι τὸ βάθρον τῆς ὑπάρχειας τοῦ Συνδέουμον μὲ λιτορικὰς μαρτυρίας καὶ πραγματικὰ δεδομένα. Η ἐπίσημος πρώτη γραπτὴ μαρτυρία τοῦ Συνδέουμον, δρόπτως, ὡς ἀγαθοποιοῦ καὶ ἐκπολιτιστικοῦ Συλλόγου φιλοπρόσδοιων καὶ φιλοπατρίδων ἀνθρώπων, αἱ δοποὶ εἰς καλεσόγυν καριόδυν εἰργάσθησαν ὑπὸ ζυγὸν δουλείας, ἐπαλγθεύεται εἰς τὸ διασωθὲν ὑπὸ ἀριθμ. 66 ἀντιγραφῶν —Συμβολαίου τῆς ἀγοραπωλησίας τοῦ ὑπάρχοντος ἥδη Κοινωτικοῦ —Τούριστικοῦ Σενοδοχείου «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» τοῦ Μεγάλου Χωρίου. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ Συμβολαίου, φέρον ἡμερομηνίαν συντάξεως τοῦ ἐν Καρπενήσιψ 16 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1873, διεσώθη ἡ ἔξης ἐπωνυμία, ἡ ὅποια ἐπαλγθεύει τὴν ὑπαρξίαν τοῦ Συνδέουμον: «Ἡ ἐν Κων]πόλεις Ἀδελφότης τῆς ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ ἐκκλησίας ὑπὸ τὸ δρυοῖα τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς». Η μαρτυρία αὕτη, μαρτυρία ἀξιόλογος καὶ λιτορικὴ διὰ τὰ χρονικὰ τοῦ Συνδέουμον, δὲν ἀποτελεῖ οὔτε Καταστατικόν, οὔτε πρᾶξιν τινὰ Ιδρυτικὴν αὐτοῦ. «Ἀπλῶς καὶ μόνον πιστοποιεῖται ἐνέργειαν κοινωνικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν, μὲ ἀξιόλογον δαπάνην, τῆς ὑπαρκούσης καὶ δρώσης ἐπωφελῶς, ὡς διατιστοῦται, (ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τότε) «Ἀδελφότητος». Ἄλλῃ ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν ταύτην προκύπτουν δύο κωρίων ἀξιοπρόσεκτοι λόγοι, οἱ δοποὶ ουσιόθεουν ἐπὶ τοῦ ἀπφαλοῦς τὸ ἔτος τῆς μαρτυρίας ταύτης μὲ τὸ ἄγγωστον

παρελθόν της προφορικής παραδόσεως. Έκ τούτων, δημόσιες λέγονται απονεμεῖ τὴν τελικὴν πρᾶξιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ Συνοδοχείου, δηλαδή, τὴν σύνταξιν τοῦ συμβολαίου. Διότι, ή πρᾶξις αὕτη ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰν ἀξιόλογον διὰ τὴν ἐποχὴν ἔξεινται τοῦ τιμῆματος ἐκ δραχμῶν 1600 δὲν ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν ἀποφάσεως τῆς ἀγορᾶς ἐκ μέρους τῆς «Ἀθελφάτητος», η τῆς ἐπὶ τούτῳ συμφωνίας μὲ τοὺς παλητάς τοῦ ξενοδοχείου, οἱ δόποιοι σημειώταν διέμενον εἰς τὸ Μεγάλο Χωρίον ἐνῷ ἡ ἀγοράστρια «Ἀθελφάτητος» εἶχε τὴν ἔδραν αὐτῆς εἰς Κωνία πολιν, η τῆς ἔξεινται τῆς ἀξίας, τοῦ τιμήματος κλπ., ἀλλὰ τὸ ἐπιτραπέζιον διλῶν τῶν προενεργειῶν τούτων. Ο χρόνος συνεπῶς, διότιος ἀπηγθήθη ἀπὸ τὴν πρᾶξιν αποκτηθεῖσας ξενοδοχείου μέχρι τῆς ἀγορᾶς αὗτοῦ δὲν μαρτυρεῖται.... Ο δὲ δεύτερος λόγος, ἔξεταζόμενος ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸν προηγούμενον ἐκ τοῦ δόποιού ἀποδεικνύεται χρόνος ἀπώτερος προϋπάρχειας τοῦ Συνδέσμου, παρουσιάζει τὴν ἄλλης εἰψιν τοῦ συνδετικοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς μεταφορᾶς τῆς ἐπωνυμίας ἀπὸ «Ἀθελφάτητον» τῆς παραδόσεως εἰς τὴν παρουσιαζόμενην ἥδη της «Ἀθελφάτητη». Εκτοτε ἀπὸ τῆς 5ης Απριλίου 1905 καὶ μέχρι τοῦ ἔτους 1929 εἰς τὸ περιτωτὴν ἥδη πρώτων Βιθλίου Πρακτικῶν τῶν Συνεδριῶν τῆς «Ἀθελφάτητος», παρουσιάζεται αὕτη ὑπὸ ἀπλουστέρων ἐπωνυμίαν ἔχουσα, ὡς ἔξης: «Ἡ ἐν Κωνίᾳ» πάλι άθελφάτης τῶν Μεγαλοχωριτῶν η «Ἄγια Παρασκευή». Καθ' ὅλον τὸ ἐπετετμένον 60ετές τοῦτο χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπάρχειας του ὁ Σύγχειρμος, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν, «Ἀθελφάτητος» ἐσημείωσεν ἀλλοτε 300 πρόσδου καὶ ἀκηφεῖς καὶ ἀλλοτε βῆμα σημειώταν, ἔνεκα τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐμπολέμων, θείᾳ περιστάσεων. Παρὰ τὰς ἀντιξότητας τῶν χρόνων καὶ παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἐπικεντρων τῆς ἔδρας καὶ δράσεως αὗτοῦ ἦτο η Κωνία πολις οὗτος δὲν ὑπέστητο τὴν Σημαίαν τῆς ὑπάρχειας καὶ πρόδου αὕτοῦ, ἀλλ' ἀθορύβιως παρέδινεν αὕτην, ὡς πολύτιμον κληρονομίαν εἰς τοὺς μεταφενεστέρους, τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν τρίτην χρονικὴν αὐτοῦ περίοδον.

Τέλος ή τρίτη χρονική περίοδος της υπερεκαπτωτισμού ο πάρκερώς του Συνθέσμου έκτεινεται όπο το έτος 1929 μέχρι το διανυόμενο ήδη έτος 1970, το δυναμισθέν, ως έτος της ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΟΣ του Συνθέσμου. Η έναρξης της περιόδου των περισσότερων μέσω βασικάς μεταβολών. Η μὲν πρώτη αναφέρεται εἰς τὴν μετονομασίαν τῆς ἐπωνυμίας αὐτοῦ ἀπὸ «Ἄδειαρχτης», εἰς «Σύνθεσμον». Η δὲ δευτέρα και σημαντικωτέρα ἔνεκα τῶν περισσότερων, — ἡνα φέρεται, — εἰς τὴν μεταφοράν τῆς ὅδρας αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν εἰς τὰς Ἀθήνας. Μὲ τὴν ἔναρξιν, θύει, τῇς τούτης ταύτης χρονικής περιόδου δ Σύνθεσμος ἐνεφανίσθη εἰς τὴν «Ἀλευθέρων...» εἰσέτι δημοσίαν ζωήν ὑπὸ νέαν ἐπωνυμίαν, τὴν ὅποιαν ἥδη κατέχει και μὲ ἐπίκεντρον τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ τὴν νέαν αὐτοῦ ὅδρον τὰς Ἀθήνας. Ἐναυθα, καθ' ὅλην τὴν διαρρεύσασα 40ετίαν ἐμετατλαβεύμενος, δ Σύνθεσμος, τὸ μεγίστου τῶν ἀγαθῶν τὴν ἐλευθερίαν τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ, εἰς τὴν ἐλευθέραν και ἀναγνηνημένην, ἀπὸ τοὺς πολέμους Πατριώτων ἐπιμελῶντες ὅψη προόδου και ἀκμῆς. Ἀπεδείγθη κατὰ κοινήν δυοιλογίαν δ σημαντικώτερος παράγων τῆς ἀγαθῆς ἐξελίξεως τῆς γενετείρας τῶν μελῶν αὐτοῦ, δηλαδή, τοῦ ἀγαπητοῦ μαρτύρου Μεγάλου Χωρίου και τῆς διαρκοῦς πνευματικῆς, κοινωνικῆς, σύνονομηκῆς και καθ' ὅλου ἐπικατατειχῆς πρόσδου του Δήμουτανοικού τούτου χωρίου. Τὰς ἐν λόγῳ διαπιστώσιες τοιλμούμεν, ἀπαντον τὰ μέλη τοῦ Συνθέσμου νά αὐτοπροβάλλωμεν, μετά τὰς γενομένας ἥδη ἀναγνωρίσεις περὶ τῆς ἀληθείας τούτων, ὑπὸ πολλῶν, θύει δέ, τῆς πρὸ τριετίας γενομένης δι' ἐπαίγον και Βραχέον πρόξ τὸν ιστορικὸν τοῦτον Σύνθεσμον δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ Ἰδρύματος τῆς Πατρίδος ἥμιν, τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Καὶ αὕτη μὲν θεωρεῖται ὑπὸ ἐμοῦ ή̄ φυσικὴ διαίρεσις εἰς χρυνάς περιόδους τῆς ὑπερεκκατοντακούτοντος ὑπάρχειν τοῦ Συνθέσιου. Ως πρὸς τὴν ἔξιστορήσιν, δημοσ., τοῦ ἐπιωκαμένου ἀπολογισμοῦ ἡ-
κολούθησα τὴν εἰς θειάτερα κεφαλαια διαίρεσιν τοῦ δόκου πειρεχο-
μένου τῶν διαφόρων ἐπιτελευθέρων ἔργων, κατὰ τρόπον ὅπει,
κατὸν τοῦ κεφαλαιοῦ διμήδιος ἐκ τῶν ἔργων τούτων νὰ ἔχεται
διλόγων τὴν ἕκατοντακούτιαν καὶ οὐχὶ μεμονωμένως δι’ ἔκατην
γρουπήν περιόδον.

Πρὸς κακλιτέραν, δθεν, κατανόησιν, ἀπίτιαν καὶ πλήρη, τοῦ περιεκμένου τῆς ἀνά κείμας ἀφευδῶνς ιστορίας παραβέτω τὰ ἐν λόγῳ Κεφαλαιοῖς τοῦ διόνου περιεκμένου. Υπά σοι ἀναγνώστης κλιψι-

«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ»

Τρίμηνος ἔκδοσις τοῦ Συνδέσμου Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» Συντάσσεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς καὶ ἀποστέλλεται δωρεὰν σὲ δόλους τοὺς Μεγαλοχωρίτες καὶ φίλους τοῦ Μεγαλοχωριοῦ.

Γραφεῖα : "Αγ. Φωτεινῆς 47-N. Σμύρνη τηλ. 638-343.

Τπεύθυνος Συντάξεως: Στέφ. Βασιλόπουλος,
Παλαιά 35—Χαλάνδρι.

και θάδις ἀνέρχεται ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ αἰώνος πλέχει τῶν ἡμερῶν μας. Τὰ ἐν λόγῳ Κεφάλαια ἔξιστοροιν τὰ ἑπτής ἐπὶ μέρους θέματα:

- A'. Τὸ ἴστορικὸν τῆς συστάσεως τοῦ Συνδέσμου.
B'. Τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου.
Γ'. Τὰ κοινωφελῆ ἢ γένει ἔργα τοῦ Συνδέσμου.
Δ'. Ὡς κοινωνικὴ συναρτήσηψις καὶ πρόνοια τοῦ Συνδέσμου.
Ε'. Τὰ περὶ ἑορτῶν, ἐκδρομῶν καὶ πρόσωπων τοῦ Συνδέσμου.
ϚΤ'. Αἱ ἐκδόσεις καὶ τὸ περιστήκὸν τοῦ Συνδέσμου.
Ζ'. Ὡς περιουσία—πόροι καὶ πρόσωπα τοῦ Συνδέσμου.
Η'. Αἱ βραβεύσεις τοῦ Συνδέσμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ

1. ΙΔΡΥΣΙΣ

Περὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἰστορικοῦ «Συγδέσμου τῶν Μεγαλογωριῶν» «ἡ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», τοῦ Νομοῦ Εὐρυτανίας, παρ' ὅλον διὰ την ἀνθηκόν ωρισμένη Ἰστορικὴ ἀρχετηρία τῆς δημοσίεως αὐτοῦ ἐμφανίσεως, ὅμως, ἔνεκα καὶ ἄλλων προφορικῶν παραδόσεων περὶ τοῦ Συγδέσμου καὶ πρὸ τῆς γνωστῆς τάύτης ἀρχετηρίας ἐπεκράτει: ἀπάρτευτα καὶ ἀδεβαιότης. Οἱ περὶ οὗ δὲ λόγος Σύνθεσιμος, γνωστός, τότε, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ἡ ἐν Κωνσταντινούπολεῖ ἀδελφότης τῶν Μεγαλοχωριῶν ἡ Ἀγία Παρασκευή» ἐνεφανίσθη κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰώνος, ὡς ἀγαθοεργὸν καὶ ἀλητολογοθητικὸν Σωματεῖον μὲν ξύραν τὴν Κωνσταντινούπολιν. Συγκεκριμένως ἡ πρώτη γραπτὴ μαρτυρία τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ ἔχει ὡς ἔπειτα: «Σύνελθόντων τῶν κάτωθι ἐμφανιομένων, (γῆτοι: Δ. Γεωργανοπόλιον, Δ. Κοντομέρου, Ἀγ. Κοντομέρου, Κ. Σκοτίδα, Ἡ. Παπαγιαννοπόλιον, Ἡ. Μπακούλα, Ἡ. Ζυγιάρη, Χαρ. Μεσίρη, Ὁδ. Ἀναγνωστοπόλιον, Ἀθ. Πριντζιψούλη, Κ. Παπανικολάου καὶ Ἡ. Οἰκονόμου), κατοίκουν τοῦ Μεγαλοχωρίου του Δήμου Καρπενησίων τοῦ Νομοῦ Εὐρυτανίας παρεπιδημούντων ἐνταῦθα (εἰς Κωνσταντινούπολιν) ἀπεφάντισαν διποθάνως, δπως συστήσωσιν ἀδελφότητα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν».¹ Αδελφότητης τῶν Μεγαλοχωριῶν ἡ Ἀγία Παρασκευή, ἔχουσα σκοπὸν τὴν ἐπιτέλεσιν ἀγαθῶν ἔργων καὶ π. Ἐξελέγη δὲ παρ' αὐτῶν πενταμελής ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζόμενη ὑπὸ τῶν κ.κ. Ἐλ. Οἰκονόμου, Κων.) νου Παπανικολάου, Δημ. Κοντομέρου, Κων.) νου Σκοτίδα, καὶ ὁδ. Ἀναγνωστοπόλιον, δπως ἔγγραφη μέλη διὰ τὴν ἐν λόγῳ ἀδελφότητα, ἐκπιπώσῃ τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα, οἷς Κανονισμόν, διπλότυπα ἔγγραφῆς καὶ ἄλλων παραπληγῶν. Ἀπεφαίσθη δέ, δπως μετὰ τὸ πέρας τῆς εἰς τὴν ρηθεῖσαν ἐπιτροπήν, ἀναστείσας ἐργασίας, δπως καλέσῃ τὰ μέλη της ἀπαρτίζοντα τὴν συσταθεῖσαν Ἀδελφότητα πρὸς ἐκλογὴν Διοικητοῦ Συμβούλου. Ἐν Κωνσταντινούπολει τῇ 5 Ἀπριλίου 1905 (ἰδει βιβλίον ὅπτ. ἀριθμ. 1 Πρακτικῶν Συνεδρίων τοῦ Δ. Συμ. σελ. 1).² Η ἰδρυτικὴ ἀντη πράξις τῆς ἀνασταθεῖσης ἀδελφότητος ἐνισχύεται ἐκ παραλλήλου καὶ ἀπὸ τὸν περισταθέντα πρῶτον γραπτὸν Κανονισμὸν τῆς ἀδελφότητος, διὸ ποτὸς ἐξεπονήθη ὑπὸ τῆς προμημονευθεῖσης πενταμελῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ Κανονισμοὶ οὗτοι ἀποτελεῖται ἔξι ἑννέα (9) Κεφαλαίων καὶ τριάκοντα ἑπτά (37) ἀριθμῶν.³ Απαντα τὰ Κεφαλαία καὶ ἄρθρα ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὰς περὶ τῆς ἰδρύσεως, τῶν σκοπῶν, τῆς Διοικήσεως, κ.λ.π. γενικάς διατάξεις τῆς Ἀδελφότητος. Συγκεκριμένως τὸ περὶ ιδρύσεως 1ον ἀριθμὸν τούτου δρᾶται τὰ ἔπειτα: «Τὸ διέρεται Σωματεῖον τῶν ἐν Κωνσταντινούπολει καὶ τοῖς Πρωταποτίοις παρεπιδημούντων Μεγαλοχωριῶν ὑπὸ τὸν τίτλον: Ἀδελφότητης τῶν ἐν Κωνσταντινούπολει Μεγαλοχωριῶν».⁴ Οἱ διπεστήσητοι, διὰ τὴν πανελλήσιαν κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἐγένετο τῆς Ἀδελφότητος τῆς ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ ἔτους 1897 ἀναστείλασθης τὰς ἐργασίας αὐτῆς καὶ φερομένης, ὡς διαλελυμένης, οὐχὶ δὲ σύστασις, παρὰ τὴν γραπτὴν τάυτην μαρτυρίαν. Καὶ ἐπὶ πλέον ὑπεστήριξον οὗτοι, διὰ της Ἀδελφότητος ἀνέκαθεν προστιθῆρεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν μὲν ἔστεραν παραπληγίαν ἐπωνυμίαν. Η ἐπωνυμία αὕτη τῆς παραδόσεως ἔφερε τὸν ἔπειτα τίτλον. Τὸ Ἀδελφότητον τῶν ἐν Κωνσταντινούπολει Μεγαλοχωριῶν ἡ Ἀγία Παρασκευή. Μὲ τὰς προφορικάς, δημιας, ταύτας παραδόσεις καὶ βεβαιώσεις οὐδεὶς, ἥδηντο μετ' ἀκριβεῖας να πρωτιστήσῃ χρόνον καὶ ἀφετηρίαν τῆς ιδρύσεως αὐτῶν, διὰ τοῦτο μέχρι πρὸ πενταετίας, ὡς χρόνος ιδρύσεως τοῦ Συγδέσμου ἐθεωρεῖτο τὸ ἔτος 1905, κατὰ τὴν ἀρχαιοτέραν γραπτὴν αὐτοῦ μαρτυρίαν.

Κατ' ἄρχασθήν, ὅμως, συγκυρίαν καὶ εὐλογίαν Θεοῦ τὸ δόλον τοῦτο σκότος τῆς προφορικῆς παραδόσεως καὶ ἀδεβαιώτητος μετεπράπη εἰς φῶς ματωπάντον, διοσκύριν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπωτέλεσαν πᾶσαν ἀμφιθοίλιαν μὲν τὴν ἀνέλπιστον ἀνεύρεσθαι τοῦ ὑπὸ ἔριθμ. 66 ἀντιγράφου Σκυμβολίου ἀγροτικαληρίας τοῦ Κοινωνικοῦ καὶ ἡδή Τουριστικοῦ Σενοδοχέion «ΑΝΤΙΓΡΩΝΗ» τοῦ Μεγάλου Χωρίου Εύρυτ-

νίας. Τό συμβόλαιον τούτο φέρει ημερομηνίαν 16 Φεβρουαρίου τοῦ έτους χίλια δεκαετία εδδομήρκοντα τρία (1873). Η άνευρεσις τοῦ συμβολαίου τούτου, διφειλομένη ἐκ τυχαίας διώρυς συμπτώσεως εἰς τὸ οἰκογενειακόν ἀρχεῖον τοῦ ἑκάτευτοῦ μέλους τοῦ Συνδέσμου κ. Πεωργίου Δημητρίου Δασκαλάκη μᾶς πληροφορεῖ ἀδιστάκτως τὴν ὅπαρξιν τοῦ Συνδέσμου, ὥπο τὴν ἐπωνυμίαν «*Άδελφότητος*» καὶ κατὰ τὸν παρελθόντα αἰώνα. Συγκεκριμένως, πληροφορούμεθα ὥπο ἀυτοῦ, ὅτι: «...Διὰ λογαριασμὸν καὶ ἐκ παραγγελίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει: ἀδελφότητος τῆς ἐν Μεγάλῳ χωρίῳ Ἐκκλησίας ὥπο τὸ δονοματίᾳ Αγία Παρακλησίῃ, ἡγόρασκεν οἱ ἐν Μεγάλῳ χωρίῳ ἀντιπρόσωποι τῆς «*Άδελφότητος*» Γεώργιος Μαργαρίτόπουλος καὶ Γεώργιος Δ. Δασκαλάκης (πάπατος τοῦ εὐρόντος τὸ ἐν λόγῳ συμβόλαιον), ἣντι δραχμῶν — τότε — γιλίων ἔξακοσίων (1600) τὴν ἐπὶ τῆς πλατείας τοῦ Μεγάλου Χωρίου ἀνωγειακήν οικίαν τῶν Κωντούπολεων τοῦ Συνδέσμου. Διότι, διὸ ἀυτοῦ καὶ μόνον ἡγούμενη ἡ αὐλαία τῆς πραγματικῆς καὶ ἀληθῆς ιστορίας. Διὸ ἀυτοῦ ἀνεκαλύψαμεν τὰ βάθυα τῆς αἰώνιοις ὥπαρξεως τοῦ Συνδέσμου. Καὶ ἐπὶ πλέον, ἐκτὸς τῶν ἄλλων μαρτυριῶν, τὰς ὁποίας περιέχει, μᾶς παρέχεται διὸ ἀυτοῦ σαφῆς καὶ συγκεκριμένη ἀφορμῇ νὰ ἐπισημάνωμεν καὶ νὰ ἐμβαθύνωμεν καὶ εἰς τὸ θεμέλιον τῆς ἀρχῆς τῆς ιστορίας ταῦτης ἐκτενισμένης προφανῶς πολὺ πέραν τοῦ αἰώνος. Τὸ πολυτυπώσατον τοῦτο ἔγγραφον ἀποτελεῖ ἡδη τὴν πρώτην γραπτὴν μαρτυρίαν τοῦ Συνδέσμου.

Πρὸ πενταετίας δὲ Σύνδεσμος ἔθεώρει ὡς ἀρχὴν τῆς ἰδρύσεως τοῦ τὴν 5 Απριλίου 1905 καὶ μὲ προφορικὴν παράδοσιν ἐκτενισμένην εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθόν. Δὲν ἡδυνάμεθα, δημος, νὰ ἐκλάδωμεν ἐπὶ τοῦ ἀσφαλοῦς τῆς παράδοσιν ἀκριβῆ, οὕτως νὰ προσδιορισμεῖν τὸν χρόνον τῆς ἀφετηρίας τοῦ Συνδέσμου. Τὸ ἔγγραφον, δημος, Συμβόλαιον τοῦτο, φέρον χρονολόγιαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1873 ἡνιοῦς νέους δριζοντας περὶ τῆς ιστορίας τοῦ Συνδέσμου. Κατ’ ἀργήν ἐδικαίωσε πλήρως τὴν προφορικὴν παράδοσιν καὶ ἀπέδειξεν ἀυτὴν πραγματικὴν καὶ δρθήν. Κατὰ δεύτερον δὲ καὶ κύριον λόγον ἡ «πολυτελής» θὰ ἡδύνατο τις νὰ εἴπῃ προσπάθεια τῆς Ἀδελφότητος νὰ ἀποτητησῃ, διὰ τὴν Κοινότητα τῆς γενετέρας τῶν μελῶν της, τὴν πεντρικήτεραν οἰκίαν παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ χωρίου μὲ τὸ διστροφομικὸν ἀντίτεμον τῶν 1.600 δρα. τῆς ἐποχῆς ἐκείνης (16.2.1873) καὶ μὲ προορισμὸν νὰ τὴν μετατρέψῃ εἰς Εενοδοχεῖον! μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εἰκάσωμεν ὅτι ἡ Ἀδελφότητος ὑφισταμένη πρὸ πολλοῦ καὶ ἀφοῦ ἐπελήφθη ἄλλων ἔργων κοινῆς ὑφελείας, ὡς Ναούς, Σχολείου, γραφείων καὶ εἴτε ἄλλο, ἀν μὴ καὶ διπλεσίας ἐθνικά..., κατέληξε καὶ εἰς τὴν γενναίαν ἀπόφασιν νὰ ἰδρύῃ καὶ κεντρικὸν ἀνωγειακὸν Εενοδοχεῖον, ὅταν — μάλιστα — εἰς τὰς μεγάλας πόλεις τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συνήντα κανεὶς συνήθως ἀντὶ παρομίου Εενοδοχεῖον τὸ γνωστὸν «*Xάνι*».

Οἱ λόγοι οὓτοι ἔπεισαν τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου κατὰ τὴν ἐπεισίαν Σεντικήν τοῦ ἔτους 1966 νὰ καθορίσουν κατὰ τοὺς πετρωτέρους ὑπολογισμούς, ὡς χρόνον ἰδρύσεως ἀυτοῦ τὸ ἔτος 1870, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι τὸ δροθέσιον τοῦτο ἀνάγεται εἰς ίκανάς πρὸ αὐτοῦ δεκαετίας.

Παρ’ ὅλον, ὅτι δὲν προσπαθοῦμεν ἐνταῦθα νὰ μεταθέσωμεν τὸ δροθέσιον τοῦτο εἰς προγνετέραν ἐποχήν, ἐφ’ ὅσον ἐλλείπει σχετικὴ ἔγγραφος μαρτυρία, χάριν διωρᾶς τῆς ἐπικειρουμένης ἐνταῦθα ιστορίας θὰ παραθέσωμεν ἐμπίστους τινάδας μαρτυρίας ἐπὶ τῶν ὀποίων θὰ καταδειχθῇ ὅτι τὸ στοιχεῖον τῶν Μεγαλοχωριών ὑφίστατο εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλειν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ ΙΗ’ αἰώνος. Πρώτην, θεωρεῖ, μαρτυρίαν ἀνευρίσκουμεν εἰς τὸν δίον καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ Οσιομάρτυρος Αγίου Γεράσιμου τοῦ νέου τοῦ Μεγαλοχωρίου (+ Ιουλίου 1812). Κατ’ αὐτὴν διὸ Αγίος Γεράσιμος: «...πρόσηδος ἡδη τῇ ἡλικιᾳ καταλαμβάνει τὴν Κωνσταντινουπόλειν, μετά τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Αθανασίου...». (Ἔδει Απατικήν αὐτοῦ Ἀκολουθίαν..., Β’ Εκδοσίς, 1908, σελ. 248 43, ὡς καὶ εἰς διπλατας τοὺς Συναξαριστάς τοὺς ἐκδοθέντας μετά τὸ μαρτύριον τοῦ Αγίου). Δευτέραν προφορικὴν μαρτυρίαν συνθεδεμένην μὲ τὴν προγνετέραν καὶ γραπτὴν σχοινεν τὴν ὅπαρξιν τοῦ Εφημερίου τοῦ Μεγάλου χωρίου τοῦ «παπά κύριο Νικόλα» (τέλη τοῦ ΙΗ’ αἰώνος ἔπειστο τοῦ θυμάτου τοῦ Ἀλῆ Πασά, καὶ ἐν τῇ μηνί). Απατικήν Ακολουθία τοῦ Αγίου Γεράσιμου σελ. 44 καὶ 50). Οἱ ιερεὺς οὗτος φέρεται, ὡς πρωτοστατάν θιά τὴν ἐπανέγραψιν τοῦ πυρποληθέντος ὑπὸ τῶν Τούρκων ἵ. Ναοῦ τῆς Αγίας Παρακλησίας. (Ἐποχὴ δράσεως τοῦ θρυλικοῦ Κλέφτου Κατσαντώνη τέλος ΙΗ’ ἀρχῆς ΙΘ’ αἰώνος). Οἱ Ἀλῆ Πασάς, εἰς τὸν δύοτον ὑπήρχοντα καὶ τὸ Μεγάλο Χωριό, πληροφορηθεῖς ὅτι δὲ ναδεὶς ἐπαναγέρεται μεγαλοπρεπῆς καὶ εἰς περιβλεπτον θέσιν, παρὰ τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ καὶ προφανῶς πρὸ τῆς παρουσίας τοῦ ιερέως τοῦ π. Νικολάου, ἐνώπιον αὐτοῦ (τοῦ Ἀλῆ) διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἱ. Ναοῦ, συνέλαβεν εἰς Λάρισαν μεταβαίνοντας ἢ ἐπιστρέφοντας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔτη (6) Μεγαλοχωρίας καὶ τούς ἀπηγγέλνης. Ετέραν γραπτὴν μαρτυρίαν ἀνευρίσκουμεν εἰς τὸν ἀνακινηστικὸν τόμον τῆς ἐκατονταετηρίδος 1812 — 1920 τῆς «*Άδελφότητος*» τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλεις Εύρυτάνων», (Κωνσταντινουπόλεις 1920, σελ. 5 καὶ ἀλλαχοῦ). Έκ τοῦ τόμου τούτου πληροφορούμεθα — ἐκτὸς τῶν ἄλλων — ἀφ-

ένδος τὴν μπαρέσιν ἀντιτοίχου ἀδελφότητος (Σωματείον τῶν Μπακάλγιων) τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλεις Εύρυτάνων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1812, καὶ ἀφ’ ἑτέρου, διτι, «... κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, τὴν πρὸ τῆς Ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἢ ἐν Κωνσταντινουπόλεις Παροικία τῶν Εύρυτάνων (τῆς Ἀρχεπισκοπῆς Νεοχωρίου, Αιτεζᾶς καὶ Φαναρίου, εἰς ἣν ὑπήρχετο ἐκκλησιαστικῶς ἡ Εύρυτανία) καὶ πολυπληγῆς ἦτο καὶ μεγάλως ἡμιαζεν» (ἀντόθι, σελ. 5) (Βλέπε, καὶ Σερφαίμ Κ. Χατζάκη, Ο Θανάσης Καρπενησιώτης — Εύρυτανία καὶ Εύρυτάνες, Αθήναι 1937, σελ. 32 καὶ ἑξ.). Πρὸς τούτοις σημειῶν καὶ ἑτέρων μαρτυρίων, τὴν ὁποίαν ὑποστηρίζει ἡ μέχρι σήμερον ζῶσ παράδοσις, ἀξιόπιστα μέλη τοῦ Συνδέσμου, τὰ ὁποῖα ἐξήγουν ὅποι μαρτυρᾶς ἡλικίας εἰς τὴν Κωνσταντινουπόλειν ἐνθυμούνται καθὼς καὶ ὑποστηρίζουν, διτι, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸ χωρίον Πλαστάκιοι τοποθεσίας Μπουργουλί οπῆρην θάνατορέα συνοικία - Παροικία τῶν Μεγαλοχωριών. (Μαρτυρία, 1) τοῦ Ιατροῦ Αριστείδου Δ. Κοντομέρκου, 2) Δημητρίου Ι. Κοντομέρκου διατελεσθεντῶν ὑμφοτέρων Προέδρων τοῦ Συνδέσμου, 3) Χρήστου Η. Κοντομέρκου 4) Ανέστη Κ. Αραπογιάνη κ.π.). Ἐκ τῶν ὡς ἀνω λόγων καὶ ἄλλων προφορικῶν παραδόσεων καὶ πληροφοριών μετὰ πεποιηθεων ὑπόδειξιν ἀπόδειξιν ὅτι ὁ Συνδέσμος «*Άδελφότητος*» τότε, προϋπήρχε καὶ πρὸ τοῦ ἔτους 1870.

Μεγαλοχωρίτες!

Ο καιρὸς τῆς λουτροδεραπείας πλησιάζει! Μή ξεχνάτε ότι στά ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ ὁ συμπατριώτης μας ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ ἐνοικιάζει ἐπιπλωμένα δωμάτια Α’ Β’ καὶ Γ’ κατηγορίας μὲ πολλές ἀνέσεις γιὰ πλουσίους καὶ φτωχούς, μὲ συνεχόμενο λαϊκό ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ.

Τὸ συμφέρον σας ἀπαιτεῖ τὴν προτίμηση τοῦ συμπατριώτη μας πού δὰ Βρήτε:

- ἀνεση
- Καδαριότητα
- Χαμηλές τιμές.

Διεύδυνσις:

ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ:

‘Οδυσσεως & Κνιμίδος 6

Η χρονικὴ αὕτη περίοδος λήγει μὲ τὴν ταυτόχρονον καταστροφὴν τοῦ ἀρχείου τῆς Ἀδελφότητος κατὰ τὸ ἔτος 1897, ὅπε ἐκηρύχθη ὁ ἐλληνοτουρκικὸς πόλεμος. Μετὰ ταῦτα ἡ Ἀδελφότητος φέρεται, ὡς θιαλευμένη ἐκ τοῦ πολέμου.. Ή γνώμη αὕτη δὲν ἀντικρίζεται πρὸς τὴν ἀλήθευταν. Διότι σαφῶς φαίνεται, ὡς λειτουργήσας μυστικῶς μέχρι τοῦ ἔτους 1904, διατηρήσασα περιουσίαν καὶ δεσμούς, προφανῶς μὲ τὴν ἀντιτοιχον τῆς Αδελφότητος τῶν ἐγνωμόνητων τῆς 8.5.1905. Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ πρακτικόν, ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν, τῆς Ἀδελφότητος συνηγορεῖ ἡ πρότασις - ἐρώτησις τοῦ συμβούλου - Τάμειον ἀεμνήστος Κωντούπολεων εἰς τὸν περιλαμβανομένων εἰς τὸ πρώτον Πρακτικὸν τῆς συνεδρίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀγανυσταθείσης Ἀδελφότητος τὴν γενομένη τὴν 8.5.1905. Κατὰ τὸ ἐν λόγῳ πρακτικόν, ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν, τῆς Ἀδελφότητος συνηγορεῖ ἡ πρότασις - ἐρώτησις τοῦ συμβούλου - Τάμειον ἀεμνήστος Κωντούπολεων τοῦ Κωντακιούλα, θάτις εἴτε πολέμου καὶ τὸν ἐνταῦθα Τραπέζων θέλεις κατατεθῆ ἢ περιουσία τῆς Ἀδελφότητος. Καὶ ἀπεφασίσθη... δῆπος δ. κ. Πρόδεδρος (Διεύκυρος Περιφρύγιος Μεσίρην) καταθέση τὴν περιουσίαν τῆς Ἀδελφότητος ἐπ’ ὀνόματι αὐτῆς εἰς τὸ ἐνταῦθα θυματάτην τηρίστην τηρίστην Αθηναγόρων». (Βιβλίον Πρακτικῶν ὅπ. ἀριθμ. 1, σελ. 3). Ως πρὸς δὲ τὸν διεμερόν, εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἀδελφότητος μὲ τὴν ἀντιτοιχον τῆς Αδελφότητος τῶν Εύρυτάνων, συνηγορεῖ ἡ διμόφωνος ἀπόφασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἐπως ἀνακηρύξῃ παμφηφορεῖς ἐπίτιμα μέλη τῆς Ἀδελφότητος τῶν Εύρυτάνων. Α) τὸν Νικόλαον Ζαρκαλήν (Γ. Γραμ. 1889 — 1890) καὶ β) τὸν Ηλέτρον Δρόσον (Γ. Γραμ. 1909 — 1905), (αἱ χρονολογίαι ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ τὸν ἀνακινηστικοῦ τόμου τῆς ἐκατονταετηρίδος τῶν Εύρυτάνων 1812 — 1920, σελ. 13 καὶ 14), καὶ μὲ αἰτιολογικὸν τὸν Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν προσχεδιασμένην ταύτην τηρίσην πρὸς τὸν Γεν. Γραμματεῖς: «... διὸ δές ὑπηρεσίας παρέσχουν τῇ ἀδελφότητος ἡμιον...» (ἀντόθι σελ. 3).

“Η έκ τού πρωτικού τούτου ματρυρία της πρώτης συνεδρίας της άναστασθείσας”¹ Αδελφότηγρος ασφάς Διποθεικού είναι την προύπαρξην ταύτης. Κατ’ έπι πλέον Διποτελεί το δρόσημον, το συνέδεον την πρότοις έτους 1904 στερεωμένην Δρεισίνην έπεισχήν με την Διποθεικήν της 5 Απριλίου 1905 άναστασθείσαν² Αδελφότηγρα.

Ἐπέραν μαρτυρίαν, συνηγοροῦσαν περὶ τῆς ἀληθείας ταύτης, ἀντλοῦμεν καὶ ἐκ τῆς πρώτης ἑδιδόσεως τύπους, τὴν γενομένην κατὰ τὸ ἔτος 1902 ἐν Ἀθήναις (ἐν τοῖς Τυπογραφεῖον Ν. Ταρασοπούλου, 18 Πλατείας Κάνιγγος 18) τῆς Ἀρματικῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἀγίου Γεροσάμου τοῦ Μεγαλοχωρίου ἐπιχορηγηθείσης ἐξ διοκλήρου ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος (ἰδέ Λ. ΠΕΤΡΙΤ, ΒΙΒΛΙΟΓΚΡΑΦΙΕΣ ΝΤΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ ΓΚΡΕΚΕΣ, ΒΡΟΥΞΕΛΛΕΣ, 1926, σελ. 92).¹ Η μετά τὸ δρασθέαν τούτον ιστορικὴ ἀναδρομὴν αὐτῆς φθάνει μέχρι τῶν ἡμερών μας μὲν ἀδιαφεύγουσαν ιστορικὰς μαρτυρίας. Αὕτη ἀκτινεύστερον θὰ σημειωθοῦν εἰς τὰ ἀκτινθέμενα κατωτέρῳ καὶ ἰδιοῖς εἰς τὸ ἀμέσως ὑπὸ ἔργων τοῦ Συνδικού. Συγκεκριμένως, ὅμως, αὖτη, ὡς ἔκτης ιστορεῖται εἰς τὸ πρώτον Ἀρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συνδέσμου τοῦ ἀναθεωρηθέντος καὶ ἐκδιόθέντος ἐν Ἀθήναις τὸ ἔτος 1936, σελ. 9 κ. ἔξ. Παρβόλ. καὶ τὸ ἀντίστοιχον τούτου τοῦ ἔτους 1955 σελ. .... κ. ἔξ., ὡς καὶ εἰς τὰ Πρωταρκά τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων καὶ τῶν Συνεδριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου εἰς τὰ ἀντίστοιχα ἔτη): «Ο Σύνδεσμος ιδρυθείς, (ἀνασυσταθεὶς τῇ ἀληθείᾳ καὶ οὐχὶ θρυσθεὶς), ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὴν 5ην Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1905 ὡς ἀρχιθεοργὸν Σωματεῖον ἐν τῷ πηγῇ ἐπωνυμίαιν «ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφότητος τοῦ Μεγαλοχωριτῶν ἡ Ἀγία Παρασκευὴ» ἐλεύθεργης κανονικῶς μέχρι τοῦ ἔτους 1911 ὅτε διέκοψε τὰς ἐργασίας του καὶ ηρχισεν ἐπ' νέου αὐτάς ἐν ἔτει 1919 μέχρι τοῦ 1922, ὅπότε λόγῳ τῆς ἐπελθούσης Ἐθνικῆς συμφορᾶς κατὰ τὸν Μικρασιατικὸν ἄγωνα ἡγαγράσθη νά ἀναστείῃ ἐπ' ἀδριστον τὰς ἐργασίας του. Δυνάμεις ὅμως τῆς ἀπὸ 24 Φεβρουαρίου 1929 ἀποφάσεως τῆς τελευταίας μιστικῆς Συνελεύσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ἐν τῇ 5ηρᾳ του παραφεινάντων τακτικῶν μελῶν καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐν Πειραιεῖ συγκαληθείσης πρώτης Συνελεύσεως τῆς 24ης Μαρτίου 1929 ἀπαρτισθείσης ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ τοῖς Πρωτεισίοις αὐτῶν ἔχαταστημένων μελῶν αὐτοῦ, ἀνασυστήθη καὶ μετωνομάσθη «Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἡ Ἀγία Παρασκευὴ» μὲν ἐδραν τὰς Ἀθήνας, ἀναγνωρισθεὶς διὰ τῆς ὅπ' ἀριθ. 3152) 1929 ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ὡς Σωματείον Κοινωνικόν καὶ «Ἐξωραϊστικόν».

τους 1870. Είς τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπόψεως ταύτης συνηγορεῖ ἡ ἔμμεσος μαρτυρία τῆς ὑπὸ ἔξετασιν περιόδου 1812 — 1863 ἐκ τῆς ὑπάρχειν ἀντιστοίχου Ἀθελφότητος τῶν Εὐρυτάνων μὲ τὴν ἐπωνυμίαν, «τὸ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀθελφᾶτον τῶν Εὐρυτάνων» (ἰδέ μνημ. ἔργον ἑορτασμοῦ Ἀθελφότητος Εὐρυτάνων σελ. 5). Εἶναι, θεωρεῖ, καὶ ὁ ἑρμηνεὺς Σύνθεσμος ὑφίστατο καὶ πρὸ τοῦ ἔτους 1870, ὃς θέλει ἡ ζώσα προφορικὴ παράδοσις ἀσφαλῶς καὶ ἡ ἐπωνυμία ἀντοῦ θὰ γίνεται, ὡς καὶ ἡ τῆς ἀντιστοίχου τῶν Εὐρυτάνων, κατ' ἐπειρεασμὸν ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ²». «Ἀθελφότητα..., Σύνθεσμος...». Η ἐκδοχὴ ἀυτή, ἀν καὶ ἐκδοχὴ,

συνηγορεῖ ἀκλονήτως, εἰς τὴν ἀλήθειαν τῆς παραδόσεως.

Τήγα δευτέραν και τρίτην έπωνυμιάν του Συνδέσμου μᾶς διέσωσεν ή γραπτή μαρτυρία. «Η παράδοσις αὕτη ή δύοια ἀνταποκρίνεται πλήκως εἰς τὴν ἀλήθειαν διέσωσε δύο ἔναλλαγεισας μορφάς:» Η πρώτη μαρτυρεῖται εἰς τὸ συμβόλαιον τῆς ἀγροπωλησίας τοῦ Κοινωνικοῦ Εονδοθείου τοῦ μὲν ἡμερομηνίας 16.2.1873. «Η μαρτυρία αὕτη προσδιορίζει σαφῶς τὴν ἐπωνυμιάν του Συνδέσμου ἔχουσα ὡς ἔξης: «ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀδελφότης τῆς ἐν Μεγάλῳ χωρίῳ Ἐκκλησίᾳς ὑπὸ τῷ ὄνομα η Ἄγια Παρασκευή.» Αἴσιοι μετεινότον τυγχάνει τὸ γεγονός, διὰ τὸ ἀντίστοιχον, «Ἀδελφάτον τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Εὐρυτάνων» μετὰ τὸ ἔτος 1863 ἐμφανίζεται καὶ τοῦτο ὑπὸ νέαν ἐπωνυμίαν ὡς: «Ἀγαθοειρῆς καὶ Φιλανθρωπικῆς Ἀδελφότης ὁ Ἄγιος Ἰερομάρτυρς Σεραφείμ εἰς Κωνσταντινουπόλεις» (Ιδέ μνημη. ἔργον ἐκποτοῦ. Ἀδελφοί. Εὐρυτάνων σελ. 6). «Ἐνταῦθα λαρατηρεῖται σαφῶς η ἀλληλεπίδρασις τῆς ἐπωνυμίας τῶν ἀντιστοίχων Συλλόγων. Ἐνῷ, δηλαδή, εἰς τὴν παλαιοτέραν ἐποχὴν 1812 – 1863 ἐπεικράτει τὸ ὄνομα «Ἀδελφάτον» μεταγενεστέρους ἐπεικρατεῖ τὸ «Ἀδελφότης». Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ συγκεκριμένων μετὰ τὴν ἀνασύστασι τῆς Ἀδελφότητος κατὰ τὸ ἔτος 1905 ἐνεφανίσθη ὑπὸ νέαν μορφὴν ἀπλουστέρα τῆς ὑπαρχούσης διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς φράσεως: «τῆς ἐν Μεγάλῳ Χωρίῳ Ἐκκλησίᾳς ὑπὸ τὸ ὄνομα» διὰ τοῦ δινόματος μόνον «Μεγαλοχωριτῶν». Τοιούτοις τρόπως ή κεντέρα αὕτη μορφὴ διευμορφώθη ὡς ἔξης: «ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀδελφότης τῶν Μεγαλοχωριτῶν η Ἄγια Παρασκευή». (Ιδέ πρώτην πράξειν ἐν τῷ πρώτῳ Βιβλίῳ Πρακτικῶν 1905 σελ. 1, ὡς καὶ εἰς τὰ ἐν Κων.) πόλεις κατὰ τὸ ἔτος 1905 καὶ 1922 ἐκδοθέντα τευχίδια τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἀδελφότητος, τὰ δύοια φέρουν, ὡς τίτλον ἀντῶν τὴν ἔξης ἐπιγραφήν: «Κανονισμὸς τῆς ἐν Κων.] πόλεις Ἀδελφότητος τῶν Μεγαλοχωριτῶν η Ἄγια Παρασκευή»). Η ἐπωνυμία αὕτη διετηρήθη μέχρι τὸ ἔτος 1929, ότε καὶ ἡ ἔδρα του «Ἀδελφάτου..» τῆς παραδόσεως καὶ τῆς «Ἀδελφότητος...» τῶν γραπτῶν ἐν συνεχείᾳ μαρτυριῶν 1873 καὶ 1922 ὑπῆκεν η Κωνσταντινουπόλεις.

“Η δευτέρα μορφή τῆς γραπτῆς μαρτυρίας, η δοπιά είναι η τρίτη κατά σειράν ἐπωνυμία του Συνδέσμου, είναι ή νομισματική μέχρι σήμερον, ώς «Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν ή Ἀγία Παρασκευή». Ή ἐν λόγῳ μετονομασία ἐγένετο ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν μεταφράσαν καὶ τῆς ἔδρας τῆς λειτουργίας του Συνδέσμου πά τάς κάτωθι συνθήκας. Μετά τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν τοῦ 1922 τὰ ἐν Κωνσταντινούπολει ἐναπομείναντα μέλη τῆς Ἀδελφότητος μετά τῶν μελῶν ἐκείνων, τὰ δοπιά ἐγκατεστάθησαν, λόγῳ τῆς ἐπελθόντης Ἐθνικῆς καταστροφῆς εἰς Ἀθήνας, Πειραιά, Μεγάλο Χωρίο, οὐκ καὶ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοπᾶς ἥλθον εἰς ἐπικοινωνίαν καὶ συνεννοήσεις καὶ ἀπεφύσισαν τὴν ἐπαναλειτουργίαν τῆς Ἀδελφότητος μὲ νέαν ἔδραν τὰς Ἀθήνας. Η ἐπαναλειτουργία αὕτη ἐπιτευχθῇ πρὸ τοῦ ἔτους 1929, καραυγηθεῖσα εἰς τὸ Καπαστατικὸν τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ὡς ἀναστάσις τῆς ἀδελφότητος. Εἰς τὴν πράγματικότητα ἐπαναλειτουργία αὕτης ἐγένετο ὑπὸ νέων, δημως, ἐπωνυμίαν μετονομασθεῖσα ἀπὸ «Ἀδελφότητος» εἰς «Σύνδεσμον» καὶ ὑπὸ νέων ὡς ἐλέχθη ἔδραν τῆς λειτουργίας τούτου, τὰς Ἀθήνας.

Είτε τὸ πρώτον "Αρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Συγένεσμου τὸ ἔκδοθέν τὸ ζτος 1929 (ἐκ τοῦ Τυπογραφεῖου: ἐφημ. «ΦΥΓΡΙΤΑΝΙΑ» Ἐδουάρδου Δᾶ 8 σελ. 7 κ. ἑξ., ὡς διασύντεται μὲν ταρτυρία τῶν ἀνωτέρων· «Ο Συνδέσμος...», ὡς ἀγαθοεργὸν σωματεῖον. Λόγῳ τῆς ἐπειλθόντος Ἐθνικῆς συμφορᾶς κατὰ τὸν Μικρασιατικὸν ἀγρινὰ ἡ ναρκασθήτη γὰρ ἀναστείλῃ ἐπ' ἀδριατικὸν τὰς ἐργασίας του. Δινάμει, ὅμως, τῆς ἡποδὸς 24 Φεβρουαρίου 1929 ἀποφάσεως τῆς τελευταίας Συνελεύσεως τῶν ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ παραπλευνάντων ταυτικῶν μελῶν καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς συνεπείᾳ αὐτῆς ἐν Πειραιεῖ συγχροτητήσεως ἐκπάτον Συγελεύσεως τῆς 24 Μαρτίου 1929, ἀπαρτιθετήσεως ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ τοῖς Ηρακλείοις αὐτῶν ἐγκατεστημένων μελῶν αὐτοῦ ἀνασυνισταται καὶ μετονομάζεται «Σύνθεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἡ Ἀγία Παρασκευὴ» τροποποιῶν συνάρμα καὶ τὸ Καταστατικὸν συμφωνῶν τοῦ περὶ Σωματείων Νόμου καὶ μεταφέρει τὴν ἕδραν του ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀθήνας. Ή πρᾶξις αὕτη ἀνεγνωρίσθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3152) 1929 ἀποφάσεως τῶν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν. (ιδέ, κατατατικὸν τοῦ «Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἡ Ἀγία Παρασκευὴ», Ἀθήναι 1929, ὡς καὶ κατὰ τὰς γενομένας τροποποιήσεις τοῦ καταστατικοῦ τούτου: α) τοῦ ἑτού 1936, ἀριθμ. ἀποφάσεως τῶν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν 6557) 1936 καὶ β) τοῦ ἑτού 1955 ἀριθμ. ἀποφάσεως τῶν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν 10273) 1955).

»*Έκτοτε καὶ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας ή ἐπωνυμία ἀπὸ «Αδελφάτων» τῆς προφορικῆς παραδόσεως καὶ «Αδελφότης» τῶν γραπτῶν μαστούς 1873 - 1929 ὅτε καὶ ή γέσοι τούτους εὑρίσκετο εἰς*

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ - ΕΝΤΟΛΑΙ - ΕΠΙΤΑΓΑΙ

Σύνδεσμον Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΤΗ» 'Οδός 'Αγίας Φωτεινῆς 47 - Νέα Σμύρνη ΑΘΗΝΑΣ.

(Παρόλησις δπως είς πᾶσαν περίπτωσιν ἀποτολῆς χρημάτων ἀναγράφεται πλήρως ὁ τίτλος καὶ ἡ διεύθυνσις συμφώνως πρὸς τὸ ἀνωτέρῳ ὑπόδειγμα.

τὴν Κωνσταντινούπολιν, καθορίσθη εἰς «Σύνδεσμον» — καὶ μὲν
δέρχαι αὐτοῦ τὰς Ἀθήνας.

Μετά ταῦτα, λαβόντες εἰς τὴν νέαν ἔδραν τοῦ Συγδέσμου τὴν πολύτιμην κληρονομίαν αὐτοῦ τὰ εἰς Ἀθήνας μέλη μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ γῆς εὑρυκομένων Μεγαλοχωριτῶν συνέχισαν καὶ συνεχίζουν ἔτι... τὴν Ιστορικὴν διαδρομὴν τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς προσέως τοῦ Συγδέσμου κάριν τῆς ἐνότητος καὶ ἀληλοθορηθείσας μεταξὺ αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ηθικὴν καὶ ὕλικὴν προσφορὰν καὶ ἀρωγὴν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς προσόδου καὶ κοινωνικῆς εὐηγγελίας τῶν ἀδελφῶν κατοίκων τῆς γενετείρας αὐτῶν, ὡς κατωτέρῳ εἰς τοὺς σκοπούς τοῦ Συγδέσμου θέλει ἐκπειθεῖ.

3. ΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΕΠΙΔΙΩΣΕΙΣ

Εις τάς δύο πρώτας ἑκατόσεις τοῦ Κανονισμοῦ τὰς γενομένης ἐν Κωνσταντινουπόλει κατά τὸ έτος 1905 καὶ 1922 ἀντιστοιχίων, ὡς ὑπέτιτλον ὑπὸ τὸν γενικὸν τίτλον ἑκάστου τευχιδίου οἱ ζεύγηματα καὶ εὐεξεῖς τῇ ὁρθοδόξῃ πίστει πρόγονοι ήμιν ἀνέγραψαν τὴν εὐχαριστικὴν ὅρισην τοῦ Κύριου ήμιν Τῆσον Χριστοῦ: «Ἄγαπατε ἀλλήλους». Η⁹ Θεόδοσπος αὕτη ἔντολή: «Ἄγαπατε ἀλλήλους» μὲ τὴν διαιτεῖαν αὐτῆς ἔνοιαιν ἀγάπης καὶ συνάντιληφεως πρός τὸν πλησίον ἀπετέλεσε καὶ ἀποτελεῖ εἰσέτι τὸ θεμέλιον τῶν ακοπῶν καὶ τὸ ὑπόδειχθρον τῶν ἐν γένει ἐπιδειώσεων τοῦ Συνδέσμου. «Αν, μάλιστα, λαζαριψεν ὑπὸ ὄψιν καὶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὅποιας ἔζη ὁ δοῦλος λαζός, τόσον εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔδρας τοῦ Συνδέσμου, θσον καὶ εἰς τὴν γενέτειραν τῶν μελῶν αὐτοῦ εἰς τὸ Μεγάλο Χωρίον θὰ ἀντιληφθομεν διποίαν εὐεργετικὴν ἀπήκησιν εἰκεν ἡ ἐκτολὴ αὕτη. Δι! δ καὶ δ κυριώτερος κατὰ τὴν ταπεινὴν ήμιν γνώμην, σκοπὸς τῆς συστατικής τοῦ ὑπαδεύλου λαοῦ εἰς «Σύνδεσμος», «Ἀδελφότητας» καὶ «Ἀδελφάτα». προήλθεν ἐκ τῆς ἀτομικῆς πρωτοδουλίας καὶ εξ ἀνάγκης πρός ἐπιβίωσιν, διατήρησιν καὶ διάσωσιν τῶν ιδιαίτερων τῆς φυλῆς, ὡς ζήνουσι καὶ ὡς θρησκευτικοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ ὑπεριμαχοῦντος ταυτοχρόνως ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδόξου αὐτοῦ πίστεως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοῦ παραδόσεως. Τὴν γνώμην ταύτην δὲν τὴν συμπερέσθησαν μόνον ἐκ τῆς γνωστῆς ἴστορίας ἐκ τῆς γενικῆς, δηλ., ἐπικρατούσης ἀνωμάλου καταστάσεως. Σπουδαῖον παράδειγμα ἔχουμεν νὰ παραθάλλωμεν καὶ ὑπὸ αὐτῆς τὴν ζήνην τῶν προγόνων ήμιν. Συγκεκριμένως σημειεύμενης ἐπιγραφαιπατικῶς τὸν Μεγαλοχωρίτην ἔνδοξον τῆς Ἀγίας ήμιν «Ἐπικληρος Οσιομάρτυρα «Αγίου Γεράσιμου τὸν νέον (+3 Ιουλίου 1812). «Ο «Αγίος Γεράσιμος ὑπεριμαχήσας ὑπὲρ τῶν ιδιαίτερων τῆς Ἑθνικοθρησκευτικῆς ἀγωγῆς τοῦ καὶ δοὺς ἀποιήτως τὴν καλὴν ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίαν, ἔθυταιάσθη, «μαρτυρήσας», ὑπὸ τῶν τυράννων κατακτῶν, ὡς χριστιανὸς καὶ «Ἐλλην. (ἴδε Ἀσματικήν αὐτοῦ «Ἀκοκολουθίαν, Β' ἔκδοσις, «Ἀθῆναι 1958, σελ. 43 κ. ἔξι, ὡς καὶ τὰ μετά τὸ μαρτύριον τοῦ Νεομάρτυρος ἔκδοθέντα Συγκέντια).

Πιστεύομεν, θεν, ἀκραδάντως, ὅτι ἂν ὁ ἡμίπερος Σύνδε-
μος ἐπέτυχε τῶν σκοπῶν διὰ τῶν ὑποίων συνεστήθη ἢ ὅτι πρὸς
ἐπιτυχίαν τούτων κατέβαλε κάθε προσπάθειαν αἵτη ἐστηρίζετο
καὶ ἐνεπνέετο ἀπὸ τὴν ἐντολὴν «Ἄγαπᾶτε ἀλλήλους». Δι' αὐτῆς,
ἐκαλλιέργησε καὶ ἐπέτυχε τὸν μεταξὺ τῶν μελῶν του καὶ τῶν
ἀπανταχοῦ γῆς Μεγαλοχωριτῶν γνωριμίαν καὶ ἐπικοινωνίαν. Συν-
έσφιξε τὰς σχέσεις μεταξὺ δύο τῶν Μεγαλοχωριτῶν καὶ ἀνέ-
πικε τοισυτορόπως μεταξὺ των αἰσθήματα ἄγαπης καὶ ἀλληλεγ-
γύης. Διὰ τῶν δειπνῶν τούτων καὶ χάρις εἰς τὴν φιλοπατρίαν τῶν
ἀειμνήστων ἥμινυ προγόνων καὶ τῆς φιλανθρώπου ποικιλῆς ἥμικης
καὶ διλικῆς αἵτην προσφορᾶς ἥλθεν ἥμικῶς καὶ διλικῶς ἀρωγός εἰς
δλας τὰς περιστάσεις τῆς διπλερεκατοντακούδης διαδρομῆς του διὰ
τὴν γνένεταιραν τῶν μελῶν του, ἐκπληρῶν τοισυτορόπως τὸν προ-
οριζόμενον τῆς ὑπόδειξέως του.

Είκονα, θύμη, άφευδη τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιθέωξεων τοῦ Συνδέσμου καθ' διλγή τὴν Ιστορικὴν του Θιασθρομῆν παρέχουν τὰ διπά αὐτοῦ πραγματοποιηθέντα ἔργα. Τὰ ἔργα ταῦτα, ὡς ἐκτίθενται εἰς τὰ πραγματεύμενα ιδιαιτέρα Κεφάλαια τῆς ἀνά χείρας Ιστορίας: 'Ἐθνικούθρησκευτικά, Κοινωνικά, Οικονομικά καὶ ἐκπολιτιστικά ἀντανακλοῦν καὶ ἐπαλγηθεύουν μὲ τὸν καλλίτερον τρόπον τοὺς ἐν γένει σκοπούς τοῦ Συνδέσμου. 'Αλλ' ἐπὶ πλέον τούτων ἡ γενικὴ αὕτη εἰκὼν ἐπαλγηθεύεται καὶ πιστοποιεῖται καὶ ἐκ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀναθεωρήσεων τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ Συνδέσμου. 'Ο περιστώθεις ἀρχαιότερος Κανονισμὸς τοῦ ἔτους 1905 ἀνεθεωρήθη ἀπὸ τοὺς φιλοπροόδους προγόνους ἡμῶν καὶ ἐξετυπώθη μετὰ ταῦτα κατὰ τὰ ἔτη 1922, 1929, 1936, καὶ 1955. Κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν Γενικὴν ἑτησίαν συνέλευσις τῶν μελῶν αὐτοῦ τοῦ παρεθόντος ἔτους 1969 ἀπεφανίσθη, διποὺς καὶ δι νοματάμενος ἥρηγι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1955 ἀναθεωρηθῆ, ὡς πρὸς τοὺς σκοπούς, ὃς δψεις καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἐκατονταετίας πρὸς προγραμματισμὸν νέων ἐπιθέωξεων. Σημειώτεον, διτὶ δι Κανονισμὸς οὗτος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1929 μετωνομάσθη εἰς Καταστατικὸν τοῦ Συνδέσμου. Εὐνόητον, θεωρητικά, την, τυγχάνει, διτὶ ἡ ἀνάγκη τῶν ἀλλεπαλλήλων τούτων ἀναθεωρήσεων ἐγένετο ἐπὶ σκοπῷ καὶ μόνῳ πρὸς δειτίων τοῦ σκεπτικοῦ ἄρθρου τῶν ἐπιθεωρήσεων, ὡς καὶ πρὸς προγραμματισμὸν νέων τοιούτων.

Ηρόδης πλήρης κατατάσσεται και απέναντι στην έπικουρηνία του άναγκωστον περὶ τοῦ θέματος τούτου παραθέτω κατωτέρω αὐτούς εἰς τὸν δικαίωμα τοῦ Συνδέουμον, — Ἀδελφότης τότε, — άναφερόμενον ἀρθροῦ (τοῦ ἀρχαιοτέρου περιστώματος) Κανονισμοῦ (1905), ως και τὸ ἀντίτυπον τοῦ μετατρέποντος τῆς τελευταῖς ἀναθεωρήσεως και ὑψηλαταρμένου ἥδη τοῦ ἔτους 1955:

α) Τὸ ἔκ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ ἔτους 1905, 2ον Ἀρθρον τοῦ Α' Κεφαλαίου, σελ. 3-4, τὸ δόποιον ἀπετέλεσε τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὸ θεμέλιον, τῶν μετέπειτα ἀναθεωρήσεων, ἔχει, ὡς ἔξις: «Ἄρθρον 2ον Σκοπὸς τῆς ἀδελφότητος ἐστίν: α) Ἡ συγκρότησις εἰς ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τῆς ἀδελφότητος διὰ τῆς συνδρομής καὶ δομήσεώς τῶν μελῶν δυνηθεῖσαμένου νά χρησιμεύσῃ ἐν καιρῷ εἰς ἕργα ἀναγκαῖα διὰ τὸ χωρίον, ὡς κατασκευὴν καὶ ἐπιστρόψεις ἔδων, κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν ὑδραγωγείων, ἐκκλησιῶν καὶ δικαστηρίων ἀγαθούς σκοπούς, ιδίᾳ δὲ διὰ τὴν συντήρησιν ἐν τῷ χωρίῳ θεωρητικοῦ Ἐλλήνικον Σχολείου, η τούτῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως παρασχεθέντος, Παρθεναγαργείου, τὸν θαπανῶν γινομένων πάντοτε συμφώνως πρὸς τὰ σχετικὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος κανονισμοῦ. β) Ἡ καταδίλη πρωτομαθεῖσιν πρὸς συμβιτεχνὸν πάσης μεταξὺ τῶν μελῶν διαφορᾶς, προκατιούσης εἴτε ἐκ παρεξηγησεων, εἴτε ἐκ λόγων τυπερόντος, διάκινης ή ἐπέμβασις αὐτῇ ηὔσεις ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ ἔνδος η τοῦ ἔτέρου ή δλονού μοισι τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τοῦτο διπλῶς ἀποφεύγηται δύον τὸ δυνατόν, η προφυγή εἰς τὰ δυκαντήρια, πρᾶγμα τὸ δόποιον εἶναι λίαν ἐπιζημίον, ἐπειδὴ ἀπαιτεῖ πολλὰς δαπάνας, προσέτι δὲ διεγέρει μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐχθρότητα καὶ μίσος δυνάμενα νά ἐπιφέρωσιν εἰς ἀποτέρους παύν δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Ἡ ἐπὶ τοιούτων διαφορῶν ἐνέργεια τῆς ἀδελφότητος δέον νά εἶναι λελογισμένη, ἀμερόληπτος καὶ δικαίος, διπλῶς μηδ ἀποφέρῃ ἀντίθετα τῶν ἐπιδιωκεμένων ἀποτελέσματα, η δὲ ἐπὶ τῆς διαφορᾶς γνώμη καὶ ἀπόφασις αὐτῆς ορθωτήσει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, μποτχερωμένου τοῦ ἔχοντος τὸ ἀδικον νά καταδῆῃ τὴν ἀδελφότητη προαιρετικῶς γρόσια ἀργυροῦ 20 ὅσα 100, ο δὲ τρόπος τῆς ἐνέργειας ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν ἀφίεται εἰς τὸ κατά καιρούς Διοικητικὸν τῆς ἀδελφότητος Συμβούλιον».

Κατά πόσον οι ἀναφερθέντες ακοποί ἐπραγματοποιήθησαν θάλατταδειχθῆ ἐκτενῶς εἰς τὰ ἔφ' ἑκῆς Κεφαλαῖα. «Ἄξιον θέλαιτέρας ἐνταῦθα σημειώσεως τυγχάνει τὸ γεγονός τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν β'. παραγραφον τοῦ ἀρθρου τουτου. Δηλαδή, τὸ ἀναφερόμενον, «εἰς τὴν ἐνδικήν μέριψιν τῆς προσπάθειας πρὸς συμβιβασμὸν πάσῃ μεταξὺ τῶν μελῶν διαφορᾶς...». Η μαρτυρία αὕτη ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸ, δτι ὁ Νάρθηκς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγίας Παρακευῆς τοῦ Μεγάλου Χωρίου, πρὸ τῆς κατεύθαγίσεως αὐτοῦ ἐκαλεῖτο καὶ «Ἄρειος Ηάγιος...» μᾶς ἐπιτρέπει νὰ συμπεράνωμεν, δτι ἡ προσπάθεια τοῦ Συνδέσμου πρὸς ἐπίλυσι τοιούτων διαφορῶν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐπεκτείνετο καὶ πρὸς τοὺς μονῆμους κατοίκους τοῦ χωρίου. Αἰδότι, πραγματικῶς ὁ Νάρθηκς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἐχρησίμευεν καὶ ὡς τόπος ἐπιλύσεως, ὥπο τῶν Δημηρόδροντων τοῦ χωρίου, οἱ διπόσιοι ήσαν ταυτοχρόνως καὶ μέλη τοῦ Συνδέσμου, τῶν ἀναφενομένων ἐκάστοτε διαφορῶν μεταξὺ τῶν κατοίκων. (Μαρτυρία ὥπο τοῦ ἱεροῦ κ. Ἀριστείδου Κοντομέρκου διατελέσαντος Προέδρου τοῦ Συνδέσμου περισσωθεῖσα ἀπὸ προφορικὴν συγκρήτησιν τοῦ πατρός του, δτις τετέλεσε Δημηρόζέρων τοῦ χωρίου καὶ ἰδρυτικόν μέλος τῆς ἀνακτοροθεσίας, ἀλλούτοτε γεννήθη τὸ ἔτος 1905)

μελος της αναστοσεως Αιγαειοποτος κατα το ετος 1910 Δι^o Έ και προσφυγας, πέραν των ακοπων, τους δρόπους έπετε λει^o ή Νάρθηκ^o δια^o τάς θρησκευτικάς και κοινωνικάς άνάγκας των κατοικων, —θερμότερου, ζει^o και το κοινηγήριον του χωρίου τότε, εύρισκετο πέρι τον Ναο^o και τον Νάρθηκος, έκαλετο ου το^o και^o «Αγορες Πάγος».

τούς: καὶ Ἀρείος Πλαγοῦ...».

6) "Ηδη, κατατέρω παραθέτω, ως ἔχει καὶ τὸ ἀντίστοιχον "Αρθρον τοῦ ὑφισταμένου Κατατατικοῦ τοῦ ἔτους 1955 σελ. 15 κ. ἐξ. ἄνευ σχολίων καὶ παρατηρήσεων. Τὸ "Αρθρον τοῦτο ἔχει ὡς ἐξής: «"Αρθρον 2ον. Σκοπός τοῦ Συνθέσμου εἰναι: 1) Ἡ μεταξὺ τῶν Μεγαλοχωριών γνωριμία καὶ ἐπικοινωνία πρὸς σύνθψιν τῶν σχέσεων καὶ ἐξόψιων τῶν παλαιῶν παραδρεσεων ἀντῶν, ἡ δημιουργία μεταξὺ αὐτῶν αὐτούτων ἀλληλεγγύης καὶ ἀλληλοθήσης εἰςας, καθαύτης καὶ ἡ προστασία καὶ ἡ προώθησις πρὸς ἐπαγγελματικήν μεριδώσιν τῶν ἓν Μεγάλου Χωρίου νεωτερικών καὶ επερουσιανένων προστασίας νέων».

2) «Η θιγίκη καὶ ὀιλικὴ ἀρωγῆ μάτου εἰς τὰς ἑκάστοτε παρουσιαζομένας ἁνάρχας τῆς κωμοπόλεως Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανίας ἡδ, α) ἡ διλοκληρωτική θέρευσις τῆς κωμοπόλεως δι' ἀνακαίνισεως του παλαιού οὐδριαγρείου καὶ κατατεκνῆς νέου εἰς τὰς στερεούμενάς τοισίστου συγκοινώνας, β) ἡ προώθησις τῶν Μεγάλων Χωριτῶν εἰς τὴν συντριμματικὴν καλλιέργειαν τῶν διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ Μεγάλου Χωρίου μᾶλλον ἐνδεδειγμένων καὶ παραγωγέων γεωργικῶν προϊόντων, καρποφόρων δένθρων καὶ κτηνοτροφίας, γ) ἡ προστασία τῶν δασῶν καὶ ἐν γένει τοῦ παρασίνοιο διὰ τῆς διαποτικής ἁγρίσεως τῶν κατατόνων περὶ τῶν ἀγάθων τούτων καὶ αὐτοτροφῆς τηρήσεως τῶν σχετικῶν Κρατικῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων, δ) ἡ ἐνέργεια πρὸς διευθύντην ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ, ε) ἡ κατά τὸ δυνατόν οἰκονομικὴ καὶ θήμικὴ ἀρωγῆ πρὸς κάλυψιν τῶν ἑκάστοτε παρουσιαζομένων καὶ κρητημένων ἥδις απαρχαιτήτων σαντρικῶν τοῦ διδακτηρίου καὶ τοῦ ενοριακοῦ ναοῦ, στ) Τοις θυριστικῇ ἀξιοποίησις τῶν ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ καταλλήλων εποπθεσιῶν».

(Συνεχίζεται)

Μεγάλη έπιτυχία έσοπμείωσε ἡ έτησία χοροεσπερίδα μας

Μέ μεγάλη έπιτυχία δόθηκε η Έτησία Χοροεσπερίδα του Συνδέσμου μας στις 22.2.70 στὸ κοινωνικό κέντρο «ΧΩΡΙΟ».

Σ' αύτη παρέστησαν: Ο Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ζαχαρίας Καρίτης, τὸ μέλη τοῦ κοινωνικοῦ Συμβουλίου κ.κ. Γεώργιος Σερ. Πρέσβος και Δημ. Κοντός, οι κ.κ. Σταύρος Καρίτης, Ιωάννης Καλυβιώτης, Διονύσιος Μαζιώτας και Μιλτιάδης Γιαννόπουλος.

Ἐπίσης προσκληθέντες παρέστησαν: Ο Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος Μικροχωριτῶν κ. Δημήτρου που μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως τῶν Ὑπαλλήλων Ἐπαγγελμάτων Πετρελαιοειδῶν κ. Χρήστος Αλούπης μετὰ τῆς συζύγου του. Ο Λοχαγός πεζικοῦ κ. Εδουάρδος Ιδιαιτέρου τοῦ Διοικητοῦ τῆς Γενικῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος μετὰ τῆς συζύγου του και τῆς ἐκλεκτῆς των παρέας. Ἐπίσης ἔκληθη ἀλλὰ λόγω κωλύματος δὲν παρέστη δ. Διευθυντής τοῦ Περιοδικοῦ «Στερεά Ελλάς» κ. Ηλίας Ασημακόπουλος ὃς και δ. Διευθυντής τῆς ἐφημερίδος «Ρουμελιώτικα Νέα» κ. Παΐτανής.

Τὸ χορό μας ἐτίμησαν ἐπίσης διὰ τῆς παρουσίας των: Ο ἐκδότης κ. Εὐάγγελος Λάζαρος διατις και προσέφερεν πλούσια δώρα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ λαχείου μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Ἐλένης και τοῦ ἀδελφοῦ του Βασιλίη Λάζου, ὃς και δ. φίλος τοῦ χωριοῦ μας φιλόλογος κ. Εὐάγγελος Πριόνης.

Τὸ Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεῖ διλογίου διὰ τῆς προθυμα συνέτρεξαν και συνέβαλαν και διὰ τῆς παρουσίας τους στὴν ἐπιτυχία τῆς χοροεσπερίδος τοῦ Συνδέσμου, παρακάμπτει τὰ τεχνικὰ κωλύματα και τὶς μικροπαρεξηγήσεις που συνέβησαν μπὸ δέλειψη χώρου και παρακαλεῖ γιὰ τὴν ἐπιεικὴ κρίσην ισα.

Δεπτομερῆ περιγραφὴ τῆς χοροεσπερίδος μας δίδει δὲν ἐκλεκτὸς συγχωριανός μας και συνεργάτης τοῦ περιορικοῦ μας κ. Χαράλαμπος Αραπογιάννης.

Τὴν χοροεσπερίδα μας ἐτίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους ἀφιχθέντες πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δ. πρόεδρος κ. Ζαχ. Καρίτης, δ. κ. Σταύρος Καρίτης, δ. κ. Γ. Πρέσβος δ. κ. Ι. Καλυβιώτης, δ. κ. Δημ. Κοντός, δ. κ. Δ. Μαζιώτας και δ. κ. Μιλτ. Γιαννόπουλος.

Ο Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν «Η Αγία Παρασκευή» ἔδωσε ἐφέτος εἰς τὰς 22 Φεβρουάριον τὸν καθηερωμένον χορὸν του εἰς τὴν εύρυχωροτάτην Αίθουσαν τῆς κοιμητῆς Ταδέρνας «Τὸ Χωρίδ» εἰς Παγκράτι, ἐν τῷ πλαστικῷ τῶν ἑορτασικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἐκατονταετηρίδος τοῦ Συνδέσμου μας.

Τὸ Κοινωνικὸν Κέντρον «Τὸ Χωρίδ» διέθετε ἐκλεκτὴν δροχήστραν μπὸ τοὺς ἥχους τῆς διοίκησης οἱ Μεγαλοχωρίται και οἱ φίλοι τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἐχόρευσαν διλογίου τοὺς Ἐλληνικοὺς χορούς. Ο διακεκριμένος δὲ Ρουμελιώτης ἀπὸ τὴν Λευκάδα Φθιώτιδος ἐρμηνευτῆς τῶν Ἐλληνικῶν τραγουδιῶν τῆς Κλεφτούργιας και τῆς Ἐλληνικῆς λεζεντιᾶς μὲ τὴν γλυκεῖαν φωνὴν του κ. Ηλίας Παπαγεωργίου, ἐλάμπουν τὸν χορὸν μας μὲ τὰ ἀθέατα τραγούδια τῆς τάξις και τὰ τσάμικα.—Ο κ. Παπαγεωργίου σεμνὸς και λεζέντης ἀρχισε μὲ τὸ τραγούδι: «Κίνησα δι μαρός κίνησα νὰ πάω στὸ Καρπενήσι...» και ἡ φωνὴ ἔδραυνε μπὸ τὸ στόμα του φυσική, δυνατή, ἀδιάστη και πολλάκις κατεχειραρχοτήθη.

Η αἴθουσα τοῦ Κέντρου, καίτοι εύρυχωροτάτη ὡς προσνέφερα, ὑπερεπληρώθη πρὸ τῆς 9ης ἑσπερινῆς, ποὺ εἶχεν δριυθῆ ὡς ὥρα συγκεντρώσεως, και διοικητικοῦ κατάποντος ἡγαντάζογο νὰ ἀποχωροῦν πρὸς μεγίστην λύπην και τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς και τῶν λοιπῶν Μεγαλοχωριτῶν. Και τοῦτο δι' ἔλλειψην χώρου, διότι ἐσημειώθη πραγματικὴ κοινωπλήψιμα, ἀγαπητοῖς Συγχωρια-

νοῖ, κατὰ τὸν ἐφεπεινόν μας χορόν. Ἀξία ἐπαίνων ή Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πλαισιούμενον ἀπὸ ἐκλεκτὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου τοῦ Ἀθανασίου Ζαχαρία. Συκριπή, Θανάση Δημη. Πατέρα ποὺ κάπι τοντέλεσε και αὐτὸς εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ χοροῦ μας, διότι μετέφερεν μὲ τὸ Ι.Χ. του τὸν σύμφωνον και τὴν σύνγρον μου Φωτεινήν ἀπὸ τὸ σπίτι μας εἰς τὸν χορὸν και ἀπὸ τὸ «Χωρίδ» στὸ σπίτι μας τὴν Σην πρωΐνην ὥραν.

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Αισάτου 22 Φεβρουαρίου ἔγινε δὲ χορὸς τῶν Μεγαλοχωριτῶν και μετὰ μεγάλης χαρᾶς και συγκινήσεως ὑπερέχημεν τοὺς «Αισάτους» συγχωριανούς μας, οἱ διοίκηση εἰχον πολλὰ χρόνια νὰ προσέλθουν εἰς τὰς παντοειδεῖς ἐκδηλώσεις τοῦ προσδετικοῦ Συνδέσμου μας. Ἐλπίζουμεν και εὐχόμεθα, ἡμεῖς οἱ παλαιότεροι, νὰ συνεχισθῇ ἀρραγής και αἰωνία ή ἐπιτευχθεῖσα ἀδελφωσύνη και ὅμονια διλογίου τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἐπ' ἄγαθῃ, τόσον τῆς ἐν Αθήναις, Πειραιεῖ και Περιχώροις ἐπικοινωνίας και ἀλληλογνωμίας τῶν μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας, δισον και τῷ ὥραίου και γραφικοῦ καταπραϊνού Μεγάλου χωριοῦ μας, εἰς τὸ διόποιον τόσα πολλὰ προσέφερεν οὕτος.

22-2-70. Ο ἐτήσιος χορὸς τοῦ Συνδέσμου μας. Πρώτος χορεύει δ πρόεδρος τοῦ Χωριοῦ μας μὲ τὸ ποτῆρον: στὸ κεφάλι και τῷ Ζαχ. Καρίτης. Διακρίνονται: Ηλίας Καρίτης, Κ. Σταύρων, Α. Αναγνωστόπουλος, Αν. Χασκόπουλος, δ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Μικροχωριτῶν κ. Δημήτρου κ.α.

Ἄλλη εὐχάριστος και σημαντικὴ ἔκπληξις διὰ τὴν σύμπνοιαν και τὴν ἀδελφικὴν συνάπορειν μεταξὺ διλογίου τῶν συγχωριανῶν μας ητο δη προσέλευσις και η παρουσία εἰς τὸν χορὸν τοῦ Συνδέσμου μας τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος μας κ. Ζαχαρία. Αθ. Καρίτη μετὰ τῶν Κοινωνικῶν Συμβούλων κ.κ. Δημητρίου Κοντοῦ η Λίμνη και Πεωργίου Σερ. Πριόδου, καθός και τῶν μονήμων κατοίκων τοῦ χωριοῦ μας κ.κ. Σταύρου Αθ. Καρίτη, Διονυσίου Πεωρ. Μαζιώτα, Γιάννη Καλυβιώτη και Μιλτιάδης Γιαννοπούλου, πρᾶγμα ποὺ μαρτυρεῖ διὰ τὸ Κοινωνικὸν Συμβούλιον τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ ἀναγνωρίζει πόσα διφέλειν η Κοινότητα εἰς τὸν Σύνδεσμον και πόσα προσέφερεν δ. Σύνδεσμος εἰς τὴν Κοινότητα και ἔται ἀδελφωμένοι πάντοτε μὲ τοὺς πατριωτικοὺς θεσμοὺς τῆς ἀγάπης και ἀλληλοθητείας θὰ συνεχίζεται η συνεργασία Συνδέσμου και Κοινότητος διὰ τὴν πρόσδοιον τοῦ ὥραίου χωριοῦ μας. Καὶ οὕτω μὲ τὴν ἀγάπην μας τὴν πατριωτικὴν και τὴν παντοτικὴν και τὴν ἐδῶ παροικίαν μας θὰ τὴν ζηλεύουν διλογίου τὴν ἀγαθοποιὸν δρᾶσιν τῆς, ἀλλὰ και τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ η πρόσδοις και δ. ἀετολιταιωδὸς θὰ συνεχίζεται μὲ ρυθμὸν ἀμείωτον και διλογίου αὐξανόμενον. Αξέξουν, διθεν, πολλὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν ἀγαπητὸν Πρόεδρον τοῦ χωριοῦ μας και τὴν ἐκλεκτὴν τοῦ συντροφικά ποὺ ἀφιχθέσαντες τοὺς κόπους και τὰ ἔξοδα ηλθον νὰ ἐνώσουν μὲ τὴν παρουσίαν τους τὸ Μεγάλο Χωριό μας μὲ τὴν ἐδῶ παροικίαν μας.

Ο Σύνδεσμος μεταξὺ τῶν μελῶν του ἔχει ἀνάγη και ἀπὸ τὴν παρουσία κάθε μεγαλοχωρίτισσας:

Μεγαλοχωρίτισσες: ἐγγραφῆτε μέλη τοῦ Συνδέσμου μας και ἐνισχύσατε μὲ τὴν Παρουσία σας τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιο. Τὸ μέλλον τοῦ Συνδέσμου μας ἀνήκει και σὲ Σᾶς.

Και τώρα, φίλατοι! Συγχωριανοί, θά προσπαθήσω μὲ τὰς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις νὰ δώσω μίαν μικράν περιγραφὴν τῆς ἐφετεινῆς ἑορταστικῆς μας Χοροεσπερίδος. Πρώτος μᾶς ἔχαιρέτησε δόλους τοὺς συνδαιτημένους ὁ ἐθνικός, δραστήριος καὶ προσθετικῶτας Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Συνδέουμος μας κ. Στέφανος Δημ. Βασιλόπουλος ἀναφερθεὶς εἰς τὰ 100 χρόνια ζωῆς καὶ εὐεργετικῆς δράσεως τοῦ Συνδέουμος μας καὶ ἐπλεξεῖς μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸ ἐγκώμιον τοῦ σημερινοῦ Προέδρου του Αἰδεσμψυχάτου Κωνστ. Δ. Βαστάκη, ὁ δποίος λόγω τοῦ σχήματός του δὲν ἥδηντο νὰ παρερίσκεται εἰς τὴν συνεστίαν μας, ἔξαρξας τὰς ἀδύνους καὶ συνεχεῖς δραστηριότητας καὶ προσφοράς του διὰ τὸν Σύνδεσμον καὶ τὸ Μεγάλο Χωρίο μας ιθιατέρως.

— Ηράκηθ δὲ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀγαπητὸς Στέφανος Δημ. ὁ Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριῶν «Η Ἀγία Παρασκευή» ζήσῃ καὶ ἑορτάσῃ καὶ ἀλλας ἔκαποντασίας πάντα πρωτοπόρος καὶ βραβευόμενος διὰ τὴν ἔκπολιτιστικήν δρᾶσιν του.

Δεύτερος ἀπηγόθυνε θερμὸν χαριτωμόν μὲ λόγια θερμὰ καὶ λίαν συγκινητικὰ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μας κ. Ζαχαρίας Ἀθαν. Καρπίης, δυτὶς μετέφερε τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιὲ Μεγαλοχωρίτας τῶν μονίμων κατοίκων τοῦ Μεγάλου Χωρίου καὶ ἔξεργασε τὴν δύπειρον χαρὰν δόλων μας διὰ τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν καὶ ἀγάπην μεταξὺ τοῦ Συνδέουμος καὶ τῆς Κοινότητος διὰ τὸ καλὸν τοῦ Μεγάλου Χωρίου μας, ποὺ ἐπιθυμοῦμεν δλοι μας.

Τρίτος διὰ τὸν Συνδέουμον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιὲ Μικροχωριῶν κ. Δημόπουλος ἔχαιρέτησε διὰ θερμοτάτης προσλαλίας δόλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας καὶ ηγκαριστησεν αὐτούς, τόσον διὰ τὴν συμπάθειαν καὶ συμπαράστασιν των κατὰ τὴν πρὸ ἐτῶν κατοίκωντος καὶ καταστροφὴν τοῦ Μικρού Χωρίου, διὸ καὶ διὰ τὴν δωρεάν ἐκ μέρους τοῦ Συνδέουμος μας πρὸς τὴν Κοινότητα Μικρού Χωρίου τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων, ἵνα χρηματοποιηθῇ ὡς πυρήνη τοῦ ἐν τῷ Νέῳ Μικρῷ Χωρίῳ μέλλοντος νὰ κατασκευασθῇ Κοινοτικός Καταστήματος καὶ ηγκήθη ἐκ μέρους δόλων τῶν Μικροχωριῶν δύναμος μας νὰ ἕορτάσῃ καὶ δευτέραν ἐπαντονταστηρίδα καὶ τὰ δύο χωριά μας τὸ Μεγάλο καὶ τὸ Μικρό, τὰ στολθεῖα τῆς Εὔρυτανίας, γὰ διαθίσιον ἐν ἀγάπῃ καὶ συνεργασίᾳ ἀδελφικῇ καὶ νὰ ἀμιλλάνται εὐγενῆς ποιό δὲ περάσῃ τὸ ἄλλο στὴν ἔκπολιτιστική καὶ τουριστική του ἐμφάνιση.

Εὐχαριστοῦμε τὸν κ. Δημόπουλον διὰ τὰ καλά του λόγια.

Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν μεγάλη χοροεσπερίδα τοῦ Συνδέουμος μας 22-1-70.
Οἱ ἔκλεκτοι προσκεκλημένοι μας διασκεδάζουν.

Μεθ' δ, ὁ τελετάρχης καὶ σπῆρε κ. Βασιλόπουλος ἔδωσε: τὸ οὐνιθμια τοῦ χοροῦ καὶ... «στὴ Ρούμελη καὶ στὸ Μωρήχ δὲνοι χορεύουν τὴν Ιτιά...» Ἐχόρευσαν πρῶτος ὁ Ταμίας τοῦ Συνδέουμος κ. Κώστας Δημ. Σιωπανῆς, ὁ λεβεντοκόρμος Σύμμετολος τοῦ Συνδέουμος κ. Ἡλίας Στ. Καρπίης, ὁ δάσκαλος κ. Ἀριστείδης Ἀναγνωστοπούλος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος μας κ. Ζαχαρίας Καρπίης μὲ τὸ ποτήρι στὸ κεφάλι, καταχειροκροτηθεὶς ἀπὸ δόλους, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέουμος μας κ. Ἀναστάσιος Δημ. Χασιάπουλος, ὁ κ. Δημόπουλος, Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Μικροχωριῶν, δ. κ. Στέφανος Βασιλόπουλος, δ. κ. Εὐθύμιος Δημ. Σιωπανῆς, ὁ φίλος τοῦ Μεγάλου Χωρίου Στ. Ἀλόρεις, Πρόεδρος τῆς Πετρελαιοειδῶν, ὁ δικηγόρος κ. Μάχος Παπαγιάννης, ὁ συμβολαιογράφος κ. Γιανάκης Παπαγιάννης, δ. κ. Γιάννης Μπαγούρδας μὲ δόλη τὴν παρέα του, τὸ συγκρότημα τῶν Βονορταίων, ἥπτοι δ. Σπύρος, δ. Χρήστος, δ. Ἀνδρέας, δ. Νίκος, πατικά τοῦ Νίκου Σπ. Βονόρτου, μετὰ τῶν συζύγων των, νός καὶ αἱ θυγατέρες του Μαρία καὶ Ἀθανάσια μετὰ τῶν οὐρανίων των Λάδυπρου Παπαγεωργίου καὶ Χαραλάμπου Τριανταφύλλη, οἱ ἀδελφοὶ Γιάννης καὶ Ἀντώνης Θεοδοσίου Βονόρτου μὲ τὰς συζύγους των, δ. Ἀθανάσιος Δημ. Βονάρτας καὶ ἡ σύζυγός του καὶ δ. γυιδὲς τοῦ Νικόλα Στ. Βονάρτα Τάκης, καθὼς καὶ ἡ ἀδελφὴ «ου Σταυρούλα μὲ τὸν σύζυγόν της Ἐλευθέριον Πάνου Ζαχαρόπουλον. Ἐπίσης ἔχόρευσαν δ. Τάκης Ἀν. Χασιάπουλος, ἡ σύζυγός του Γεώργια, ἡ κουνιάδη του Καΐτη Ἀριστ. Ἀναγνωστοπούλου, ἡ μητέρα του κ. Κούλα καὶ ἡ πεθερά του κ. Ἀγαπούλα, δ. Χημικός κ. Τάκης Ἰω. Καναρᾶς, ἡ φοιτήτρια τῆς Ἰατρικῆς δε-

σποινῆς Σοφία Ἰωά. Παπαγιάννη, ἡ κ. Χαρίκλεια Ἰω. Παπαγιάννη, ἡ κ. Θωματίς Μάχου Παπαγιάννη, ὁ φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς Μπάμπης Ἰω. Ντούμας καὶ ἡ ἀδελφὴ του δεσποινῆς Πόλης Ἰω. Ντούμα, δ. Γιαννάκης Λουκᾶ Μπούρλος καὶ ἡ ἀδελφὴ του Μαρίκα, δ. Κιάννης Νικ. Λιάτσιος μὲ τὴν σύζυγόν του καὶ δόλοι πολλοὶ τοὺς ἀποίους ἡ μνήμη μου δὲν μὲ βοηθεῖ νὰ τοὺς ἀναφέρω, διότι εἴμαι γέρος 72 ἑταῖρος, καρδιοπαθῆς καὶ ἀρτηριοσκληρωτικός καὶ νομίζω διὰ πολλὰ ἔγραφα.

Ἄγαπητοί μου Μεγαλοχωρίται, ἐπιάσθημα καὶ ἔγώ νὰ χορέψω τοιάμυκο καὶ μὲ ποδοπάτηραν οἱ Μπαγούρδας καὶ Γιάννης Νικ. Ἀραπογιάννης καὶ ἔτοι δὲν χόρεψα, ἐπιφυλασσόμενος νὰ χορέψω στὴ Σελήνη, στὸν Ἀρή καὶ στὴν Ἀφροδίτη, ὅπου προσεχῶς θὰ ταξιδέψω ὡς... Ἀστρονάτης; Ματαίων πρέμενα νὰ ιδω νὰ χορεύουν οἱ φίλατοί μου Χρήστος Σπ. Γιαταγάνας καὶ Χρήστος Ἰω. Κοντομέρκος Πολίτευκος χορούς μὲ τὰς συζύγους των Μαρίκας, ἀλλὰ αὐτοὶ ἥχοισθοντο μὲ τὰ Λαχεῖα, δηλαδὴ εἰς κερδοφόρους ἐπιχειρήσεις (Μπίζνες). Ἡ συντροφιὰ τοῦ ἀγαπητοῦ μου Συνταγματάρχου ἐ.ἄ. Γιάννη Καναρᾶ ἀποτελούμενή ἐτη τῆς συζύγου του Μαρίκας τοῦ νιοῦ του Τάκη, ἐπιστήμονος Χημικοῦ, τοῦ κ. Νικολάου Κεράνη καὶ τῆς συζύγου του Ἀρετῆς, τοῦ κ. Κώστα Ἰω. Πριγκηφύλλη μὲ τὴν γυναικα του καὶ τοῦ κ. Γεωργίου Πιστιόλη ἀπὸ τὰ Φειδάκια, ἐξεπροσωπήθη εἰς τοὺς Ἐλληνικοὺς μὲν χορούς ἀπὸ τὴν σύζυγον του κ. Γεωργίου Πιστιόλη τὴν δύοινα συγχαίρω διὰ τὴν χάριν, τὰς κινήσεις καὶ τὴν γραφικότητα ποιού ἔχόρευε, εἰς δὲ τοὺς εύρωπαίκοις ἀπὸ τὸν κ. Τάκην Ἰω. Καναρᾶν. Ὁ πατέρας του ἔλαψε πολλὰ χαράν καὶ καμάρων μαζὶ μὲ τὴ Μαρίκα τὸ γυιό τους.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΔΑΝΑΗ,, ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ

Γιὰ τὴν ἄνετη λουτροθεραπεία σας καὶ τὴν ἄνετη παραμονή σας στὴ λουτρόπολη ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ προτιμάτε τὸ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ "ΔΑΝΑΗ,, "Ανετο, καθαρό μὲ τιμές χαμηλές.
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ "ΔΑΝΑΗ,,

Τὸ Διευθύνει ἡ συμπατριώτισσά μας Πιπίτσα Κεραμίδᾶ (κόρη τοῦ συμπατριώτη μας Ἀθανασίου Τζαβέλλα.)

Κλείστε ἐγκαίρως δωμάτια.

**HOTEL "ΔΑΝΑΗ,,
ΚΑΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ
ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οδοῦ.**

Τὸ Γαβριελέηκο σόῃ συγδράμει πάντοτε καὶ ἐνισχύει τὸν Σύνδεσμον ἀνέκαθεν εἰς δόλας τὰς ἐκδηλώσεις του. Ἐφέτος δὲν ἔδεθη εὐκαιρία νὰ χορέψουν δ. Ἀνδρέας Νικ. Γαβριελῆς, ἡ σύζυγός του Μαρίκα καὶ τὰ παιδιά τους Νίκος καὶ Γιαννούλα, οἵτε καὶ δ. Τάκης κης Νικ. Γαβριελῆς μὲ τὴν σύζυγόν του.

Σημειώνω τὴν παρούσαν τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας. Ἀριστείδης Αναγριωτοπούλου, Ἀγαπούλας καὶ τῆς θυγατρός των Αἰκατερίνης, τῶν Ἀραπογιάννων Αναστασίου, Ἀθηρᾶς, Γιάννη καὶ Σταυρούλας, Νικολάου καὶ Σταυρούλας, Χαραλάμπους καὶ Φωτεινῆς, τῆς Ἀλεξάνδρας Γ. Γεωργανοπούλου μετὰ τοῦ γυιοῦ της Τσιουνούσσατη, τοῦ Γιάννη καὶ Φωτεινῆς Κατσιγιάννη — τὶς ώραία ποὺ χόρεψε τὸ ζευγάρι αὐτῷ — τοῦ Γιάννη καὶ Σπυριδούλας Δανιλῆ, τοῦ Σεβαστού Ηγιατοῦ κ. Ἀριστείδη Ανηρᾶ. Κοντομέρκου καὶ τῆς συζύγου του Μαρίης, τοῦ Ἰωάννου Δασκαλοπούλου, τοῦ δόσοντοιατροῦ κ. Κώστα Δημ. Πιστιόλη μετὰ τὴς μητρός του καὶ τῆς ἀδελφῆς του, τοῦ κ. Ψημάδη καὶ τῆς γυναικός του Περσεφόνης, τῶν ἀδελφῶν Ἀθανασίου καὶ Γεωργίου Ἰω. Τουλόπουλα μετὰ τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας. Ἀριστείδης Αναγριωτοπούλου, Ἀγαπούλας καὶ τῆς θυγατρός των Αἰκατερίνης, Γιάννης, Γιάννης, Σταυρούλας, Νικολάου καὶ Σταυρούλας, Χαραλάμπους καὶ Φωτεινῆς, τῆς Σταυρούλας μετὰ τῆς συζύγου του Μαρίκας, τῆς κ. Φώτως Ντάλα μετὰ τῆς συζύγου του Σαβούλας, τῆς κ. Φώτως Τάκης, τῶν Αἰκατερίνης καὶ Κατερίνας, τῶν Αἰκατερίνης, τῆς θυγατρός τους Ἀλεξάνδρας μετὰ τῆς συζύγου της, τοῦ κ. Γεωργίου Σταυρούλας μετὰ τῆς συζύγου του Μαρίκας, τῆς κ. Φώτως Τάκης. Βασιλοπούλου μετὰ τῶν θυγατέρων της Παναγιώτων καὶ Κατερίνας μετὰ τῶν συζύγων των (δ. φίλατος Μήτσου παρέμεινε σπίτι νὰ προσέχῃ τὸν μικρὸς ἔγγονό του), δ. κ. Τάκης Ἀλέξανδρης, δ. κ. Τάκης Χρ. Τριανταφύλλης, δ. κ. Παντελῆς Μπαζιώνης μὲ τὴν σύζυγόν του Ἐλενίτσαν, δ. δοπούς ἀνέκαθεν δούλη τὸν Σύνδεσμον εἰς δόλους τοὺς χορούς του, δ. κ. Ἀθαν. Διον. Χαμπερῆς, δ. κ. Ἀννα Παν. Ζαχαροπούλου, δ. κ. Σούλας Βασιλ. Περίδας μετὰ τῆς συζύγου του Ἐλένης, δ. κ. Γεώργιος Δημ. Δασκαλάκης μετὰ τῆς κόρης του Ἐλένης — φοιτητής τῆς Σχολῆς Καλών Τεχνῶν. Ἐπίσης ἔχόρευσαν δ. Καΐτη Ἀριστ. Ἀναγνωστοπούλου, δ. κ. Κούλα καὶ δ. σύγγραμπτρός του κ. Γεώργιος Ζαχαρόπουλος μὲ τὴν σίκογένειάν του, δ. κ. Ἰωάννης Σπ. Λάζος, ὃς καὶ δ. Ἀ.

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΟΨΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΟΠΠΙΤΑ

Στό ζωθεστιατέριο τόπο πάντα προθύμων και έκλεκτών συμπατριωτών μας κ.κ. Ι. Βασιάκη & Ν. Σκλαβούνου στό Παγκράτι δύο χρόνια μέσα σε περισσότερους πατριωτικής έξαρχης την Βασιλόππιτα για την καλή χρονιά είπε 21 Ιανουαρίου 1970.

Τό Διοικητικό Συμβούλιο έγκαριως έστειλε προσκλήσεις σε όλα τα μέλη του να παρευρεθούν στην χαροψηνη απή την έκδηλωση.

Από νωρίς ή μεγάλη αιώνιου τού θετικοτήριου γέμισε με την παρουσία δύο του Μεγαλοχωρίτικου στοιχείου της Αθήνας και του Πειραιά.

Τούς συγχωριανούς μας πρώτος έχαιρέτως δύο χωρίων μας μέλος τού Διοικητικού Συμβουλίου του Ηγεμονικού Κέντρου Ρουμελιών κ. Ιωάννης Δασκαλόπουλος και σε μικρή μέν, άλλα δύπνευσμένη πατριωτική δημιουργία του έξειθεσε τους ικονούς του Ηγεμονικού Κέντρου και κάλεσε θλους τούς Μεγαλοχωρίτες δύο συμβάλουν οικονομικά προσφέροντες δια μπορεί για να γίνη πραγματικότητα η πραγματικά ώραια αιτή προσπέθεια.

Μετά τόν κ. Δασκαλόπουλο τόν λέγο έλαβε δημόσιος πατήρ Κωνσταντίνος Βασιάκης διποτος άναφέθηκε σύνταγμα στήν ιστορία του Συνδέσμου και έτοινε θειαίτερα τη σημασία του γεγονότος διτ με τό έτος 1970 συμπληρώνεται έκαποντεία μπο την θέρυση του Συνδέσμου και τό κόψιμο της έφετεινής διασιλόπιττας αποκτά ιδιαίτερη σημασία.

Οι παρόντες καταχειροκρότησαν τόν πατέρα Κωνσταντίνο πού με τήν έμπνευσην του Προεδρία δύο Συνδέσμους είσερχεται στόν θεύτερο αιώνα της ίδιας ίδιας ίδιας του.

Έν συνεχεία μπο τόν πατέρα Κωνσταντίνο έγινε τό κόψιμο και ή διανομή της βασιλόπιττας μέσα σε παραλλήρημα ένθυμισιασμού και πατριωτικής έξαρσης.

Τό χρυσό άναμνηστικό έπεσε στόν έορτάζοντα Σύνθεσμό μας! Άνοιλον θησαυρός συνεστίση τόν παρευρισκομένων και άνταλλάχτηκαν μπόφεις πάνω στά ζηρήματα που άποσχολούν τόν Σύνθεσμο και έγινε μιά ανάμα παφή τών μελών μεταξύ τους γεγονός πού άναμφισθήτητα συμβάλει: στήν άλληρογιαρωριμία και ούσφιξη τόν συέσων μεταξύ τών συμπατριωτών μας. Ή ώραια πράγματι αιτή έκδηλωση στέφθηκε με πλήρη έπιτυχια και έκλεισε με τή γενική ευχή: Τό έτος 1970 ν' αποδή μαρπούρο και εύλογητό για δύο τους Μεγαλοχωρίτες και να γίνη τό δρόσημα για τη δεινεργή έκαποντεία του Συνδέσμου μας.

Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΤΜΕΛΙΩΤΩΝ

Γιά τήν δέξιοποίηση της Ρούμελης

Γιά τή φροντίδα της Ρουμελιώτισσας

Γιά τήν δέξιοποίηση της Λαϊκής Παράδοσης

Γιά τή βράβευση κάθε ευγενικής Προσπάθειας

Γιά τό πνευματικό άνεβασμα τού τόπου μας

Γιά τήν προοπτή της Τέχνης και τών Γραμμάτων

Γιά τή βοήθεια τού Ρουμελιώτη φοιτητή

Γιά τήν δέξιοποίηση τού Ρουμελιώτη έπιστημονα

Γιά ν' άκουστει παντού Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΡΟΤΜΕΛΗΣ

Γιά να έπιβληθει παντού ή ΛΕΒΕΝΤΙΑ ΤΗΣ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΤΜΕΛΙΩΤΩΝ
στήν ίπηρεσία κάθε Ρουμελιώτη.

Θυνάσιος Δημ. Πατέρας με τήν ζύγην του Κωνσταντίνα. Δέν παραλείπω ν' ξαναφέρω και τήν παρουσία τών μικρών έξαρχων Σπύρου Μάζου Παπαγιάννη και Σπύρου Γιαννάκη Παπαγιάννη, οι δύοτοι ελάμπτρυνον τήν χοροεσπερίδα μας. Ο διμοτάράς δέν μας Γιάννης Μπουράζος ή Ουρανίαν ή Σταρογιάννης, άφού έπληγωσε 500 με 600 δραχμές δέν μπόρεσε να χοράσῃ και έψυχε δισαρεστημένος! Δέν είχε καθόλου δρεξη δικαιόμενος.

Στό χορό μας έπεισης σημειώνουμε τήν παρουσία τού κ. Γεωργίου Σταυράκη μετά τήν ουζύγου του έπανελθόντος εξ Αδστραλίας. Έπεισης τήν παρουσία τήν ήθοποιού Δίδιος Μαρίας Πορτολομάιος ήτις άπηγγειλε τό ποίημα του Στεφ. Βασιλόπουλου «Καλλιπούδο» και τού ήθοποιού Ανδρέα Μαμάρη διστις άπηγγειλε τό ποίημα του Ρουμελιώτη ποιητή Ζαχαρία Παπαντωνίου «Η γριά ή βαδά μ».

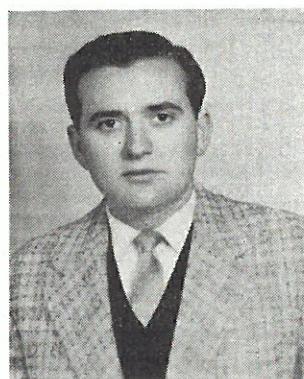
ΧΑΡ. ΑΡΑΠΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ειδήσεις με λίγα λόγια

ΑΦΙΕΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

* Αφίχθη εξ Αδστραλίας δύο χωρίων μας και μέλος του Συνδέσμου μας κ. Γεώργιος Σταυράκης μετά τήν ουζύγου και τού τέλουν των.

* Έξ Αδστραλίας έπισης άφίχθη δυομπατριτης μας κ. Αθανάσιος Κατσανός μετά τήν ουζύγου του (γαμβρός Θεοδ. Ζηγέλη),

Ο Αφίχθης εξ
Αδστραλίας συμπα-
τριώτης μας
κ. Δ. ΚΑΤΣΑΝΟΣ

δετις επί σειράν έτων διετέλεσεν εν Αδστραλία άντιπρωταποσ τού Συνδέσμου μας. Ο κ. Κατσανός μας δεσφερεν τάς συνδρομάς διά τούς εκαπούς του Συνδέσμου, τών απάντηση συγχωριανών μας:

α) Ιωάννου Βασ. Περίδα, β) Πέτρου Τερνιώτη, γ) Θεοδόρου Τερνιτη και δ) Θωμάς Ι. Ματζιώντα.

* Επίσης εξ Η.Π.Α. άφίχθη δυομπατριώτης μας κ. Δημήτριος Κουτσόπουλος (γαμβρός Εδθ. Σκορδά) μετά τήν ουζύγου του.

Τός άγαπητούς συμπατριώτες και μέλη του Συνδέσμου μας καιριστέωνται τών καλώς δρισαν στούς κόλπους του Συνδέσμου.

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΝΕΩΝ ΜΕΛΩΝ

* Κατά τό χρονικό διάστημα άπο 1/1 - 30/4)70 ένεγράφησαν στό Συνδέσμο μας οι κάτωθι συμπατριώται μας.

1) Βασίλειος Γεωργίου Περίδας μέλος.

2) Στέφανος Γεωργίου Βλάχος (Η.Π.Α.) άντεπιστέλλον μέλος.

3) Δημήτριος Κουτσόπουλος (Η.Π.Α.) άντεπιστέλλον μέλος.

«Η Φ.Τ. Μεγ. Χωριού» χαιρετεί τά Νέα Μέλη του Συνδέσμου και ευχετεί τών καλώς δρισαν στούς κόλπους του Συνδέσμου.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΝΕΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

Εις άντικατάστασιν τού στρατευθέντος ήτρού κ. Εύαγ. Μπονώρη έτοποθετήθη και έξυπηρετει τίς άναγκες τού Χωρίου μας και τήν περιφερείας διέκλεκτος ιατρός κ. Γεώργ. Εύαγγ. Σιορόκος.

● Στό Χωρίο μας έτοποθετήθη και έξυπηρετει με προθυμία και άγαπη τίς άναγκες τών κατοίκων ή έκλεκτη έπιστημον Μαία Δις Νόπη Σιδηροπούλου.

ΑΦΙΞΙΣ ΙΑΤΡΟΥ

Ο συγχωριανός μας ιατρός κ. Τάσος Κ. Κοντομέρος έπανηλθεν έξ Αρτης και έγκατέστησε τό ιατρείο του έπι τής ίδιου Ιπποκράτους άρ. 69 και δέχεται τούς άσθενες συμπατριώτες μας. Τού ευχόμαστε κάθε πρόοδο.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΩΜΑΤΕΙΟΤ

* Στίς 5 Απριλίου τρέχ. έτους έγινε ή Επηρία Τακτική Γενική Συνέλευσις τήν ουζύγου του Όμοσπονθίας Ρουμελιώτων Ελλάδος (Ο.Π.Ε.).

Τά θέματα ήμερησαν διατάξεως ήσαν τά έξης:

α) Εκλογή Προεδρείου τήν Γεν. Συνελεύσεως.

β) Εκθεσης πεπραγμένων τήν Διοικήσεως.

γ) Ταμειακός απολογισμός. Έκθεσης Εξελεγμού Επιτροπής.

δ) Προϋπολογισμός νέας περιόδου.

ε) Απαλλαγή πάσης εύθυνης Διοικήσεως και Έξελ. Επιτροπής.

Ειδήσεις με λίγα λόγια

στ) Τροποποίησις Καταστατικού.

τ) Έκλογή 18μελούς Διοικητικού Συμβουλίου και 3μελούς Εξέτ. Επιτροπής. Τὸν Σύνδεσμον ἔξεπροσώπισεν ὁ Γεν. Γραμματεὺς αὐτοῦ Σ. Βασιλόπουλος διατις ήτο καὶ διοφθηφίος τοῦ Νομοῦ Εύρυτανίας μετὰ δύο διάλων τοῦ κ. Ἀνδρέα. Ταπερά εὖ Μουζήλῳ καὶ τοῦ κ. Δ. Βερελῆ ἐν τοῖς χωροῖς Κρήτελον.

Γενούμενων ἀρχαιρεσιῶν ἔξελέγουσαν οἱ κάτωθι διὰ τὸ Διοικ. Συμβούλιον.

α) ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

- 1) Σπῦρος Σκαρλίγιος ψῆφοι 26 Συνδέσμου Εηρομεριτῶν.
- 2) Λεωνίδας Παρίσης ψῆφοι 25 Συνδέσμου Ναυπακτίων.
- 3) Νικόλαος Σοφαλῆς ψῆφοι 15 Συνδέσμου Ἀποκουρητῶν.

β) ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

- 1) Ἀθανάσιος Τραχήλης ψῆφοι 23 Ἐνώσεως Ρουμελιωτῶν Πετρουπόλεως.
- 2) Ἀλκιθιάδης Ἀδαρικιώτης ψῆφοι 19 Ἐνώσ. Ρουμελιωτῶν Ἡλιουπόλεως.
- 3) Εὐθύμιος Μανόλης ψῆφοι 16 Ἐνώσ. Ρουμελιωτῶν Ἡλιουπόλεως.

γ) ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

- 1) Δημήτριος Γκίκας ψῆφοι 29 Ἀραχωβίτων Βοιωτίας.

δ) ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

- 1) Ἀνθρέας Τσιαπέρας ψῆφοι 25 Συλλόγου Μουζελιωτῶν.
- 2) Δημήτριος Βεζελῆς ψῆφοι 23 Συλλόγου Κρικελιωτῶν.
- 3) Στέφανος Βασιλόπουλος ψῆφοι 21 Συνδέσμου Μεγαλοχωριτῶν

ε) ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

- 1) Παναγιώτης Γαρδίκης ψῆφοι 25 Συλλόγου Γαρδικιωτῶν.
- 2) Δημήτριος Στρογγόλης ψῆφοι 22 Συλλόγου Αιμφικλειέων.
- 3) Ἀνθρέας Λάμπος ψῆφοι 12 Συλλόγου Φτεριωτῶν.

στ) ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ

- 1) Σπῦρος Βαρνάδας ψῆφοι 25 Συλλόγου Αλποχωριτῶν.
- 2) Δημήτριος Κόλλιας ψῆφοι 22 Συλλόγου Καλοσκοπιτῶν.
- 3) Ἡλίας Περδίκης ψῆφοι 18 Συλλόγου Δεσφινιωτῶν.

ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- 1) Σπῦρος Τζώρτζης ψῆφοι 28.
- 2) Νικολάου ψῆφοι 27.
- 3) Ηπαθόπουλος ψῆφοι 25.

ΝΕΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

* Πληροφορούμεθα διτὶ οἱ συγχωριανοὶ μας Μάνθος Μπουργάζος καὶ Χαράλαμπος Παπαχαραλάμπους ἄνοιξαν κατάστημα τροφίμων στὴν ὁδὸν Ἀγίας Ζώνης 110 καὶ δέχονται τοὺς διαιμένοντας στὴν Κυψέλῃ συμπατριώτες μας νὰ τοὺς ἔξυπηρετήσουν.

Ἡ σύνταξη τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγ. Χωριοῦ» τοὺς εᾶχεται καλὴ ποσοποήη καὶ πλούσιες ἐργασίες.

Ε Κ Δ Ο Σ Ε Ι Σ

● «Τὸ Βελούχι» Μηνιαία ἔκδοσις τῶν Εύρυτανικῶν Ὁργανώσεων Ἀμφερικῆς μὲ πλούσια ὄλη καὶ ἔνδιαφέροντα θέματα τῆς διμογένειας.

● «ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ». Μηνιαία Εἰκονογρ. Ἐπιθεώρησις: Τεύχη Ιανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου, Ἀπριλίου μὲ πλούσια ὄλη. Μιὰ ἔκδοση ποὺ τιμᾶ τὴ Ρουμελη καὶ ποὺ καθένας Ρουμελιώτης θὰ πρέπει νὰ γραφῇ συνδρομητής. Γράφουν οἱ ἀριστεῖς τῶν γραμμάτων Ρουμελιώτες καὶ ξένοι.

● «Ἀραχωβίτικα Νέα» ἀριθ. Φύλλου 21. Δελτίο ἐγημερώσεως τῶν ἀπανταχοῦ Ἀραχωβίτων Ναυπακτίας. Ἐκδοση τοῦ Συλλόγου Ἀραχωβῆς «Ἄγιος Νικόλαος».

Οι νεώτερες προαιρετικές εἰσφορές ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου μας

Α'. ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΜΑΣ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

1) Μαίρη σύζ. Εὐαγγ. Γαβρίλη εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Εὐαγγέλου δρχ. 2) Γεωργίος Κ. Ζαδός εἰς μνήμην τῆς μητέρας του Μαρίας Κ. Ζαδός δρχ. 1.000. 3) Ἰωάννης Κ. Ζαδός εἰς μνήμην τῆς μητέρας του Μαρίας Κ. Ζαδός δρχ. 1.000. 4) Ἰωάννης Β. Περιδας (Ἀντραλία) δολάρια 10. 5) Ἀθανάσιος Κατσάνος (Ἀντραλία) δολάρια 10. 6) Κων. Ζαδός (Χίος) δρχ. 200. 7) Δημήτριος Νικ. Λαδόπουλος εἰς μνήμην τῆς ἀδελφῆς του Φωτεινῆς Παν. Βασιλοπούλου δρχ. 600. 8) Γεωργία Σ. Βλάχου τὸ γένος Μπουργάζου δρχ. 150.

Β'. ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΟΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

1) Μαρίνα Διονυσ. Βογόρτα δρχ. 100. 2) Χρήστος Κατῆ (εἴς Ἀνιάδος) δρχ. 100. 3) Πέτρος Ζερνιώτης (γαμβρός Ι. Μαζίστα, Αντραλία) δολλ. 5. 4) Θωμᾶς Ι. Μαπέιοϊτας (Ἀντραλία) δολλ. 5. 5) Μαίρη σύζ. Εὐαγγ. Γαβρίλη δρχ. 400. 6) Ἀθαν. Κατσάνος δολ. 8.

Γ' ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Θεοδώρα Π. Τερνιώτη (Ἀντραλία) δολλ. 2.

Δ'. ΓΙΑ ΤΟ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟ ΤΑΜΕΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

1) Μαρία Διονυσίου Βογόρτα δρχ 100. 2) Ὁ κ. Μιχαήλ Δ. Βαστάκης ἀντὶ στεφάνου δρχ. 300 εἰς μνήμην τῆς Γκόλφως Μπακατσιᾶ. 3) Ὁ Σύνδεσμος ἀντὶ στεφάνου εἰς μνήμην Γκόλφως Μπακατσιᾶ δρχ. 200. 4) Ὁ κ. Ἀναστ. Χασκόπουλος εἰς μνήμην Γκόλφως Μπακατσιᾶ δρχ. 300

ΤΑΣΟΣ Κ. ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΙΕΛΟΥ Δ. ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ε. ΙΑΤΡΟΣ ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ

ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΟΤ ΕΛΛ. ΕΡ. ΣΤΑΤΡΟΤ ΒΟΤΑΛΑΣ

Δέ χεταὶ: ΔΕΥΤΕΡΑ, ΤΡΙΤΗ, ΠΡΑΣΚΕΤΗ
5 — 8 μ.μ.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΤΣ 69

ΤΗΛ. 941.029

ΑΘΗΝΑΙ

Ε' ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

1) Ὁ Σεθασμ. Μητροπολ. π. Ἡλείας κ.κ. Γερμανὸς δρχ. 1000. 2) Μαίρη Εὐαγγ. Γαβρίλη δρχ. 200. 3) Ἡ Εθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα διὰ τὴν καταχώρησιν διαφημιστικοῦ κειμένου δρχ. 1.000.

Σημ. Συντάξεως: Θερμῶς παρακαλοῦμεν τοὺς συνθροιητὰς τοῦ Περιοδικοῦ καὶ τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ποὺ ἔχουν ἐπιχειρήσεις δρπας συμβάλουν στὴν ἐνίσχυση ἐκδόσεως τοῦ λαοῦ εἰναι ἀδύνατος ἡ τακτικὴ του ἔκδοσις γιατὶ δ Σύνδεσμος ἐκτὸς τῆς συνδρομῆς τῶν μελῶν του στερεῖται ἀλλων πόρων. Ἐπὶ πλέον τονίζωμεν διτὶ ἡ ἔκδοση μας τιμᾷ τὸν Σύνδεσμον, προβάλλει τὸ Χωριό μας καὶ συμβάλει ἐνεργά στὴν νόμιμοτητὴν καὶ τὴν τουριστικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξην τοῦ τόπου μας καὶ εἶναι ζητιά μας νὰ διακοπῇ μιὰ τόσο ἀξιόλογη ἔκδοση ποὺ παρόμοια δὲν ἔχει κανένα ἀλλο χωριό τῆς Εύρυτανίας.

Ἡ μικρὴ αὐτὴ ἐφημεριδοῦλα μὲ τὶς 4 σελίδες τῆς καὶ τὸ μικρὸ της σχῆμα μοσχοβολᾶ τὸ ἀρωματο τοῦ χωριοῦ καὶ ἀναδίνει τὶ λεθεντὶ τῆς Ἀράχωβας καὶ τὴν ἀγάπην τῶν ἀνθρώπων ποὺ διευθύνουν τὸ Σύλλογο καὶ τὴν ἔκδοση, μιὰ ἔκδοση κατὰ πάντα ἀξιόλογη. Τοὺς σφίγγωμε τὸ χέρι θερμὰ καὶ τοὺς εὐχόμαστε κάθε πρόσδο.

Τὸ φωτογραφικό μας ρεπορτάζ

Η τελετή λάπονομης δώρων στά παιδιά του σχολείου. Έξ
άριστερων πρόσων τὰ δεξιά: ἡ διδούσα Κα. Ε. Παΐδα - Ανα-
γινωστεπέίλαν - δ Δ) τῆς τοῦ Σταθμοῦ Χωρού καῆς Μ. Χωροῖν,
δ ἥπ) τῆς Στρατ. Διοικ. Εὐρυτανίας Ταγματάρχης κ. Λιακό-
πεινλος, δ Στρατιωτικὸς Διεικητῆς Εὐρυτανίας Ἀντισυνταγμ.,
κ. Κελώνης, δ Πρόδεδρος τοῦ Χωροῦ μας κ. Ζαχ. Καρύπης
καὶ δ κ.ιν. σύμβουλος κ. Θεόδ. Γαβριὴλης.

25η Μαρτίου 1970. Στιγμιότυπο ἀπὸ τὴν κατάθεση στεφά-
νου ἀπ' τὴν μαθητιῶσσα νεολαίᾳ τοῦ Χωροῦ μας.

25η Μαρτίου 1970. Οἱ μαθηταὶ μετὰ τῶν διδασκάλων τῶν
φωτογραφεύμενοι πρὸ τοῦ Σχολείου.

25η Μαρτίου 1970. Τρισάγιον διὰ τοὺς πεσόντας κατὰ τὰ
ἔτη 1942 - 1944. Οἱ ἀρχὲς τοῦ χωροῦ μας ἀποδίδουν τὸν
δρειλόμενο φόρο τιμῆς.

Ἐορταστικὴ ἐκδήλωση στὸ Χωριό. Μαθήτριες τῆς Α.Μ.Ο.Σ.
χροεύουν, στὴν πλατεία τοῦ Χωροῦ μας.

Κάτοικοι καὶ πρόδεδρος τοῦ Χωροῦ μας σὲ ἔξορμηση προ-
σωπικῆς ἐργασίας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

‘Η Έρανική Εκκλησιαστική Επιτροπή του Ιερού Ναού ‘Αγίας Παρασκευής Μεγάλου Χωριού.

‘Ανακοινοί ότι:

**Κατέδεσεν πλήρη πίνακα όνομάτων τῶν είσφερόντων ύπέρ
τοῦ ἔργου τῆς ἀναστυλώσεως τοῦ Ναοῦ ‘Αγίας Παρασκευής
Τὸν πίνακα τούτον δημοσιεύομεν κατωτέρω.**

1. Σύνθετος τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἡ «ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» συγκεντρωτική εἰσφορὰ τῶν μελών του δρχ. 164.958.

2. Ζεχαρίας Τουλούπας (Η.Π.Α.) δρχ. 30.280. 3. Ἀναστάτιος Χασκόπουλος δρχ. 20.000. 4. Κων. νος Μ. Λιάπης δρχ. 11.000. 5. Ἀθελφοί Δ. Κοντού (Κων) νος καὶ Νικόλαος δρχ. 20.000. 6. Ἀριστείδης Ἀθ. Ἀναγνωστόπουλος δρχ. 10.000. 7. Γεργιος Σπ. Ἀναγνωστόπουλος δρχ. 10.000. 8. Ἱερεὺς Κων) νος Δ. Βαστάκης δρχ. 10.000. 9. Χρήστος Σπ. Καρπίης δρχ. 10.000. 10. Δημ. Κ. Κοντός δρχ. 10.000. 11. Γεώργιος Ι. Καρδαρᾶς δρχ. 10.000. 12. Χρήστος Ι. Καραχιάνης δρχ. 10.000. 13. Ἀνδρέας Ι. Ηυριάρχας δρχ. 10.000. 14. Νικόλαος Ι. Φλώρος δρχ. 10.000. 15. Ἀδελφοί Γ. Σταλαδύνου δρχ. 10.000. 16. Ι. Ν. Σιαμανῆς δρχ. 7. 500. 17. Δημ. Γ. Γιαταγάνας δρχ. 5.000. 18. Παναγ. Ι. Κοραγιάνης (ΗΠΑ) δρχ. 4.500. 19. ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ «ΕΘΝΟΣ» Ι. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε. δρχ. 5.000. 20. Βασιλείως καὶ Βασιλικὴ Καλαθή τὸ γένος Δ. Κοντός δρχ. 3.000. 21. Καλλιόπη Ι. Καραγιάνη δρχ. 3.000. 22. Ιωάννης Δ. Καναρᾶς δρχ. 3.000. 23. Ἀθαν. Κ. Μητρόπουλος δρχ. 3.000. 24. Δημ. Ἀν. Χασκόπουλος δρχ. 3.000. 25. Δημ. Ἀνδρ. Τουλούπας δρχ. 2.500. 26. Ἀθαν. Νικ. Φλώρος δρχ. 2.200. 27. Ιωάν. Νικολ. Φλώρος δρχ. 2.000. 28. Διονύσ. Νικ. Φλώρος (ΗΠΑ) δρχ. 2.000. 29. Ἀνδρ. Ν. Βονόρτας δρχ. 2.000. 30. Λάμπτρος Γ. Παπαγεωργίου δρχ. 2.100. 31. Παν. Ν. Γαβρίλης δρχ. 200. 32. Δημ. Σταθόπουλος δρχ. 2.000. 33. Ηπαγιατίδης δρχ. 2000. 34. Ιωάν. Γ. Τσίρος δρχ. 2000. 35. Ἀθηνᾶ Ν. Ἀραπογιάνη δρχ. 1500. 36. Νικόλ. Σ. Γιαταγάνας δρχ. 1.500. 37. Ὁλγα Σ. Παπαδοπούλου δρχ. 1.500. 38. Ἀθαν. Δ. Μπούρλος δρχ. 1.500. 39. Γεώργιος Κ. Ζαδός δρχ. 1.500. 40. Ιωάννης Κ. Ζαδός δρχ. 1.500. 41. Εδμονίκια Χρ. Χονδρού δρχ. 2. 250. 42. Δημ. Κων. Τριανταρύλλης δρχ. 2.250. 43. Ἐλευθέρ. Δ. Κοντός δρχ. 1.500. 44. Δημ. Μ. Λιάπης δρχ. 1.200. 45. Ιωάν. Κ. Μπαγιούρδας δρχ. 1.100. 46. Ιωάν. Θ. Βονόρτας δρχ. 1.000. 47. Ἡλίας Σ. Καρπίης δρχ. 1.000. 48. Κων) νος Φ. Κοντομέρκος δρχ. 1.000. 49. Χρ. Σ. Γιαταγάνας δρχ. 1.000. 50. Ἀχιλ. Καρχιμανῆς δρχ. 1.000. 51. Νικόλ. Θ. Τσαμπούλας δρχ. 1.050. 52. Σταύρος Ἀναστ. Χασκόπουλος δρχ. 1.000. 53. Ἀνδρ. Ι. Ζυγιάρης δρχ. 1.000. 54. Δημ. Ι. Κοντομέρκος δρχ. 1.000. 55. Ιωάννης Ν. Λιάπης δρχ. 1.000. 56. Ἀναστ. Κ. Ἀραπογιάνης δρχ. 1.000. 57. Ζαχ. Γ. Ηριόδολος δρχ. 1.000. 58. Ιωάννης Ν. Λάζης δρχ. 1.000. 59. Νικόλαος Κεράνης δρχ. 1.000. 60. Σπύρος Ν. Βονόρτας δρχ. 1.000. 61. Χρήστος Ν. Βονόρτας δρχ. 1.000. 62. Μάρκος Ν. Λιάπης δρχ. 1.200. 63. Ιωάν. Χρ. Μέρημηγας δρχ. 1.000. 64. Ἀντώνιος Θ. Βονόρτας δρχ. 1.000. 65. Ἀθαν. Ι. Καρδαρᾶς δρχ. 1.000. 66. Φρεγγίσκη Κυριαρχούπολου δρχ. 1.000. 67. Ἀστέρος Χατζηρίνης δρχ. 1.000. 68. Μαρία Ν. Μπουνάρδου δρχ. 1.000. 69. Φωτεινή Ἀναγνωστόπουλου δρχ. 1.000. 70. Δημ. Γ. Καναράντζας δρχ. 2.000. 71. Γεωργ. Γ. Κρέσης δρχ. 1.000. 72. Ἀθαν. Ἀσ. Ἀναγνωστόπουλος (Ἀντραδία) δρχ. 1.000. 73. Ιωάν. Παπαδόπουλος δρχ. 980. 74. Ἀθαν. Σερετάκης δρχ. 700. 75. Βασιλ. Ἀθ. Μαργαριτοπούλου δρχ. 600. 76. Τηλέμ. Σ. Παπαγιάννης δρχ. 600. 77. Δημ. Γ. Τριανταρύλλης δρχ. 600. 78. Μαρία Θ. Γρηγορίδη δρχ. 800. 79. Γεώργ. Δ. Καναρᾶς δρχ. 600. 80. Κων. Δ. Καναρᾶς δρχ. 600. 81. Χαράλαμπος Γ. Τριανταρύλλης δρχ. 600. 82. Ν. Σ. Βονόρτας δρχ. 550. 83. Ἀναστάτιος Δ. Ἀναγνωστόπουλος δρχ. 500. 84. Σωτήριος Δ. Ἀναγνωστόπουλος δρχ. 500. 85. Ιωάννης Σ. Παλιούρας δρχ. 500. 86. Βασιλ. Κων. Γαβρίλης δρχ. 500. 87. Παναγιώτης Χρ. Καρπίης δρχ. 500. 88. Ιωάννης Σ. Παπαγιάννης δρχ. 500. 89. Κων) νος Σ. Μπούρας δρχ. 500. 90. Θεόδωρος Ν. Γαβρίλης δρχ. 500. 91. Ιωάννης Δουλαδέρης δρχ. 500. 12. Νικόλαος Β. Παλιούρας δρχ. 500. 93. Ἀλεξανδρα Ι. Ἀραπογιάνη δρχ. 500. 94. Γεώργιος Χρ.

Τριανταρύλλης δρχ. 500. 96. Παναγιώτα Ν. Ζυγιάρη δρχ. 500. 98. Ἀθανάσιος Δ. Καναρᾶς δρχ. 500. 99. Θεοδώρα Σ. Λαζάρη δρχ. 500. 100. Δημ. Κ. Δωσαλάκης δρχ. 500. 101. Μιχαήλ Γ. Βαστάκης δρχ. 500. 102. Παναγιώτης Γ. Ζεχαρόπουλος δρχ. 500. 103. Ἐλένη Κ. Ηυριάρχας δρχ. 500. 104. Ἀθανάσιος Λυ. Κοντομέρκος δρχ. 500. 105. Νικόλαος Δ. Κεράνης δρχ. 500. 106. Δημ. Ι. Καρυοφύλλης δρχ. 500. 107. Γεώργιος Γιατράκος δρχ. 500. 108. Ιωάννης Β. Παλιούρας δρχ. 500. 109. Περάσιμος Ν. Λάζης δρχ. 500. 110. Διονύσιος Ν. Βονόρτας δρχ. 500. 111. Θεοδότιος Δ. Γεωργανόπουλος δρχ. 500. 112. Ιωάννης Δανήλης δρχ. 500. 113. Γεργίας Κοντός δρχ. 500. 114. Ἀριστείδης Δ. Κοντομέρκος δρχ. 500. 115. Νικόλαος Σπυρακόπουλος δρχ. 500. 116. Δημήτρ. Γαβρίλης δρχ. 500. 117. Ιωάννης Ἀνθρ. Σταθόπουλος δρχ. 500. 118. Βασιλείος Κοματᾶς δρχ. 500. 119. Παντελής Νικολόπουλος δρχ. 500. 120. Ἐλένη Ἀλιφαραγκή δρχ. 500. 121. Ιωάννης Δ. Φλώρος δρχ. 500. 122. Ἀθανάσιος Δ. Φλώρος δρχ. 500. 123. Ιωάννης Βαστάκης δρχ. 500. 124. Ἀθανάσιος Ν. Καρδέλης 125. Μάνθος Ι. Μπουρνάζος δρχ. 500. 126. Τάσος Δ. Χασκόπουλος δρχ. 500. 127. Ντίνος Ἀνδρ. Τουλούτας δρχ. 500.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΠΡΙΤΣΙΟΛΑΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑ ΟΔΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΙΚΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΣΤΓΧΡΟΝΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΤΤΙΓΧΑΝΕΙ ΣΤΜΒΕΒΑΗΜΕΝΟ ΜΕΘ' ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΝ : ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΤ 58 ΟΜΟΝΟΙΑ - 3ος ΟΡΟΦΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 619.861.

Δ Ε Χ Ε Τ Α Ι : ΚΑΘ, ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΡΩΤ. 9—1 μ.μ.

ΑΠΟΓΕΤΜΑ : 5—8.30 μ.μ.

128. Γιος Γερασίμου Παΐδα δρχ. 500. 129. Ἀστέρω Α. Τσίρου δρχ. 500. 130. Βασιλείους Κ. Μωρίκης δρχ. 500. 131. Χρήστος Παπακάρης δρχ. 400. 132. Βασιλική Παν. Κανταρᾶς γένος Χασαλή δρχ. 300. 133. Ἀλέξ. Γ. Παπαδή δρχ. 300. 134. Σοφία Ιωάν. Παπαγιάννη δρχ. 300. 135. Γεώργιος Ι. Τουλούπας δρχ. 300. 136. Γεώργιος Μανιδάκης δρχ. 500. 137. Ἀθελφοί Κων. Τρικιά δρχ. 300. 138. Σταύρος Ι. Διαμαντόπουλος δρχ. 300. 139. Ιωάννης Ζωγράφος δρχ. 300. 140. Γεώργιος Ι. Δανηλής δρχ. 300. 141. Ἀθανάσιος Ζ. Σαράτη δρχ. 400. 142. Διονύσιος Κ. Τάσιος δρχ. 4.500.

143. Δημ., Ι. Τριανταφύλλης δρχ. 400, 144. Εδθύμιος Δ. Δασκαλόπουλος δρχ. 300, 145. Δημ. Αθαν. Χάσκος δρχ. 300, 146. Κων.) νος Χαρ., Αραπογιάννης δρχ. 200, 147. Βασίλειος Ι. Περιθας δρχ. 200, 148. Σταύρος Αν. Καρέπης δρχ. 200, 149. Χρήστος Ιωάνν. Κοντομέρκος δρχ. 200, 150. Βάτιος Ζωγράφος δρχ. 200, 151. Χρήστος Λύρας δρχ. 200, 152. Σπυρίδοβλα Αν. Αντωνοπόδιος δρχ. 250, 153. Σπύρος Λαγοπόδης δρχ. 200, 154. Φώτιος Μπακατσάτσης δρχ. 200, 155. Ιωάννης Γ. Γιαταγάνας δρχ. 200, 156. Ιωάννης Αθ. Κατσιγιάννης δρχ. 200, 157. Κων.) νος Ιωαπαχαραλάμπους δρχ. 200, 158. Εδθύμιος Χ. Ιωαπαχαραλάμπους δρχ. 250, 159. Ιωάννης Χ. Ιωαπαχαραλάμπους δρχ. 250, 160. Αθηναγ. Αν. Μουτογιάννη δρχ. 200, 161. Ινάλ, Δαζ. Λάπας δρχ. 200, 162. Ελένη Δ. Σιαθηπόδιος 250, 163. Βεάγγελος Κ. Κακαράντζας 250, 164. Χρήστος Μαστρογιανγόπουλος 200, 165. Εδάγγ. Κακαλίσσης 200, 166. Μιχαήλ Βονόρτας 200, 167. Κων.) νος Ν. Λιάπης 200, 168. Νικόλαος Ανδρ. Κεράνης 250, 169. Αρετή Νικολάου Κεράνη 250, 170. Ελευθερία Παπαρούθαμη 200, 171. Β. Πάρκου (Αμερική) 300, 172. Ελένη Α. Αναγνωστοπούλου 200, 173. Αθηναγ. Γεωργανοπόδιος 300, 174. Αθανάσιος Κ. Βάρδος 200, 177. Κων.) νος Δ. Πριτσόλας 200, 176. Πολυτήμη Ντούμπα 200, 177. Γεώργιος Οικονόμου 200, 178. Χριστόφορος Καραδημήτης 200, 179. Νικόλαος Α. Σιταράς 200, 180. Αγνωστη (P.B.) 200, 181. Ιωάννης Μπούριος 200, 182. Νικόλαος Αραπογιάννης 200, 183. Παναγιώτης Ζευτέλης 200, 184. Γεώργιος Σ. Ζαχαρόπουλος 200, 185. Βοσιέλιος Βαστάκης 200, 186. Γεώργιος Κατσιγιάννης 200, 187. Θωμάς Γρίβας 200, 188. Κων.) νος Παπασταύριδης 200, 189. Ν. Κ. Λιάπτσος 100, 190. Ιωάν. Θ. Φλώρος 100, 191. Στέφανος Α. Σιταράς 100, 192. Παναγ. Σκούρα 100, 193. Κων. Βλαχάκης 100, 194. Ν. Λέλο 100, 195. Πέτρος Καράκηνης 100, 196. Χεραλ. Διαμιντόπουλος 100, 197. Μιχαήλ Γαριέτης 100, 198. Βαρθόρα Π. Πιτέδης 100, 199. Γεώργιος Λωρίδας 100, 200. Δημ. Μ. Μπουργάνης 100, 201. Ιωάννης Βλάχος 100, 202. Παναγιώτα Ντούραμάνη 150, 203. Βασιλική Ν. Λιάπτσος 150, 204. Ανωστη (Αμερική) 150, 205. Α. Καράκη (Αμερική) 150, 206. Διονυσία Ράπτη 100, 207. Βασιλική Μ. Νικολοπόδιος 100, 208. Νικόλαος Πουργάρας 100, 209. Ελένη Κοτρώνη 100, 210. Ανδρέας Σκαρπής 100, 211. Ανθή Βονόρτα 100, 212. Δημήτριος Μπακογιάννης 100, 213. Τριανταφύλλης Ε. Νικολοπόδιος 100, 214. Μαρία Ι. Λύρα 100, 215. Αγγελική Καραπιτέρη 100, 216. Κων.) νος Δίγκας 100, 217. Παν. Καζής 100, 218. Νικόλαος Γιαννάκος 100, 219. Βασιλική Ν. Παλιούρα 100, 220. Ελένη Κ. Μπακατσά 100, 221. Χρήστος Σ. Τριανταφύλλης 100, 222. Αναστάσιος Κ. Κοντομέρκος 100, 223. Δημήτριος Σερετάκης 100, 224. Δημήτριος Αλαδόπουλος 100, 225. Αθανάσιος Γιαννακόπουλος 100, 226. Χαράλαμπος Ν. Πουργάρας 100, 227. Παναγιώτης Παπαγεωργίου 100, 228. Ιωάννης Κάλμος 100, 229. Ελένη Ι. Κατσαρού 100, 230. Δέσποινα Χάσκου 100, 231. Αγγελική Ν. Λιάπη 100, 232. Γεώργιος Παπαγεωργίου 100, 233. Ανδρέας Τσούδουρος 100, 234. Νικ. Αναστοσόπουλος 100, 235. Ελένη Διον. Παλιούρα 150, 236. Αθηναγ. Σταυράκη 150, 237. Δημήτριος Αντωνόπουλος 100, 238. Αικατερίνη Θεοδωρ. Κοντού 100, 239. Νικόλαος Θ. Φλώρος 100, 240. Ελένη Ι. Μεσίρη 100, 241. Ιερέδης Παπαθεονάσης 100, 142. Κων.) νος Δ. Τριανταφύλλης 100, 243. Πεδρήγιος Πριόδολος 100, 244. Γεώργιος Μαντζούτας 150, 245. Παντελής Μπαζιώνης 100, 246. Δημήτριος Γ. Μανζούτας 100, 247. Αικατερίνη Μωρίκη 100, 248. Κων.) νος Δ. Βονόρτας 100, 249. Βαγιάς Πλάκας 100, 250. Σπύρος Τοιονταφύλλης 100, 251. Αικατερίνη Αθαν. Κατσιγιάννη 150, 252. Κων.) νος Ελάγ. Κακαράτζας 15, 253. Ιωάννης Δ. Κόντος 100, 254. Γεώργιος Ν. Βιασίλειος 50, 255. Αθανάσιος Ζήρας 50, 256. Αθανάσιος Ιωάν. Τουλούπας 50, 258. Θεοφάνης Λύρας 50, 259. Γεώργιος Καλύδης 50, 260. Γεώργιος Σταυρόπουλος 50, 261. Θωμάς Ι. Νικονόδης 50, 262. Δημ. Γυρφάτηρος 50, 263. Σπύρος Γρηγορίου 50, 264. Γεωρ. Γεωργόπουλος 50, 265. Ιωάννης Ντουφεκίας 50, 266. Γεωρ. Ασημάκης 50, 267. Δ. Ασημάκης 50, 268. Δ. Κρίκος 50, 269. Σπύρος Τσελπής 50, 270. Γεώργιος Διαμιντόπουλος 50, 271. Αικατ. Γ. Λάζου 50, 272. Φώτιος Βονόρτας 50, 273. Ιωάννης Καλυδιώτης 50, 274. Γρηγ. Πέξας 50, 275. Αικατερίνη Δημητρόπουλος

ΤΑ ΒΕΡΝΑ — ΨΗΣΤΑΡΙΑ

“ΡΟΥΜΕΛΗ,,

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΙΑΤΣΟΤ

Λεωφόρος Μεσογείων και Βοιωτίας 2

5η Στάσις Χολαργού.

Έλατε να σᾶς περιποιηθοῦμε μὲ τοὺς ἀσύγκριτους μεζέδες μας στὸ δροσερὸ περιβάλλον τοῦ μαγευτικοῦ Χολαργοῦ

Τηλέφ. 673-847

50, 276. Εύθ. Σαλαμάρας 50, 277. Κων.) νος Σκλαβωνίτης 50, 278. Ιωάννης Βαζιόπουλος 50, 279. Αἰκατ. Μπουρνάζου 50, 280. Γεώργιος Περδικούρης 50, 281. Βασίλειος Μπούρλος 50, 282. Βασίλειος Ντουφεκίας 50, 283. Εδθύμιος Ντουφεκίας 50, 284. Στρ. Δημόπουλος 50, 285. Δημ. Καραμέτας 50, 286. Αύγούλα Πελετσάκη 50, 287. Σεθ. Κατσιγιάννη 50, 288. Τριαντ. Ζήρημος 50, 289. Σπύρος Κουβέλης 50, 290. Εδθύμιος Πρωσσάς 50, 291. Σταύρος Σταύροπουλος 50, 292. Αθαν. Γ. Καρέζης 50, 293. Γεώργιος Ν. Λαζόπουλος 50, 294. Ελένη Μωρίκη 50, 295. Ηλίας Χαζαντώνης 50, 296. Σ. Παπαθανασίου 50 297. Ιωάννης Παπαζαβάς 50, 298. Αγώνιμος (I.Z.) 50, 299. Βασιλική Χολέδα 50, 300. Ιωάννης Αθ. Ηλιάσιος 50, 301. Πρωτόπαπας 50, 302. Καλλιόπη Παπαταλάρη 50, 303. Καλλίπη Μπουρνάζου 50, 304. Σπύρος Σταυρόπουλης 50, 305. Αδελφοί Μωρή 50, 306. Κόκοτας και Καραγιάννης 50, 307. Νικόλαος Χαλατάνης 30, 308. Γεώργιος Αγγελόπουλος 10, 309. Ιωάν. Σεραφιμάκης 50, 310. Παναγιώτα Χασαλή 50, 311. Γιανούλα Σιταράς 50, 312. Βασιλ. Μολανθήρης 50, 313. Ιωάννης Ν. Αραπογιάννης 50, 314. Παναγιώτης Καραμεσίνης 50, 315. Ιωάννης Καραγιάννης 50, 316. Σωζαρίας Καρπητης 50, 317. Σωτήριος Χονδρούσατας 50, 318. Γεώργιος Πριτσόλας 50, 319. Ερανος Καρπενήστου 3.050, 320. Δημ. Ι. Παλιούρος 50, 321. Θωμᾶς και Μαρία Γρίβης 200, 322. Αθηναγ. Ν. Αραπογιάννη 1000, 323. Εδθύμια Δ. Παπάς 500, 324. Αναστ. Δ. Αναγνωστόπουλος 500, 325. Νικόνος Ανδρ. Τουλούπας 500, 326. Αἰκατ. Δημ. Δράκου 500, 327. Παναγιώτης Ηάνου 100, 328. Γεώργιος Γιατράκος Β' δόσις δρχ. 1.000. Στόν ανωτέρω κατάλογο δὲν περιλαμβάνονται τὰ δύο μίτρα τῶν εἰσφερόντων δηλικά και ἀποτικημένα.

Τὸ Σύνολον τῶν Εἰσφορῶν ὥπερ τῆς ἐκκλησίας μέχρι τῆς 31.4. 1970 ἀνὴρθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 520.898. Τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν ἀνὴρθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν δρχ. 513.104. Ή Ερανική Ἐκκλησιαστική Ἐπιτροπή κατέθεσε διαλυτικὸν πίνακα τῶν δαπανῶν εἰς τὸ βιβλία τῆς δὲ διαρχῶν δῆλοι αἱ σχετικαὶ ἀποδεῖξεις.

Θεωροῦμεν ακῆκον μας ἐπιβεβλημένον νὰ εὐχαριστήσωμεν πάντας τοὺς δημόσιους συνεισφέραντας τὸν δόσολόν των ὥπερ τοῦ Θερέτου και εὐγενοῦς ἔργου τῆς ἀναστυλώσεως τοῦ Ναοῦ και νὰ επικαλεσθῶμεν τὴν χάριν τῆς Ἄγίας Παρασκευῆς δι' δλους τοὺς συντρέσαντας και καθ' οἰνδήποτε τρόπο συνδραμόντας τὸ ἔργον τῆς Ερανικῆς Ἐπιτροπῆς.

Η ἐκκλησία μας μὲ τῇ δοθείσᾳ και τῇ συνθρομή δῆλων ἔγινε ἀπὸ πάσης ἀπόφεως τέλεια και παραδίδεται στοὺς Μεγαλοχωρίτας και τοὺς φίλους τοῦ Μεγ. Χωριού διὰ τὴν τέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν των ἀναγκῶν και καθηρότων.

Η ΕΡΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τὰ έκατο χρόνια τοῦ Συνδέσμου μας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου ἔλαβε ἀπόφασιν δηλαδί τὸ έργοτασμὸν τῆς ἐκκοτονταετηρίδος πραγματοποιήσης τὰς κατώθι ἐκδηλώσεις:

1) Εἰς Αθήνας, δημιούσια ἐκδήλωσις εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» τὴν Κυριακὴν 28ην Ιουνίου 1970.

2) Απονομή Ἀναμνηστικῶν Ἐκκοτοετηρίδος.

3) Εἰς Μεγάλο Χωριό, εὐχαριστήριος θεία λειτουργία, Αρτοκλασία και Ἐπιμνημόσυνος Δέσης τὴν Κυριακὴν 26 Ιουλίου ἔορτὴ τῆς Ἄγίας Παρασκευῆς.

Λεπτομερές πρόγραμμα ἔργοτασμοῦ και ἀτομικαὶ προσκλήσεις θὰ ἀποσταλοῦν προσεχῶς.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ο Σύνδεσμός μας, θεωρῶν καθῆκον του νὰ ἀποδῷ τὴν ζωήν των εἰς ἐκείνους ποὺ ἔδωσαν τὴν ζωήν των εἰς ἐκείνους μας ἀγώνας, και ἐπιθυμῶν νὰ συγκεντρώσῃ σχετικὰ στοιχεῖα, παρακαλεῖ δῆλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας οἱ δοποῖοι ἔχουν σχετικὰ στοιχεῖα νὰ μᾶς γράψουν, ἀποστέλλοντες εἰς δυνατόν, και φωτιγραφίας.

Κοινωνική Ζωή

Από τὸ Δημοσίαρχο τῆς Κοινότητός μας κ. Κων. νο Μπούρα πήραμε πληροφοριακό σημείωμα γιὰ τὰ Κοινωνικὰ συμβάντα τοῦ χωριοῦ μας ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἕως 30 Ἀπριλίου 1970.

«Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγ. Χωριοῦ» τὸ συμπληρώνει μὲ τὰ συμβάντα που ἔλαβαν χώραν στὴν Ἀθήνα καὶ τὸ ἔξωτερικό.

Α' ΤΕΝΝΗΣΕΙΣ

Γεννήθηκαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας:
 α) Φωτεινῆς συζύγου Ἀθανασίου Βονόρτα ἀρρεν.
 β) Ἐλένης συζύγου Ἀντωνίου Βονόρτα θῆλυ.
 γ) Ἐλένης συζύγου Εὐάγγ. Ἀθανασίου Τουφεκιᾶς ἀρρεν.
 δ) Δημ. Ἰωάν. Μπουρανάζου Διδυμα ἀρρεν καὶ θῆλυ.

«Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγ. Χωριοῦ» εὑχεται στοὺς γονεῖς τους γὰρ τοὺς ζήσουν.

Β' ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

α) Ὁ Ἰωάννης Νικολ. Μπουρανάζος μετὰ δίδος Ἀντιόπης Ἀδάμι Αἰγανέτου.
 β) Ὁ Ἀντώνιος Καρακαρίνης μετὰ τῆς συγχωριανῆς μας Διδοῦς Βασιλικῆς Βαΐου Ζησίμου.
 «Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» συγχαίρει καὶ εὐχεται συντόμως τους γάμους.

Γ' ΓΑΜΟΙ

Ο συγχωριανὸς μας κ. Ἰωάννης Διάπης μετὰ τῆς δίδος ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τους στὴν Ἀθήνα.
 Ὁ κ. Γεράσιμος Μπουραχάρινος καὶ ἡ δεσποινὶς Πόπη Δ. Κονταμέρης ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τους στὴν Ἀθήνα.
 γ) Ὁ κ. Χαράλαμπος Γ. Σκλαδούνος καὶ ἡ Δεσποινὴς Ἐλευθερία Γ. Ἀγγελῆ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τους στὴν Ἀθήνα.
 ιθ) Ὁ κ. Νικόλαος Μητρούλης μετὰ τῆς Διδοῦς Εύδοκίας Ἰωάν. Σταθοπούλου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τους.
 «Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» εὑχεται στοὺς νεονύμφους κάθε εὐτυχία.

Δ' ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσαν οἱ κάτωθι συγχωριανοί μας:
 α) Γκόλφω Φωτίου Μπακατσίδης εἰς Ἀτλάντα Ἡνωμ. Ηπολιτειῶν Ἀμερικῆς.
 β) Δημήτριος Πεωργ. Ματζιούτας.
 γ) Ἐλένη Ἰωάν. Πριοσόλου.
 «Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» εὑχεται δπως δικούς τους συντάκτους τῆς φυχῆς τῶν ἀδελφῶν μας καὶ χαρίσει παρηγοριά στὶς οικογένειές τους.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Ἡ Σύνταξη τοῦ περιοδικοῦ παρακαλεῖ διόσις τοὺς Μεγαλοχωρίτες μέλη καὶ μὴ τοῦ Συνδέσμου, γὰρ τὴν ἐνημερώνουν ταχτικὰ γιὰ τὰ Κοινωνικὰ συμβάντα τῶν οικογενειῶν τους γιὰ νὸς ἀποφεύγονται παραξηγήσεις.

Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Ι Σ

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου μας ἐσωτερικοῦ καὶ ἔξωτερικοῦ, ποὺ διφεύλουν συνδρομὲς παρελθόντων ἐτῶν, δπως τοκτοποιήσουν τὰς πρὸς τὸν Σύνδεσμον ὑποχρεώσεις των τὸ ταχύτερον διὰ νὰ δύναται ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς πολλαπλάς του ὑποχρεώσεις.

Πένθη

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΚΕΡΑΝΗΣ

Μὲ πολλὴν θλίψιν ἐπληροφορήθημεν καὶ ἀναγγέλλομεν ἀπὸ τὰς στήλας τοῦ ἀνὰ κείρας φύλλου τὸν θάνατον τοῦ ἔκλεκτοῦ μας συμπολίτου ἀδεψήγητου Νικολάου Ἀθ. Κεράνη. Ὁ τόσον ζωτικὸς καὶ ἀειθαλῆς αὐτὸς ἀνθρώπος, ὁ ἐνοχρωτῆς τῆς φιλεργίας καὶ τῆς προσόδου, ἔφυγεν αἰφνιδίως ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ παραδόντος βίου. Ἐφυγεν ἔπειτα ἀπὸ δλιγοήπερον ἀσθένειαν καὶ ἀφῆσε τὴν φευδαρισθήσιαν ὅτι δὲν εἶναι ἀληθές. Ἀλλ' ὅμοιογουμένως ἔφυγεν, αἰφνιδίως καὶ πρώρως καὶ ἀφῆσε μέγα κενόν. Διότι, δὲν ἐστερήθη μόνον ἡ ἔκλεκτη τοῦ οἰκουμένης τὸν καλὸν καὶ στοργικόν της προστάτην, σύτε ἡ Διοικησίς τοῦ ἐργοστασίου τῆς Καπνοδιομηχανίας «Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ» τὴν πολύτυπον πεῖτραν καὶ σάφρονα διοικητὴν ἐν αὐτῇ, ἀλλ' ἐστερήθη καὶ ἡ θειαιτέρα μας πατρὶς τὸν εὐγενῆ καὶ φιλοπάτριδα συμπολίτην, τὸν ἔξοχον ἀνθρώπον τοῦ καλοῦ καὶ ὄφελου.

Ο βίος του στενώτατα συγδεθεμένος μὲ τὴν ἑλληνορθόδοξον παράδοσιν καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὴν ἀγίαν μας Ἑκκλησίαν διπήρεν ἔνα ἔξοχον παράδειγμα καλωσύνης καὶ φιλεργίας. Προκινημένος μὲ τὰ πλούσια αὐτὰ φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα χαρίσματα συνεδύαζε πάντοτε τὴν εὐγένειαν καὶ τὴν πραθητηρίαν μὲ τὴν ζωτικόν του στούς ἔφεσιν πρὸς δημιουργίαν καὶ πρόσδοσον.

Εἰς τὰ προσόντα του ταῦτα ἀπέδειψεν ὁ ἀείμνηστος ἔξαδέλφος του Γεώργιος Κεράνης καὶ τὸν ἐκάλεσεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀπόφοιτον ἥδη τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς, διὰ νὰ σχεδιάσῃ ἀπὸ κοινῷ τὰ πρώτα βήματα μαζὶς προσωπικῆς των δημιουργίας. Δημιουργίας, ἡ δποία διλίγον κατ' διλίγον κατέκτησε τοὺς κύκλους τῆς ἐκδιομηχανήσεως τοῦ καπνοῦ καὶ ἔφθασεν ἀλματωδῶς εἰς τοὺς χώρους τῆς πρώτης θέσεως μεταξὺ αὐτῶν. Ἀλλωτες ἡ προσπόθεια των αὐτῆς δὲν εἶναι σήμερον μόνον γνωστὴ ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον, ἀλλὰ καὶ εἰς δόλιον τὸν κόσμον μὲ τὸ μέγα ἐπίτευγμα τοῦ ἐργοστασίου τῆς Καπνοδιομηχανίας «ΕΘΝΟΣ Γ. ΚΕΡΑΝΗΣ».

Ο ἔκλεκτος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΚΕΡΑΝΗΣ

Οτι δὲ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1952 διετέρησε τὸ ἀξέιδια τοῦ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου μας πεῖθει περὶ τῆς ἔξοδου προσωπικότητός του. Ὡς ἔξῆς δὲ μετὰ θάνατον οἱ συνεργάται του συνώψισαν τὰς ἀρετὰς του: «Συνετός, ἐργατικός, μετρημένος καὶ ἀγαπώντας ὁδὸν τῶν συνεργατῶν του καὶ διλοκήρου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ἐταιρείας, διηγήθυνε μετὰ σωφροσύνης τὰς ἐργασίας αὐτῆς εὐτυχήσας νὰ βλέπῃ ταύτην ἀνθούσαν καὶ τὰς ἐργασίας της συνεχῶς ἀναπτυσσομένας».

Ἐκ παραλλήλου ἐδημιουργήσεν εὐεσθῆ καὶ εὐλογημένην οἰκογένειαν. Ηὐτύχησε νὰ ἀποκαταστήσῃ ἀρριστὰ τὰ παιδιά του. Νὰ ἰδῃ ἐγγονάκια. Καὶ νὰ φύγῃ εὐχαριστημένος, ἀφοῦ ἐπρόλαβε νὰ τὴν μηκόν διδάσκον τοῦ καλοῦ του δινόματος...

Ἄλλα καὶ διὰ τὸ κοινωνικὸν ἔργον τοῦ ἔκλεκτοῦ μας συμπολίτου πλεισταὶ δυσ θα γένουμεθα νὰ σημειώσωμεν. Ποιοῦς δύναται νὰ ἀρνηθῇ τὰς θήμας καὶ διλικάς προσφοράς του διὰ τὸ ἀγαπητό του χωρίο; ή τοὺς ἀναριθμήτους συμπολίτας ποὺ εὐηργέτησε καὶ δι' ὅσο διὸ διλούς μας ἐπράξει;

Ἄλλος διὰ τοῦ θεοῦ «ἄλλως ἔδοξεν». Ο Νικόλαος Κεράνης ἀπὸ τῆς 7ης Ἀπριλίου ἐξ. διεπέρασε τὴν ἀντιπέραν ὅριον τῆς παρούσης ζωῆς. Διεπέρασε, δηλ., εἰς τὴν ζωήν τῆς αἰώνιοτητος, τὴν δποίαν, ὡς κοινὸν χρέος δύοις μαζὶς «ἐπιζήτοῦμεν». Διότι: «οὐ γάρ ἔχωμεν δύο μένουσαν πόλιν» (Ἑρ. 13,14). Εἰς τὴν «ῶδε, δημιούρ, πόλιν» χρέος ἔχωμεν, —καὶ τοῦτο πρὸς τὸ φυχικόν μας συμφέρον—, νὰ ἀγωνισθῶμεν τὸν ἀγώνα τὸν καλὸν καὶ τίμον. Νὰ ἔπεινικήσωμεν τὰς ἀδυναμίας καὶ ἀντιξότητας τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Νὰ γίνωμεν γενναῖοι εἰς τὴν πόλιν καὶ ζωντανοί εἰς τὴν ἔλπιδα κατὰ Χριστόν. Νὰ προαγάγωμεν τὸν ψυχικόν μας ἀνθρώπων εἰς τὴν κατὰ Θεόν ζωήν. Καὶ τοιουτότροπας μὲ τὰ ἐφόδια αὐτὰ νὰ ἔλπιζωμεν νὰ λάδωμεν «τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, δην ἐπεγγείλατο ὁ Κήριος τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν...» (Ἰων. 1,12).

Ἐχομεν δὲ ἐλπίδας, δτι δὲ προέριφ Του ευσπλαγ-

Πένθη

γνίσια θά όμειψή τήν εδώσεδη και την φυχήν του δευτερόγενου Νικολέου Κερανή και θά της διποδώση τὸν δίκαιον Αὐτοῦ στέφανον.

Η «Φωνή του Μεγάλου Χωριού» διερμηνεύουσα τὰ εὐγνώμονα αἰσθήματα τοῦ «Συνθέμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ», εἰς τὸν διποίον διεύμνηστος συμπολίτης μας πολλάκις ήλθεν ηθικῆς και ὀλικῶς ἀρωγός πρὸς αὐτὸν διερμηνεύει και ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὴν βαθυτάτην θλῖψιν τῆς ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ αὐτοῦ θαγάτῳ, συμμετέχει εἰλικρινῶς εἰς τὸ βαρύτατον πένθος τῆς οἰκογενείας του, τὴν διποίον συλλυπήται ἔγκαρδίως και ἀπικαλεῖται δι' αὐτήν τὴν ἐξ ὄψους παραμυθίαν και παρηγορίαν. Καὶ εὑχεταί, δημος Κύριος διεύθυνταν ἀναπαύση τὴν φυχήν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώνων και δικαιών.

† π.Κ.Δ.Β.

ΕΘΕΛ Φ. ΚΥΔΩΝΙΑΤΗ

Μεταξὺ τῶν προσφιλῶν μας νεκρῶν συγκαταλλέγομεν ἐξ εὐγνωμοσύνης και τὴν ἐκλεκτὴν ἐπιστήμονα διρχιτέκτονα "Εθελ Φαΐδωνος Κυδωνιάτη τὸ γέος" Αντωνίου Πραντούνα. Ή τόσον γνωστὴ Αθηναία ἐπιστήμων ἔφυγεν αἰφνιδίως ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν συνεπεία τραγικοῦ δυστυχήματος, τὸ διποίον τὴν εὗρε ἀνύποτον εἰς στιγμὴν τῆς ἐνάκτησεως τῶν ἐπαγγελματικῶν τῆς διπορχεώσεων. "Ἐφυγεν ἡ ἀσίμηνηστος ἀπὸ τὴν ζωὴν προώρως και τόσον αἰφνιδίως εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ηλικίας τῆς πρὶν ἀκόμη νὰ χαρῇ και διλοκληρώτηρι πολύπλευρον και ὀρείαν τῆς ἀποστολῆς. Κατήγετο ἐκ τῆς νήσου Νάξου τῶν Κυκλαδῶν. Ἐπούδασε εἰς τὸ ἐνταῦθα Μετασθείον Ποιλοτεχνεῖον Ἀρχιτέκτων Μηχανικός. Καὶ διὰ γάμου Ιεροῦ και εὐλογημένου συνέδεσε τὴν ζωὴν τῆς μὲ τὸν ἀριστὸν και ἐκλεκτὸν ἀνθρώπον και ἐπιστήμονα Φαΐδωνα Κυδωνιάτην.

ΕΘΕΛ Φ. ΚΥΔΩΝΙΑΤΗ

Ο ἀριστὸς συνδικαλμὸς ἐκ τῆς συμψυχίας τῶν δύο τούτων συζύγων, τῆς οἰκογενεῖας αὐτῶν ἀναπτυχθεῖσα, τῆς πίστεως τῶν εἰς τὰς ἐλληνορθοδόξους παραδόσεις μας και τῶν κοινῶν ἐνδιαφερόντων αὐτῶν, συνετέλεσε νὰ ἀναπτυχθῇ διερδε δεσμὸς τοῦ γάμου εἰς τὴν εὐλογημένην του προσδοκίαν και νὰ γίνῃ τόσον ζηλευτὸς διὰ τὴν ἐποχὴν μας... Καρπός δὲ εἰκαλεῖται τούτου ὑπῆρξε και η ἀπάκτησις τῶν δύο χαριτωμάνων πανδιῶν τῆς τοῦ Λίνου και τοῦ Φοίδου. Αμφότερα, γόνοις ἀντάξιοι τῶν γονέων των, ἥκολονθηρα τὴν αὐτὴν τῶν γονέων των ἀποτίημην. Η ἀσίμηνηστος μητέρα, μόλις ἐπρόλαβε νὰ χαρῇ τοὺς γάμους των και νὰ ἀπολαύσῃ τὴν χαριτωμένην ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ Λίνου ἔγγονονόλα τῆς "Εθελ. "Αφήσεν διλούς τοὺς οἰκείους τῆς σύζυγον, παυδιά, μητέρα και ὀδελφούς νὰ τὴν κλαίουν δικαίως. Πιερισσότερον, διμως, ἀφηγεῖται ἀπαρχήρογτον τὸν ἐκλεκτὸν τῆς σύζυγου και ἔξαίρετον φίλον μας. Ήμεις μὴ δυνάμεινοι νὰ τοὺς ἀπαλύνωμεν περιμετρερον τὸν πόνον των συμμιτέχομεν εἰς αὐτὸν και τοὺς συλλυπούμεθα και ἀπὸ τῆς θέσεως ταῦτης ἔγκαρδίως.

Εἰς τὸν Σύνθεμόν μας, τοὺς κύκλους αὐτοῦ και διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ η ἀσίμηνηστος ἀρχιτέκτων ἐν συνεργασίᾳ μετὸ τοῦ συζύγου της και τοῦ ιεροῦ τοῦ Λίνου, τῇ παρακλήσει τῆς φιλικῆς των οἰκογενείας και ἀγαπητῶν μας συμπολίτων κ. Κων)νου Λιόπη ζελαζε τὴν ἐν γένει ἐκπόνησιν και μελέτην τοῦ σχεδίου τοῦ προσκυνητικοῦ Ναοῦ τοῦ Οσιομάρτυρος Αγίου Γερασίμου τοῦ Μεγάλου Χωριού. Ο Ναὸς οἵτος, ἔργον τῶν «Κυδωνιάτη», Βιζαντινοῦ Ρυθμοῦ, σήμερον δὲν κοσμεῖ μόνον τὸ χωρίον μας, ἀλλ' διλοκληρώτηρι εἴησι τούτων. Δι' διλούς τούτους κόπους και τὰ ἔξοδα πρὸς ἐκπόνησιν

σχεδίων, μελέτην και τῆς κατ' ἐπανάληψιν μεταβάσεως ἐπὶ τόπου πρὸς ταρακολούθησιν τοῦ ἔργου η οἰκογένεια Κυδωνιάτη ἔλαβεν, ὡς ὁμιλητὴν τῆς ἐναντίου εἰλικρινῆς μόνον «ἔγκαρυτον». "Ἄς εἶναι η προσφορὰ των αὐτῶν πρὸς τὸν Σύνθεμόν μας και ίδια πρὸς τὸν Νεομάρτυρον" Αγιόν μας, διὰ τὸν διποίον πρῶτοι αὐτοὶ ἐξεπόνησαν σχέδιον διὰ τὸν Πρώτον πρὸς τιμὴν τοῦ Αγίου Ναὸν αἰώνιον μνημόσυνον τῆς ἐκλεκτῆς ἐπιστήμονος "Εθελ Φ. Κυδωνιάτη". Καὶ διὰ τὴν ἐξεπροσωπήθη κατὰ τὴν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τῆς ἀπὸ μέλη καὶ ἐξεπροσωπεύθη κατὰ τὸν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τῆς ἀπὸ μέλη αὐτοῦ και εἰς μνήμην τῆς ἀντὶ στεψάνου κατέθεσεν εἰς τὸ Φιλόπιτων αὐτοῦ ταμεῖον δραμάκις πεντακοσίας (500). Διερμηνεύει τὴν βαθυτάτην θλῖψιν διλων τὸν μελῶν αὐτοῦ και διλων τῶν Μεγαλοχωριτῶν ἐπὶ τῷ αἰφνιδίῳ και προσφέρει αὐτῆς θανάτῳ. Συμμετέχει, τέλος, εἰς τὸ βαρύτατον τοῦτο πένθος τῶν οἰκείων τῆς διὰ τοὺς διποίους ἐπικαλεῖται τὴν ἐξ ὄψους παραμυθίαν και παρηγορίαν και εὑχεται, δημος Κύριος διεύθυνταν ἀναπαύση τὴν φυχήν αὐτοῦ ἐν χώρᾳ ζώνων και δικαιών, η δὲ μνήμη τῆς νὰ παραμείνῃ εἰς διλους μας αἰωνία.

† π.Κ.Δ.Β.

MΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Ο Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν «ἡ Αγία Παρασκευή» θὰ τελέσῃ τὴν 3ην Ιουλίου ἐ.ξ., ἐορτὴν τοῦ Αγίου Γερασίμου, εἰς τὸν φερδυγμόν αὐτοῦ Ναὸν εἰ Μεγάλη Χωρίφ Μηγημόσυνον ὑπὲρ ἀγαπαύσεις τῆς φυχῆς τῆς δευτερόγενου Μεγάλης Εὐεργέτειδος τοῦ Ναοῦ:

ΕΘΕΛ. ΦΑΙΔ. ΚΥΔΩΝΙΑΤΗ

και προσκαλεῖ εἰς αὐτὸν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῆς.

ΓΚΟΛΦΩ Φ. ΜΠΑΚΑΤΣΙΑ

Ἐξ Ἀτλάντας, GA, Ἀμερικῆς, ἐλάσθομεν τὴν θλιβερὰν εἰδῆσιν τοῦ θαγάτου τῆς ἐκλεκτῆς μας συμπολίτιδος Γκόλφως Φ. Μπακατιστᾶ. Ἐπὶ τούτῳ, κατωτέρῳ, δημοσιεύομεν τὸν κατὰ τὴν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν τῆς ἀειμνήστου, γινομένην τὸ Μεγάλο Σάββατο 25.4.70, ἐκφωνηθέντα ἐπικήδειον λόγον ὑπὸ τοῦ ἐκεὶ ἐγκατεστημένου μέλους τοῦ Συγδέσμου μας, κ. Μιχαήλ Δ. Βαστάκη, ἔχοντος οὕτω:

«Σεβαστή μας συμπολίτες,

Η Μεγάλη Εθδομάς, ποὺ μᾶς παρουσίασε χθὲς τὸν Κύριόν μας και Σωτῆρα τοῦ κόσμου ὑψωμένον ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, σήμερον δὲ και ταφέντα και πρὶν ἀκούσωμεν τὸν χαρμόσυνον παιᾶνα: «Αγάστα ό Θεός κρίγων τὴν γῆν...», ἵνα η χαρὰ τῆς Αγαστάσεως Αὐτοῦ ἀποδιώξῃ τὴν ἐκ τοῦ Θείου

ΓΚΟΛΦΩ Φ. ΜΠΑΚΑΤΣΙΑ

Δράματος δημιουργηθεῖσαν εἰς τὰς φυχάς μας θλῖψιν, ηλθε και μᾶς ἐλύπησε μὲ τὸ ἐξαφνικὸ τοῦτο γεγονός, μὲ τὸν πρόωρον και ἀπροσδόκητον θάνατόν σου, και μᾶς ἐπρόσθεσε θλῖψιν και διδύνην, τὴν διποίαν δι παγδαιμάτωρ χρόνος δύσκολα θὰ ἐξαλείψῃ...

Φεύγεις, ἀγαπητή μας, ἀπὸ κοντά μας προώρως, πρὶν διλοκληρώσης εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ κοινωνικόν σου χρέος... Αλ-

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

λὰ πρέπει νὰ είσαι υπερήφανη, διότι, φεύγεις μὲ συγείδησιν ἀνεπαυμένηγν. Φεύγεις φορτωμένη μὲ πλούσια χριστιανικά αἰσθήματα καὶ εὐγενικά χαρίσματα. Φεύγεις καὶ πορεύεσαι διοταχώς νὰ περάσῃς τὴν ἀντικρυνὴν ὅχθην τῆς παρούσης ζωῆς, ὅπου ἐλπίζομεν ὅτι «ὅ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν... σταυρωθεῖς... Θεός...» θὰ σου ἀποδώσῃ τὸν δίκαιον ἔπαιγον τῶν κόπων σου, καὶ ὅπου, καθὼς λέγει ὁ ποιητής: «Πγεύματα μύρια παλαιά, πνεύματα μύρια, νέα, σέ καρτεροῦν γιὰ νὰ σου ποῦν πᾶν ἄργησες νὰ φθάσῃς». Ἰδιαίτερα δὲ τὰ πνεύματα τῶν προσφιλῶν σου προ-απελθέντων συγγενῶν, ὡς καὶ αὐτοῦ τοῦ γείτονός σου ἵερο-μάρτυρος πατρός μου, ἵερέως καὶ διδασκάλου τῆς ἰδιαιτέρας μας πατρίδος, τοῦ Μεγάλου Χωρίου Εὑρυτανίας.

Δέγε εἶναι συγνθισμένος λόγος, ἀγαπητοί μου συμπατριῶται, ὅταν εἰπὼν ὅτι ἡ προκειμένη νεκρά, ἡ Γκόλφω Φωτίου Μπακατσιᾶ, ὑπῆρξε ἔξοχον παράδειγμα χριστιανῆς ἑλληνίδος, ποὺ ἔξεπλήρωσε, ὅσον ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ τῆς ἐπέτρεψε γὰρ ζήσην εἰς τὴν πρόσκαιρον αὐτὸν κόσμον μὲ διαθέσιαν, συγείδησιν καὶ ἀπόλυτον συγέπειαν, χωρὶς θορύβους, σεμνὰ καὶ μακρὰ ἀπὸ κάθε ἐπίδειξιν τὸ καθῆκον τῆς ἀπέγαντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς ὅλα ὑπερεῖχεν ἡ ἀείμνηστος. Περισσότερον, ὅμως, διεκρίθη εἰς τὴν δημιουργίαν ἔξοχου καὶ σεμνῆς οἰκογενείας. Ὑπῆρξεν ἡ ἀρφοιωμένη σύζυγος, καὶ ἡ κατὰ πάντα στοργικὴ μητέρα. Ὕψωσε, πολὺ ὑψηλὰ τὸν ἵερο θεσμὸν τῆς οἰκογενείας, ὅπως τὸν θέλει ἡ ἐλληνορθόδοξος παράδοσις μας. Διὸ ἡ αὐτὴν ἡ οἰκογενειακὴ ἐστία ἦταν ὁ ἱερὸς χώρος τῆς δράσεώς της, «ἡ κατ' οἴκον ἐκκλησία...» μέσα εἰς τὴν ὅποιαν διεμόρφωσε καὶ διαπιδαγώγησε τοὺς ἐκλεκτούς τῆς καρπούς, ποὺ συγείζουν ἐπάξια τὴν ζωὴν μὲ τὰς ἀρχάς, ποὺ τοὺς ἐνέπνευσε.

Πονοῦν, καὶ δικαίως, ὁ σεβαστός μας, σύζυγός της, καὶ τὰ ἀγαπητά μας, καλά τῆς παιδιά, ἀλλ' ἂς παρηγοροῦνται, διότι ἡ μνήμη της, ἡ ἀγαθή, θὰ μείνῃ μεταξύ μας αἰώνια καὶ θὰ μᾶς διδάσκει μὲ τὸ καλό τῆς παράδειγμα. Ἀκόμη δὲ ἂς παρηγοροῦνται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἀπέθανε, ἀπλῶς, ἐκομήθη καὶ διεπέρασε ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον εἰς τὴν ἀντικρυνὴν ὅχθην τῆς αἰώνιου ζωῆς. Ἀλλωστε ἡ λαμπρόφρος καὶ ἔνδοξος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας, τὴν ὅποιαν ἀπόψεις θὰ ἐορτάσωμεν αὐτὸδ μᾶς διδάσκει...

Συνεπῶς ἀπὸ σήμερον, ὅλως τυπικῶς θὰ σημειώνεται ἡ ἀπουσία της, τόσον ἀπὸ τὴν ἐνταῦθα μικράν μας παροικίαν, ὃσον καὶ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέραν μας πατρίδα τὸ Μεγάλο Χωρίο. Διότι ἡ μνήμη της θὰ ζωτανεύῃ τὴν παρουσία τῆς καθὼς θέλει νὰ πιστεύῃ ὁ ποιητής ὅτι: «τότε οἱ νεκροὶ πεθαίγουν, ὅταν τοὺς λησμονοῦμεν».

Ἄς εἶναι ἡ μνήμη της αἰώνια καὶ τὸ χῷμα τοῦτο ποὺ θὰ τὴν ἀγαπητήν την σκεπάσῃ ἐλαφρόν, ὅπως τὸ χῷμα τοῦ ἀγαπητοῦ μας Μεγάλου Χωρίου.

Ἡ «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωρίου» συμμετέχουσα εἰς τὸ διαρύτατον πένθος τῆς ἐκλεκτῆς οἰκογενείας Φωτίου Μπακατσιᾶ συλλυπεῖται αὐτὴν θερμότατα καὶ εὔχεται, ὅπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἀγαπαύσῃ τὴν ψυχὴν τῆς ἀεψηκήστου ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ δικαίων, ἡ δὲ μνήμη της παραμείγη εἰς δλους μας αἰώνια.

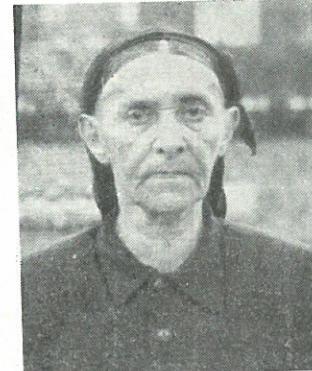
† π.Κ.Δ.δ.

ΕΛΕΝΗ Ι. ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ

Πλήρης ημερῶν καὶ ἀφοῦ ἀπῆλθεν τὰ καλά τῆς παιδιά, τὰ ἐγγόνια καὶ τὰ δισεγγόνια της ἀπεδήμησεν εἰς Κύριον ἡ σεβαστὴ συμπολίτις μας Ἐλένη χήρα Ιωάν. Πριοβόλου τὸ γένος Ν. Ηπανικολάου. Ἐρθασεν εἰς βαθύτατον γήρας «τίμιον καὶ εὐλογημένον». Ὁ βίος της διηρέθην ἔνα συνεχές καὶ ἀνταυτὸν κήρυγμα ἀγάπης, πραότητος καὶ καλωσύνης. Δέν εἶχε ἐπίκτητον μόρφωσιν. Εἰχεν, δημως, πλουσίαν καὶ αὐθόρυμητον φυχικήν τοιεύτην, μὲ τὴν διποίαν ἔξεπλήρωσε τὸ κοινωνικόν της χρέος εἰς τὸ ἀκέραιον. Καθόλον τὸν βίον της διηρέθη καλὴ χριστιανή, πιστὴ σύζυγος, στοργικὴ μητέρα, φιλόπονος, εὐγενής καὶ συμπαθεστάτη γυναῖκα. Μὲ τὴν

ἀκτινοθολίαν της αὐτὴν ἐπέδρασεν ἐπιφελῶς καὶ παρέδωκεν ἀντάξια παιδιά δράντα εὐεργετικῶν εἰς τὴν κοινωνίαν.

«Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωρίου» συμμετέχουσα εἰς τὸ πένθος τῶν παιδιῶν της συλλυπεῖται ἐγκαρδίως αὐτὰ καὶ εὔχεται νὰ ἀ-

ΕΛΕΝΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΙΟΒΟΛΟΥ

ναπαύσῃ ὁ Θεός τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ δικαίων ἡ δὲ μνήμη της νὰ μείνῃ εἰς δλους μας αἰώνια.

† π.Κ.Δ.β.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΙΖΙΟΥΤΑΣ

Πλήρης ημερῶν ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ πάροντος βίου ὁ φιλήσυχος καὶ πρᾶος Μεγαλοχωρίτης Δημήτριος Γ. Μανιζούτας. Ο βίος του ἡρεμούσε καὶ ἀποδοκίζεται. "Βίθασε εἰς τὸ τέλος μὲ ἀνεπαυμένην ουνείδησιν ὅτι ἔξεπλήρωσε τὸ κοινωνικὸν του χρέος εἰς τὸ ἀκέραιον. Ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν καλὸς χριστιανός, συμπαθέστατος καὶ εὐγενής ἀνθρωπός, φιλόπονος καὶ καλὸς οἰκογενειάρχης. Επόμενος τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκογενειακῶν του ὑποχρεώ-

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΙΟΥΤΑΣ

σεων ἔφθασε καὶ εἰργάσθη ὡς μετανάστης εἰς τὴν Ἀμερικήν. Ἄλλη καλὴ του οἰκογένεια τὸν ἐπανέφερε πληγέσιν της. Εμεινε συνεχῶς εἰς τὸ δραΐσκον μας χωρίδ, τὸ δοπίον ὑπερηγάπα. Ο θάνατός του μᾶς έθλιψε βαθύτατα. Ἀφῆσεν δημως ἀρετὰς καὶ παράδειγμα ψαρίσιον πρὸς ὀφέλειαν τῶν μεταγενεστέρων.

«Ἡ Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωρίου» διηρέθη εἰς τὸν ψυχὴν τοῦ αἰώνιου του καὶ εὔχεται Κύριος ὁ Θεός διποίον ἀναπαύση τὴν ψυχὴν τοῦ αἰώνιου του Δημητρίου Μανιζούτα ἐν χώρᾳ ζώντων καὶ δικαίων καὶ δὲ μνήμη του νὰ παραμείνῃ εἰς δλους μας αἰώνια.

† π.Κ.Δ.β.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

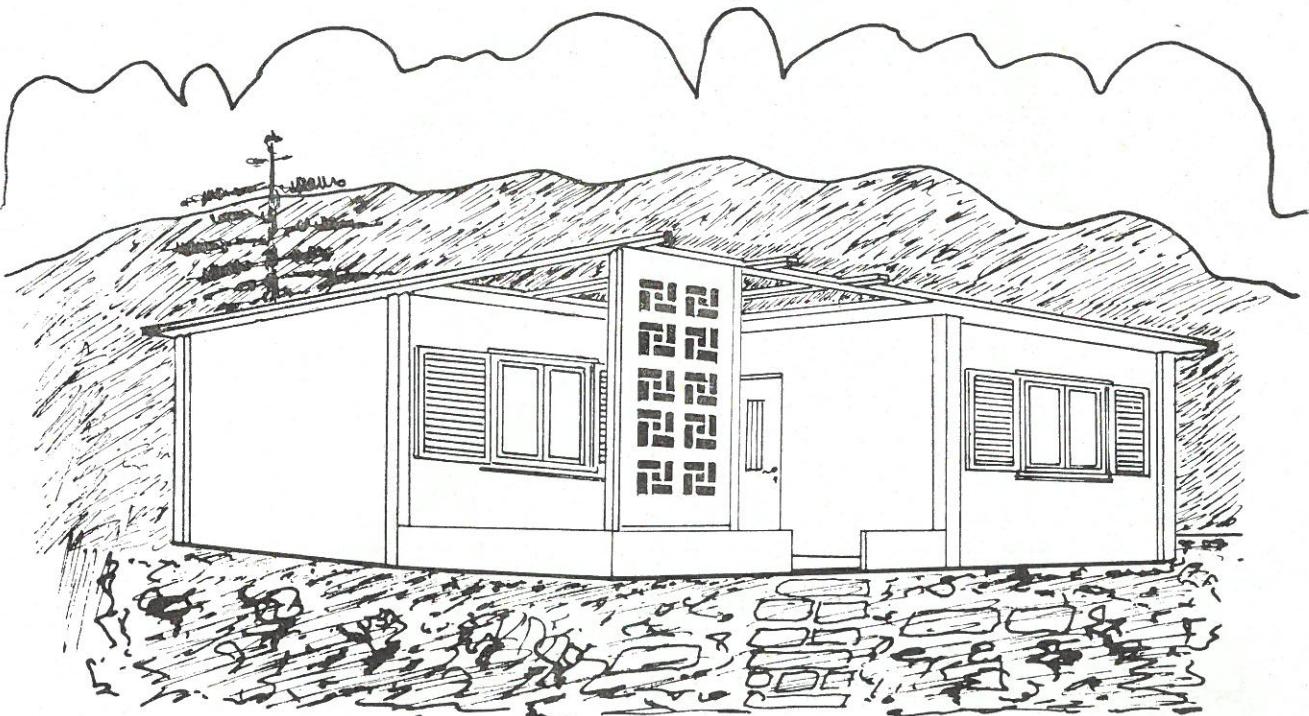
·Ο Συνδεσμός μας δά πραγματοποιήση προσκυνηματική έκδρομή στὸ Μεγ. Χωρίο μὲ πούλμαν στις 2-3 Ιουλίου έօρτή τοῦ 'Αγίου Γερασίμου. Πληροφορίαι: Τηλ. 642.344

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΕΣ:

Συσφίξτε τὶς σχέσεις σας μεταξύ σας.

Δημιουργήτε πατριωτικοὺς δεσμούς.

·Ἐνώστε τὶς προσπάθειές σας γιὰ ἔνα καινούργιο Μεγάλο Χωρίο ποὺ πρέπει νὰ γίνη ξανὰ τὸ διαμάντι τῆς Εύρυτανίας.

ΤΟ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΝ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

**ΕΝΑΣ ΘΕΣΜΟΣ ΠΟΥ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΣΟΒΑΡΑΝ ΣΥΜΒΟΛΗΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ**

"Έχουν περάσει μόνον έξη χρόνια από της ιδρύσεως ύπό της Κτηματικής Τραπέζης τοῦ Στεγαστικοῦ Ταμιευτηρίου και τὰ πρώτα λίαν σοβαρά αποτελέσματα τοῦ δεσμοῦ τῆς Στεγαστικῆς αποταμιεύσεως ἐμφανίζονται ως μία ύπερσχεσις ἀξιολόγου συμβολῆς τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος τῆς χώρας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 1969 οἱ καταθέται τοῦ Στεγαστικοῦ Ταμιευτηρίου ύπερέθησαν τοὺς 21.000 μὲ σύνολον καταθέσεων τὸ ὅπεριν ἡγγισεν τὸ 1 δισ. δραχμῶν

Τοῦτο σημαίνει ὅτι 21.000 ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι, εὗρον τὸν δρόμον τῆς στεγαστικῆς αποταμιεύσεως ως τὸν συντομώτερον, πού ὁδηγεῖ αποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἀπόκτησιν ίδιοκτήτου κατοικίας, ἢ ὅτι μὲ ἄλλους λόγους ἀπεφάσισαν νὰ συγκεντρώσουν τὰς οικονομίας των εἰς τὸ Στεγαστικὸν Ταμιευτήριον καὶ νὰ στηριχθοῦν εἰς τὰς ίδιας αὐτῶν δυνάμεις καὶ εἰς τὸν λίαν συμφέροντα δανεισμὸν τοῦ Στεγαστικοῦ Ταμιευτηρίου διὰ νὰ ἐπιλύσουν τὸ στεγαστικόν των πρόβλημά.

Τὸ Στεγαστικὸν Ταμιευτήριον ἀποτελεῖ μίαν δυναμικὴν μέδοδον ἀντιμετοπίσεως τοῦ λίαν σημαντικοῦ προβλήματος ἔξασφαλίσεως ίδιοκτήτου στέγης, διότι ἔξαγει τὸν ἀντιμετωπίζοντα παρόμοιον πρόβλημα ἀπὸ τὴν μοιρολατρικὴν δέσιν τοῦ ἀναμένοντος διὰ βοηθείας ἐπίλυσίν του καὶ τοῦ παρέχει τὴν δυνατότητα δι' ἐνὸς χρονικοῦ προγράμματος αποταμιεύσεως ἀναλόγου πρὸς τὰς οικονομικὰς του δυνατότητας νὰ τὸ ἀντιτεωπίσῃ ἀποτελεσματικῶς.

"Ηδη ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα" ἀντιληφθεῖσα ὅτι ἡ στεγαστικὴ αποταμίευσις ἀποτελεῖ δεσμὸν ὅστις ἐνδιαιφέρει σοβαρῶς τοὺς "Ἐλληνας αποταμιευτὰς ἐκπονεῖ προγράμματα ταχείας διαδόσεώς του τόσον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ναυτικῶν καὶ τῶν Ἀποδήμων, διὰ νὰ δώσῃ τὴν δυνατότητα εἰς ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους "Ἐλληνας νὰ ἐπωφεληδοῦν τῆς μοναδικῆς εὐκαιρίας ἥτις παρέχεται διὰ τοῦ Στεγαστικοῦ Ταμιευτηρίου πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς στεγαστικῆς των ἀποκαταστάσεως.